

TRYBUNA ROBOTNICZA

Nr. 11 — (682)

Katowice-Kraków-Wrocław-Częstochowa-Rzeszów-Kielce, niedziela, 12 stycznia 1947 r.

Rok V.

Henry Wallace przeciwko churchillowskiej koncepcji »Bloku Zachodniego« Postępowe koła amerykańskie wierzą w szczerą współpracę z ZSRR Churchill występuje w imieniu frontu podżegaczy wojennych

Nowy Jork, 10. 1. PAP. Na łamach postępowego pisma „New Republic” którego redaktorem jest Henry Wallace, umieszczono odpowiedź na artykuł Churchilla z 9 stycznia, który ukazał się przed kilkoma dniami w piśmie „Colliers” wzywając do stworzenia t. zw. „Bloku Zachodniego” z Niemcami, którym — zdaniem jego — należy przebaczyć wszystkie winy.

„Churchill — pisze Wallace — uważa, że jest rzeczą ważniejszą przebaczyć hitlerowcom niż współpracować ze Związkiem Radzieckim, dzięki któremu odnieśliśmy wspólne zwycięstwo. Brytyjczy konserwatyści z Churchilliem na czele chcą aby Francja i Niemcy stały się czymś w rodzaju bufora przeciwko Związkowi Radzieckiemu. Niemcy i Francja mają dostarczyć żołnierzy na wypadek ewentualnego konfliktu. Churchill chce odbudować silne Niemcy i jest nieudolnym wyznawcą zasady wyjątku Anglosasów. Jak wielu angielskich konserwatystów, wierzy on w niekłąską wyższość

krwi anglosaskiej i teutońskiej”. „A ja, ani Churchill — pisze Wallace — nie przemawiamy w imieniu naszych rządów, ale Churchill przemawiał w imieniu światowego frontu podżegaczy wojennych, a ja, wierzę, że przemawiam w imieniu światowego frontu pokoju.

Nie możemy osiągnąć pokoju przez groźby i używanie potwornych rodzajów broni. Zwolennicy Churchilla nie-

wątpiwnie prowadzą świat do wojny”.

Wallace kończy artykuł oświadczeniem, że przypadkowo po moście Churchilla w Fulton, polityka jego stała się polityką Stanów Zjednoczonych. Jednakże po stopowej siły amerykańskie przyrzekły postępowym kołom brytyjskim, że pokonają politykę Churchilla na terenie Stanów Zjednoczonych. Postępowe koła w Ameryce wierzą w możliwość szczerzej współpracy ze Związkiem Radzieckim.

„Nie chcemy waszych złodziejskich pieniędzy!” Wysłannicy ANDERSA wypędzeni z obozu repatriantów

Rzym, 11. 1. Dnia 8 bm. do obozu Cinecitta pod Rzymem przybył major hrabia Stefan Tyszkiewicz, dyrektor andersowskiego PCK w towarzystwie kilku osób pod pretekstem udzielenia pomocy repatriantom, przebywającym w obozie. Wysłannicy Andersa zaczęli prowadzić agitację przeciwko powrotowi do kraju, jednakże tłum oburzonych repatriantów dał im należyta odpawę. Wśród okrzyków „Nie jesteście Polakami, nie macie prawa do tego”, repatrianci usiłowali zniszczyć przedstawiciela Andersa i zdemolować auto. Hrabia został uratowany jedynie dzięki energicznej interwencji oficerów polskiej misji repatriacyjnej, którym udało się nie dopuścić do samosądu. Wśród okrzyków wzburzonego tłumu: „Nie chcemy waszych złodziejskich pieniędzy, Mordercy, Zabijacie setki ludzi w Polsce. Wyrzucić andersowskie” samochód odjechał z obozu.

Rzym (PAP). W obozie repatriacyjnym UNRRA w Cinecitta pod Rzymem przebywa obecnie około 700 repatriantów polskich z Libanu, Palestyny, Afryki, Indii i Włoch, z których większość już przeszła 2 miesiące oczekiwania w drewnianych nieogrzanych barakach na powrót do kraju. Manifestują oni coraz silniejsze rozgorzgnięcie. 9 stycznia r. odbył się w obozie wiec protestacyjny. Na transparentach widniały następujące napisy: „Niemcy, którzy strzelali do was wracają do domu, dla nas, waszych aliantów brak środków transportowych. Żądamy natychmiastowej repatriacji”. Repatrianci wysłali telegramy do dyrektora UNRRA we Włoszech, do komisji alianckiej oraz do ministra Włoskiego, w których protestują przeciwko przeciąganiu ich pobytu we Włoszech.

Wyjazd delegacji polskiej na konferencję do Londynu

Delegacja rządu RP wyjechała w dn. 10 stycznia na konferencję londyńską w sprawie Niemiec.

W skład delegacji wchodzi: — tow. dr. prof. St. Leszczyński — wiceminister spraw zagranicznych — jako przewodniczący, ambasador Wierbiński — jako zastępca przewodniczącego, jako członkowie: delegat ambasady RP w Londynie, tow. Jerzy Michałowicz, szef misji polskiej w Berlinie — gen. J. Prawin, przewodniczący komisji delimitacyjnej, gen. Prugow-Kettling, naczelnik wydziału środkowo-europejskiego MSZ, Wierna, sekretarz delegacji — naczelnik Łobodycz.

Poza tym w skład delegacji wchodzi szereg doradców i sekretarzy.

Nacjonalizacja elektrowni w Wielkiej Brytanii

Londyn, 11. 1. PAP. W piątek ogłoszona została ustawa o nacjonalizacji wszystkich elektrowni w Wielkiej Brytanii.

Związki Zawodowe Krainy Julijskiej przeciwko ewakuacji urzędów przemysłowych

W związku z ewakuacją w Poli — 10.000 bezrobotnych

Belgrad, 11. 1. PAP. Dziennik „Borba” donosi, iż policja cywilna w Poli ma ewakuować urzędy przemysłowe. Doszło do incydentów, podczas których policja użyła broni palnej wobec ludności. Dnia 4 stycznia przystą-

piono do wywożenia doków okrętowych, co pozabawilo pracy 1.600 robotników. „Wiadomość o tym spowodowała falę oburzenia w Poli i całej krainie Julijskiej. — Przed samym Nowym Rokiem zostały wywiezione urzędy fabryki parafin, pozabawiając pracy 200 robotników. Następnie ewakuowano fabrykę włókienniczą, która zatrudniała 300 pracowników.

Spółród 17 tys. pracowników zatrudnionych do niedawna w zakładach przemysłowych w Poli, około 10.000 już utracilo pracę. Ludność oczywiście nie może zachować spokoju, obserwując tę postępującą — pisze dziennik — Lecz każdy odruch protestu tłumiony jest przez policję. Zajścia styczniowe mogą posłużyć za dowód, że przestępczy plan wywieżenia wszystkich urzędów przemysłowych z Poli przeprowadzany jest konsekwentnie i doprowadza do podważenia podstaw całego życia gospodarczego. Policja nie waha się przed zastosowaniem ostrych środków w walce z bezbrodną ludnością. Komitet wykonawczy związków zawodowych w Istrii i Fiume zwrócił się z apelem do rządu jugosłowiańskiego prosząc w imieniu klasy pracującej o wpłynięcie na państwo sojusznika by zaprzestano dalszej ewakuacji urzędów przemysłowych w Poli.

Czołowi przedstawiciele inteligencji na temat wyborów do sejmu

Przedstawiciel Polskiej Agencji Prasowej PAP uzyskał szereg wypowiedzi czołowych przedstawicieli społeczeństwa na temat nadchodzących wyborów do Sejmu:

KAZIMIERZ CZACHOWSKI, prezes Zarządu Głównego Związku Zawodowego Literatów Polskich złożył następujące oświadczenie:

„Rozmiary przełomowego zwrotu dziejowego i społecznego, w którym znalazła się nasza oswobodzona Rzeczpospolita, od każdego jej obywatela wymagają jasno i wyraźnie określonej postawy politycznej. Sprawdzianem stopnia naszej świadomości obywatelskiej stania się wynik wyborów sejmowych. Dlatego do urny wyborczej nikomu nie wolno przystępować bez poważnego i istotnego zastanowienia się nad ciążącymi na nas obowiązkami. Wybory te bowiem rozstrzygną o losach naszej wspólnej roli dziejowej. Sądzę, że dla każdego rzetelnego myślącego Polaka sprawa bezsporna jest utrzymanie narodowej niezależności. Lecz i to również, że tę niezależność zachować i utrwalic zdolamy jedynie na podstawach prawnych demokracji ludowej, której osiągnięta już zdobycze realizują najwyższe ideały, jakie zdrowa polska myśl postępową oddawna żywiła, a które dopiero teraz wcieliły się w nasze życie zbiorowe. Ścisłe się z tym łączą zagadnienia polityki zewnętrznej, z których za najważniejsze uważam: zachowanie odzyskanych granic zachodnich oraz przywrócenie współdziałania z braćmi narodami słowiańskimi, zwłaszcza z najbliższymi naszymi sąsiadami. Doświadczenia dziejowe ostatnich wieków, tak dotkliwie i bezpośrednio przez nas przeżyte podczas ostatniego najazdu barbarzyńców niemieckich, przekonują najlepiej i najoczywistej, kto jest naszym wrogiem odwiecznym i że nasza z tym wrogiem walka może być zwycięska jedynie w oparciu o realne mocarstwo — sily zjednoczonej Słowiańszczyzny, zwłaszcza zaś o potęgę Związku Radzieckiego. To też sądzę, że ktokolwiek z przystępujących do urny wyborczej Polaków bezstronnie zastanowi się nad wynikającymi z takiego stanu rzeczy wnioskami — żadnych nie może mieć wątpliwości, że jedynie Blok Stronnictw Demokratycznych Rządu Jedności Narodowej rokuje naszej Rzeczypospolitej i naszemu narodowi pomyślne drogi rozwojowe.

Znakomity pisarz JAROSŁAW IWASZKIEWICZ oświadczył: „Jestem zawsze tam, gdzie budują dom, — dlatego będę głosował na Blok Demokratyczny”.

Wymowa faktów

Dwa lata minęły dziś od chwili, kiedy Armia Czerwona przy pomocy Wojska Polskiego rozpoczęła wielką ofensywę, przełamując front nad Wisłą i w bliskim czasie natarciem oczyściła całą ziemię polską od okupanta niemieckiego. Był to okres, w którym wojska radzieckie, które osiągnęły już wyraźną przewagę nad Niemcami, przystąpiły do jednego z ostatnich aktów swych operacji wojennych. Dzięki tej przewadze po stosunkowo długim okresie ustabilizowania się frontu nad Wisłą, po podlegnięciu rezerw i przegrupowaniu swych sił, Armia Radziecka w krótkim czasie zdolała złamać rozpaczyliwy opór Niemców i zmusiła ich do restrykcji i do ustalenia linii frontu aż nad Odrą.

Styczeńowa ofensywa radziecka miała kapitalne znaczenie dla naszego kraju i losów naszego narodu. Niemcy, którzy w odpowiedzi na powstanie warszawskie zwrócili z ziemi naszą stołce zamierzali całą lewobrzeżną część Polski zamienić w strefę pustyni. W przewidywaniu konieczności dalszego odwrotu przystępowali się oni do zastosowania jeszcze większego terroru, a może a nawet i wytrzebienia ludności polskiej, do zrównania z ziemią naszych miast, do zdemontowania i wywieżenia do Niemiec naszego aparatu przemysłowego i zniszczenia tego wszystkiego, czego by wywieść się nie dało.

Jeśli sprawę rozpatrzmy z tego punktu widzenia, t. zn. jeśli zadamy sobie pytanie, co byłoby z nami, gdyby nie błyskawiczna ofensywa Czerwonej Armii, to dopiero zrozumimy, jaką rolę odegrała ona w naszych losach. Styczeńowa ofensywa właśnie, dlatego, że była tak błyskawiczna, nie dała Niemcom czasu na wykonanie ich szatańskich planów. Dzięki niej uratowały swe życie setki tysięcy a może i miliony ludzi. Dzięki niej nasze miasta uniknęły losu Warszawy, nasze fabryki, kopalnie i huty nie zostały doszczętnie obrabowane i zniszczone, nasz aparat techniczny — wywieziony do Niemiec. Tylko dzięki mistrzowskiemu

przygotowaniu i przeprowadzeniu ofensywy pracują dzisiaj górnik śląski i tkacz łódzki, tylko dzięki ówczesnemu sukcesowi radzieckim możemy dziś dźwigać nasz kraj do nowego życia i odbudowywać go. Oto co zawiązuje Armia Czerwona. Dziś ta sama Armia Czerwona stoi nad Łabą, jak potężna ściana, o którą rozbijają się wszystkie fale wściekłości, cały napór zalewu germańskiego. Ta armia, która przyniosła wyzwolenie i prawo do życia narodom Europy, która uratowała nasz kraj, bacznie obserwuje dziś to wszystko, co dzieje się na Zachodzie, gdzie wczorajsi wrogowie a dzisiajsi opiekunowie i serdeczni przyjaciele Niemiec znów rozpoczęli zabawę z ogniem, i tym mocniej zwraca swe szeregi. Czerwona Armia w Berlinie, przy wspólnej przyjacielskiej polityce Polski i ZSRR zapewniającej jej bezpieczne tyły, to najpewniejsza i jedyna gwarancja, że nigdy więcej Niemcy nie będą mogli odrodzić swej militarnej potęgi i uderzyć na Wschód, to najlepsza i jedyna w naszych warunkach gwarancja bezpieczeństwa Polski.

W drugą rocznicę ofensywy Czerwonej Armii dobrze jest uświadomić sobie te fakty, by właściwie ocenić nieocenioną z punktu widzenia naszej niepodległości i bezpieczeństwa kraju wartość sojuszu polsko-radzieckiego. I dobrze będzie, jeśli zdadzą sobie z tego sprawę także nasi wrogowie.

O jedność robotniczą we Włoszech

Rzym, 11. 1. (PAP). Na piątek po południu wyznaczono zebranie przedstawicieli kierunku zachowania jedności robotniczej w łonie grup antyfaszystowskich „Crisis Social” i „Iniziativa Socialista”. Jest to próba zapobieżenia wstąpieniu tych socjalistów, którzy przeciwstawiają się jednemu działaniu z komunistami. Na sobotę zapowiadają się na kongresie socjalistycznym gorące dyskusje w związku z wystąpieniem Saragata, który wysunął się na czoło antyfaszystów.

Nowy Jork, 11. 1. Członkowie prawego skrzydła włoskiej partii socjalistycznej postanowili całkowicie bojkotować 25 kongres tej partii, odbywający się obecnie w Rzymie. Prawy odłam socjalistów oskarża grupę lewicową o stosowanie metod antydemokratycznych. Wycofanie przedstawicieli prawego skrzydła partii z kongresu nastąpiło po gwałtownej scenie spowodowa-

nej wystąpieniem przywódcy lewego skrzydła socjalistów ministra Nenni przeciwko mieszaniną się papieża Piusa XII do wewnętrznej polityki Włoch.

Rzym, 11. 1. PAP. Korespondent PAP donosi, że prasa włoska komentuje problemy, jakie wyłożyły się na kongresie włoskiej partii socjalistycznej. Wszystkie pisma demokratyczne stwierdzają jednomyślnie, że wstąpienie grupy prawicowej Saragaty wzmocni jedynie pozycję lewicy. Tosi Lussu pisze na łamach „Italia Libera”, że żaden uczywy republikanin nie powinien być zadowolony z prób rozłamu partii socjalistycznej. Rozłam taki może stworzyć nowe możliwości dla neofaszystów i prawicy.

Grupa otrzymała 70 tysięcy głosów, podczas gdy za oficjalnym kierownictwem partii z ministrem Nenni na czele głosowało 500 tysięcy socjalistów.

3 OBÓZ DEMOKRATYCZNY 3
WYWALCZYŁ NIEPODLEGŁOŚĆ
— potrafi ją utrwalic i wzmacnić
GŁOSUJEMY NA LISTE NR 3

Przed konferencją londyńską

Londyn, 11. 1. (PAP). Zastępcy ministrów spraw zagranicznych znanomi się w Londynie ze stanowiskiem Belgii, Luksemburgu, Polski, Jugosławii, Czechosłowacji, Norwegii, Danii i Grecji wobec problemu niemieckiego.

Po raz pierwszy zastępcy ministrów zbiorą się we wtorek po południu. Poczynając od środy, posiedzenia poranne będą poświęcone traktatowi z Niemcami, a posiedzenia popołudniowe traktatowi z Austrią.

Marszałek Montgomery u generalissimusa Stalina

Moskwa, 11. I. PAP. Generalissimus Stalin przyjął w pałacu szefa brytyjskiego sztabu imperialnego, marszałka lorda Montgomery.

Blum nie będzie kandydował

Nowy Jork, 11. I. Premier francuski Blum oświadczył, że nie wysunie swojej kandydatury ani na prezydenta Francji ani na premiera przyszłego rządu francuskiego.

Delegat radziecki na zjazd młodzieży demokratycznej

Moskwa, 11. I. PAP. Wiceprzewodniczący antyfaszystowskiego komitetu młodzieży radzieckiej Tiurin udał się do Kopenhagi, aby wziąć udział w posiedzeniu komitetu wykonawczego światowej federacji młodzieży demokratycznej.

Wybuchy bomb naladowanych ułotkami

Rzym, 11. I. PAP. W piątek we Włoszech wybuchły 3 bomby naladowane ułotkami, żydowskiej organizacji terrorystycznej Argun Zwei Leumi. Jedną z tych bomb eksplodowała w Rzymie w pobliżu pałacu sprawiedliwości na wybrzeżu Tybru. Po eksplozji posypał się wokół deszcz ułotek, które gloszą: „Awangarda żydowskiej podziemnej armii wyzwoliłczej z siedzibą we Włoszech ma zamiar zniszczyć wojska brytyjskie, jeżeli nie zostanie utworzone w naszym kraju państwo żydowskie o historycznych granicach”. W Wenecji bomba naladowana podobnymi ułotkami znajdowała się w małej paczce, którą jakiś młody człowiek pozostawił

Wyjazd rumuńskiej delegacji handlowej do Moskwy

Bukareszt, 11. I. (PAP) Delegacja rumuńska, składająca się z 3 członków rządu, udaje się w sobotę do Moskwy w celu odbycia rokowań w sprawie nowej umowy handlowej ze Związkiem Radzieckim.

Posel Libanu u ministra Molotowa

Moskwa, 11. I. (PAP) Dnia 9 stycznia r. b. minister spraw zagranicznych ZSRR Molotow przyjął posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Libanu, Taheedina.

Z Kongresu USA

1/3 budżetu na wydatki wojskowe mimo groźącego bezrobocia

Londyn, 10. I. Przedkładał dzisiaj Kongresowi nowy budżet na rok 1947/48 prez Truman oświadczył, że Stany Zjednoczone mają nadzieję, że narody zjednoczone pójdą w kierunku bezpieczeństwa światowego, niemniej jednak jakiegokolwiek zmniejszenie wydatków na obronę narodową mogłoby spowodować osłabienie pozycji międzynarodowej Ameryki. Jedną trzecią budżetu ogólnego przeznaczona jest na wydatki wojskowe.

Z ogólnej sumy wydatków budżetowych wynoszącej 37 miliardów dolarów na wydatki wojskowe przeznaczono 11 miliardów dolarów, a na prace związane z

zastosowaniem energii atomowej dla celów pokojowych przeznaczono 144 miliony dolarów. Na wydatki zagraniczne przewidziano 3 i pół milarda dolarów, z czego połowa pójdzie na wypłacenie dalszych kwot pożyczko-

wych dla Wielkiej Brytanii, 750 mil. dolarów przeznaczonych jest na inne pożyczki zagraniczne, które będą wypłacone przez Bank międzynarodowy eksportowy. Wydatki na pomoc dla stref okupowanych przez wojska amerykańskie będą wynosiły 64 mil. dolarów.

Prasa amerykańska

o nominacji gen. Marshalla

Nowy Jork, 11. I. (PAP) „New York Herald Tribune” nie wyraża zadowolenia z powodu nominacji wojskowej na stanowisko kierownika amerykańskiej polityki zagranicznej. Dziennik ten krytykuje ostro partię demokratyczną za to, że powołała na to wysokie stanowisko wojskowe go.

Podobny pogląd wyraża dziennik „Daily Mirror”. Komunistyczny „Daily Worker” nie przypuszcza, aby nominacja Marshalla oznaczała istotną zmianę amerykańskiej polityki zagranicznej. Zdaniem dziennika, trudno jest przewidzieć, jak potoczą się wydarzenia w Stanach Zjednoczonych, lecz wiadomo powszechnie, że przytłaczająca

większość narodu pragnie kontynuacji polityki Roosevelta, który nominował Marshalla na szefa wojsk USA.

Dziennik „S. M.”, pisząc w dalszym ciągu o znaczeniu nominacji generała Marshalla na sekretarza stanu, twierdzi, że generał Marshall świadomie nadał swej misji w Chinach charakter cywilny a nie wojskowy. Napiewał on wpływ wojskowych na życie polityczne Chin. Dziennik przypominając również, że generał Marshall, przemawiając przed komisją ds. spraw zagranicznych senatu amerykańskiego, podkreślił, że nie podziela zdania, jakie niektóre koła wojskowe w Stanach Zjednoczonych wyrobiły sobie o Związku Radzieckim.

Opinia publiczna ZSRR

popiera zadania Polskiego

Moskwa, 11. I. Wniosek, który rząd polski zamierza wysunąć na przyszłej konferencji pokojowej o podpisaniu traktatu pokojowego z Niemcami w Warszawie, wywołał przychylny echa w moskiewskich kołach dziennikarskich. W kołach tych komentują również niedawną prośbę rządu polskiego, by jego delegaci wzięli udział w opracowaniu traktatu pokojowego z Niemcami, którego jednym z głównych celów ma być zapobieżenie nowej agresji niemieckiej i zabezpieczenie trwałego pokoju.

Nie ulega wątpliwości, że zadośćuczynienie tej prośbie odpowiadałoby nie tylko rdzennym interesom polskim jako państwa, mającego najdłuższą wspólną granicę z Niemcami, lecz rów-

nież interesom wszystkich miłujących wolność narodów.

Radziecka opinia publiczna, jak można wnioskować z oświadczeń przedstawicieli rozmaitych

warstw ludności, nie widzi żadnych podstaw dla których obywateli żyłcia polskiego Rządu Jedności Narodowej nie miałyby być zaspokojone przez państwa sprzymierzone.

Proces przeciwko lekarzom hitlerowskim

Norymberga, 11. I. PAP. W 17-ym dniu procesu przeciwko lekarzom hitlerowskim oskarżonym o przeprowadzanie doświadczeń medycznych na więźniach obozów koncentracyjnych w Buchenwaldzie i w Walzweller prokurator amerykański Mac Chaney przystąpił do odczytania korespondencji oskarżonych w sprawie tyfusu plamistego. Odczytanie zostało pismo prof. Rose sklerowane do prof. uniwersytetu w Strassburgu i naczelnego lekarza lotnictwa niemieckiego Wagnera, w którym prosi on o oddanie do jego dyspozycji pewnej ilości więźniów obozów koncentracyjnych w celu wy-

próbowania na nich nowej szczepionki przeciw tyfusu plamistemu. Prokurator odczytuje również odpowiedź oskarżonego Sievers, odnoszącą, iż więźniowie zostali już przeznaczeni dla dokonania na nich eksperymentu. Z zeznania pod przysięgą oskarżonego dra Brandta wynika, iż doświadczenia przeprowadzane na setkach więźniów i że w bardzo wielu wypadkach wywoływały one śmierć. Z oświadczenia tego wynika, że oskarżeni Handloser, Rostock i Schroeder byli poinformowani o doświadczeniach, przeprowadzanych przez prof. Hagena w obozie w Walzweller.

„Nowoje Wremia”

Po sesji Generalnego Zgromadzenia ONZ

Czasopismo „Nowoje Wremia” w artykule wstępnym pisze m. in. „Koniec roku 1946 zaznaczył się poważnymi osiągnięciami na drodze powojennego rozwoju współpracy międzynarodowej. Rada ministrów spraw zagranicznych pomyślnie zakończyła opracowanie traktatów pokojowych z b. satelitami Niemiec. Pierwsza sesja Zgromadzenia Generalnego ONZ uchwaliła swą pracę powołaniem szeregu uchwał, z których najważniejszą jest jedno: głośnie zaaprobowana rezolucja w sprawie powszechnego ograniczenia zbrojeń, wniesiona z inicjatywą Związku Radzieckiego.

W międzynarodowych konferencjach roku ub. Związek Radziecki niezmienne był inicjatorem wniosków, zmierzających do ugruntowania sprawy pokoju i do rozwoju uczciwej współpracy międzynarodowej.

Doświadczenie roku ubiegłego do wiodło w całej pełni, że w odpowiednich warunkach owocna współpraca międzynarodowa jest najzupełniej możliwa. Jednocześnie nie należy zapominać, że koła reakcji

we Wielkiej Brytanii i Stanach Zjednoczonych czynią wszystko, by stać niegodę wśród narodów i przekształcić ONZ w narzędzie egoistycznych celów. Światowa opinia publiczna nie mogła nie zauważyć, iż Związek Radziecki walczy o sprawiedliwy, demokratyczny pokój oraz o zapewnienie swobodnej działalności organom bezpieczeństwa międzynarodowego. Obecnie szczególne znaczenie nabiera realizacja powziętych przez Generalne Zgromadzenie uchwał w pierwszym rzędzie rezolucji o powszechnym „rozbrojeniu”.

Artykuł kończy się stwierdzeniem, iż w chwili obecnej jednym z najdonioślejszych zadań wszystkich prawdziwych zwolenników pokoju jest danie zgodnej odpłaty wszelkim dążeniom do uniemożliwienia wcielenia w życie najważniejszych uchwał Generalnego Zgromadzenia.

Rok 1947 winien stać się rokiem zdecydowanej walki o realizację tych uchwał, o trwałą demokratyczną pokój i uczciwą współpracę międzynarodową.

„Professionalny Sojuz”

o odrodzeniu ruchu zawodowego w Polsce

Moskwa, 11. I. PAP. Najnowszy numer miesięcznika „Professionalny Sojuz”, organ centrali radzieckich związków zawodowych, przynosi artykuł: „Na właściwej drodze” z okazji drugiej rocznicy konferencji polskich Związków Zawodowych w Lublinie. W artykule czytamy m. in.:

„Polskie Związki Zawodowe przeszły długą drogę od kas pomocy wzajemnej w czasie strajku do potężnej masowej organizacji, posiadającej wielki wpływ na życie gospodarcze i polityczne kraju. Historia polskich związków zawodowych to historia polskiej klasy robotniczej, wznoszącego się w świadomości klasy i jej organizacji oraz udziału w odbudowie Polski na podstawach prawdziwej demokracji ludowej.

Polska demokracja ludowa — piszą dalej „Professionalny Sojuz” — zarówno jak polski Rząd Jedności Narodowej opiera się o sojusz robotniczo — chłopski. W tych warunkach przed odrodzonymi Związkami Zawodowymi Polski stanęły nowe zadania, stanęła konieczność zastosowania nowych metod pracy

i przebudowy struktury organizacyjnej. Obecnie polskie Związki Zawodowe liczą już 2 miliony członków. Biorąc pod uwagę znaczne zmniejszenie się ludności w Polsce w czasie wojny i okupacji niemieckiej, cyfrę tę należy uznać za imponującą. Cyfra ta świadczy o olbrzymiej sile przylagającej, którą stanowi jednostka ruchu zawodowego.

„Polskie Związki Zawodowe prowadzą wielką pracę nad odbudową przemysłu i zorganizowaniem produkcji na przywróconych Ziemiach Zachodnich. Owocem tej twórczej i inicjatywnej działalności widać już teraz.

Związki Zawodowe uczestniczą w organizacji Rad Narodowych. Kroczą one ręką w rękę z Demokratycznym Blokiem 4 stronnictw politycznych.

Obecnie, gdy Polska zbliża się do historycznego momentu wyborów do sejmu ustawodawczego, rola klasy robotniczej i jej Związków Zawodowych staje się szczególnie ważna i odpowiedzialna. Polskie Związki Zawodowe wypowiedziały się bez zastrzeżeń za zjednoczonym Blokiem Demokratycznym.

Tygodniowy przegląd międzynarodowy

Wielkim wydarzeniem w ub. tygodniu była wizyta brytyjskiego szefa sztabu głównego marszał. Montgomery'ego w Moskwie. Doniesiono również o mającej nastąpić niebawem rewizji radzieckiego szefa sztabu marsz. Wasilewskiego w Londynie. Zarówno odbyta wizyta Montgomery'ego, jak i zapowiedziana rewizja marsz. Wasilewskiego wywołały przychylny echa nie tylko w Moskwie i Londynie, ale i w wielu innych stolicach europejskich. Niektórzy obserwatorzy polityczni w Londynie są zdania, że wizyta brytyjskiego szefa sztabu w Moskwie, zdaje się wskazywać na to, że niektóre czynniki oficjalne nad Tamizą zaczynają jaśniej rozumieć tę oczywistą prawdę, że losy Wyp. Brytyjskich są tak ściśle związane z losami Europy, jak losy tej ostatniej z losami Związku Radzieckiego. Jednak tylko przyszłość pokaże, czy wizyta ta świadczy o zmianie polityki angielskiej, czy jest tylko manewrem, mającym na celu wzmocnić autorytet rzą-

du brytyjskiego przed konferencją moskiewską.

Stany Zjednoczone stały się dość nieoczekiwanie ważnym teatrem wydarzeń ubiegłego tygodnia. Inauguracyjna sesja 80 Kongresu amerykańskiego, ośrodek prez. Trumana i wywołane nim odwołania oraz nagłe zmiany personalne na najwyższych szczeblach państwowych, wszystko to skupiło uwagę światowej opinii publicznej na republikańskiej trybunie.

Oroędzie prez. Trumana, wygłoszone do połączonych izb Kongresu zostało przyjęte z zachwytem przez opozycyjną wobec rządu większość republikańską, demokraci natomiast zachowali powściągliwe milczenie wobec „republikańskich” akcentów swego „demokratycznego” prez. W ciągu swej blisko dwuletniej kariery „pierwszego obywatela Ameryki” prez. Truman wprowadził już niejednokrotnie w życie świat i Amerykę niezwykłą elastycznością swoich

poglądów; toteż nie zaskoczył bynajmniej nikogo, kiedy w orędziu swoim, napomknął o „niebezpieczeństwie karteli przemysłowych”. Wszyscy pamiętają, jak przed niespełna pół rokiem prez. Truman wystosował ultimatum do strajkujących kolejarzy i górników, walczących przeciwko kartelom i trzustom.

Jeżeli chodzi o ustępy orędzia prez. Trumana poświęcone zagadnieniu międzynarodowemu, to są one ciekawe raczej od strony swolich niedomówień i przemilczeń. Tak na przykład, prezydent nie wspominał ani słowa o imperialistycznej i ekskluzywnej polityce Stanów Zjednoczonych w Chinach, Japonii i w Niemczech, a ostatnio, nawet w stosunku do Antarktydy. Prezydent pominał też wstydliwie gorzące fakty, ujawnione w raporcie amerykańskiej komisji senackiej i dotyczące korupcji amerykańskiej administracji wojskowej w Niemczech, popierania karteli niemieckich i demoralizacji amerykańskich oddziałów okupacyjnych. Reasumując, prezydent powiedział to tylko, co było wygodne dla amerykańskich sfer rządzących i zgodne z obecną koniunkturą polityczną. Szersza reakcja na otwarcie Kongresu USA została przytłumiona niespodziewanymi zmianami personalnymi na kluczowych stanowiskach w administracji rządo-

wej. Po nieoczekiwanej dymisji Barucha w komisji Kontroli Energii Atomowej, Mac Narneya w Niemczech i Clarcia w Austrii, nastąpiły bezpośrednio po sobie rezygnacje min. Byrnesa i niespodziewana nominacja gen. Marshalla na stanowisko ministra spraw zagranicznych USA. Oficjalnie, minister Byrnes ustąpił wskutek złego stanu zdrowia. Mniej oficjalnie doniesienie natomist zastępującego dymisję Byrnesa i nominację Marshalla w najroźnorodniejsze komentarze.

Niespodziewane wyniesienie gen. Marshalla na stanowisko sekretarza stanu komentowane jest m. in. jako taktyczny manewr demokratów, którzy chcą uczynić z generała głównego „bossa” swej partii i wysunąć jego kandydaturę w przyszłych wyborach na prezydenta Stanów Zjednoczonych. Trzeba się liczyć również z tym, że Byrnes, skompromitowany swą działalnością w obronie Niemiec nie mógł być odpowiednią figurą dla udziału w konferencji moskiewskiej. W tym aspekcie znamienitym jest fakt, który wywołała dymisja Byrnesa w Niemczech.

Tak czy inaczej, należy zdać sobie sprawę i podkreślić wyraźnie, że zmiana na stanowisku kierownika Departamentu Stanu nie podlegała z sobą prawdopodobnie żadnej większej zmiany polityki zagranicznej Stanów

Zjednoczonych; zarówno bowiem b. min. Byrnes jak i obecny min. Marshall wyszli z tej samej szkoły dyplomatycznej dolarowej, z tą jedynie różnicą, że pierwszy realizował plany amerykańskiego imperializmu gospodarczego w Europie, w oparciu o rewizjonistyczne żywioły w Niemczech, drugi natomiast, czynił to samo w Chinach w oparciu o reakcyjne elementy Kuomintangu. Najbliższa przyszłość pokaże zresztą, czy „stuttgartskie” piemia Byrnesa będą wzmocnione „kompaniamentem Marshalla” na najbliższej konferencji w Moskwie.

W Rzymie rozpoczął się 25-ty Kongres Włoskiej Partii Socjalistycznej. Obrady kongresu toczą się pod znakiem nawiązania najściślej współpracy socjalistów z komunistami, przy czym, rozważana jest także możliwość fuzji obu partii lewicowych w jedną wielką Partię Robotniczą Włoch. Większość uczestników kongresu, której przewodniczą stary działacz socjalistyczny i obecny minister spraw zagranicznych Pietro Nenni, wypowiedziała się jasno za najściślejszą współpracą obu partii robotniczych, oraz za bliską fuzją tych partii. Jednak prawicowe odłamy w łonie socjalistów, pozostające pod wpływami obecnego przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego Sa-

ragata, rozpoczęły gwałtowną kampanię zmierzającą do rozbięcia współpracy i niedopuszczenia ewentualnej fuzji socjalistów z komunistami, powołując się przy tym na „tradycje” socjalizmu włoskiego i konieczność zachowania „odrębnego oblicza” partii socjalistycznej, która reprezentuje nie tylko proletariatu włoski, ale również „klasy średnie”, czyli drobna burżuazja. Zdając sobie sprawę ze swej bezsilności i widząc niepopularność swych haseł wśród milionowych rzesz włoskich robotników i większości uczestników kongresu, grupa Saragata zablokowała kongres i opuściła salę obrad. Ciekawy jest fakt, że jako pretekst do opuszczenia sali obrad kongresu grupa rozbiła, czy wykorzystala ten moment przemówienia ministra Pietro Nenni, w którym ten ostatni zapowiedział, że protestował przeciwko mieszaniną się papieża do polityki wewnętrznej Włoch.

Jakkolwiek nie znamy jeszcze ostatecznej decyzji kongresu, to jednak wnioskując z dotychczasowych jego obrad oraz towarzyszącego im klimatu, możemy śmiało przewidzieć, że socjaliści włoscy unikną błędów popełnianych przez socjalistów francuskich i pójdą poprzez współpracę do zjednoczenia klasy robotniczej.

STANISŁAW ZIELEZIŃSKI

Major Gwardii Armii Czerwonej

Ofensywa, która wyzwoliła Polskę

Walka o przyczółek

Dwa lata temu, 12 stycznia 1945 r. rozpoczęła się wielka ofensywa Armii Czerwonej z przyczółka sandomierskiego.

Jeszcze latem 1944 r. w toku błyskawicznego natarcia przez teren Małopolski i Lubelszczyzny, wojska radzieckie dotarły do Wisły w rejonie Sandomierza i, w marszu tocząc zaciekłe boje, sforsowały najszerszą rzekę Polski. Pierwsi wstąpili na zachodni brzeg Wisły żołnierze gen. płk. Puchowa i generał - pułkownika Gordowa. Niemcy bronili się zaciekle. Przeszło pięć miesięcy między Sandomierzem a Baranówem trwała zacięta walka o skrawek ziemi na zachodnim brzegu Wisły. Niemcy rozumieli co oznacza ten skrawek ziemi dla potężnej Armii Czerwonej. Dobrze zapamiętali oni te skrawki ziemi: nad Wołgi i Donu, nad Dońca i Dniepru. Dlatego też zachodni strómy brzeg Wisły silnie umocnili, nabudowali bunkry i zamieniali wejście na brzeg.

Hitler, nazywając przyczółek sandomierski „urołami do potłucenia Niemców”, rzucił do boju na tym odcinku setki „Tygrysów” i masę artylerii. Lecz opór Niemców został złamany i nasze pułki coraz więcej rozszerzały zdo-

nika odbyła się uroczystość za-wieszenia na wieży ratusza polskiego godła państwowego, w której wzięła udział ludność miasta i przyległych wsi. Zagasty piec Majdanka. Mieszkańcy miast i wsi czuli się panami swego losu.

A tam, na zachodzie Niemiec zjechał się jeszcze nad ludnością polską. Ze Śląska, z Krakowskiego, Kieleckiego i Wielkopolski dochodził żołnierz głośno umęczonych braci - Polaków w niemieckiej katorzędzie, w Oświęcimiu, Treblince, Pruszkowie. Dochodził jeden wielki krzyk - „Pomóżcie!” W Sosnowcu, Będzinie Katowicach, Krakowie, Kielcach i Łodzi Niemcy urządzali masowe „łapanki”. Część ludzi wywoził na zachód, drugą część pędził do okopów. To wszystko dochodziło do żołnierzy radzieckich, którzy leżeli w okopach na przyczółku sandomierskim. Oni wszystko zapamiętali...

Ofensywa

Noc była wyjątkowo ciemna. Na przedniej linii panowała cisza. Tylko od czasu do czasu zaterkotał niemiecki karabin maszynowy, wlatywały w górę rakietki.

O północy nadszedł dźwięk oczekiwany rozkaz generalissimusa Stalina o natarciu. Nagle wszyst-

wał się coraz dalej zmiatając wszystko na swej drodze. W ciągu jednej godziny i 47 minut artylerzyści radzieccy ani na sekundę nie zrobili przerwy. Artyleria niemiecka zamilkła. Radziecka piechota już dawno ruszyła do ataku. Pierwsza linia niemieckich okopów zajęta, bataliony wdarły

matka, ojciec, żona, dzieci i wnuki - będą rozstrzelani”. Ale ogień dział rosyjskich był straszniejszy od grózb naszych oficerów. To był prawdziwe piekło. Niektórzy żołnierze stracili zmysły. O jakimkolwiek oporze nie było mowy. Z grupą żołnierzy poddałem się. W toku dwudniowych walk

Wykonując plan operacyjny opracowany przez generalissimusa Stalina, dowódca wojsk I Ukraińskiego Frontu marsz. Koniew i szef sztabu gen. Sokolowski tak uplanowali ofensywę wojsk radzieckich na tym odcinku frontu, ażeby błyskawicznym oskrzydleniem natarciem urato-

19 stycznia wojska radzieckie były już pod Wawelem. Kraków ocalał.

21 stycznia radzieckie dywizje przyszyły nad Odrę w rejonie Opolu. Przed żołnierzami widać było kominy Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego. Pragnieniem każdego z nich było - przedzielić przedzielić! Nie dać Niemcom zatopić kopalni, zniszczyć hut i fabryk Śląska!

21 stycznia dywizje gen. Gusewa, gen. Korownikowa i gen. Kuroczkina wyzwoliły Katowice i cały Śląsk. Przemysł Śląska uratowano. Ludność serdecznie witała wyzwolicieli.

Ofensywa trwała. Wojska poszły za Odrę, ażeby przywrócić Polsce przastare ziemie państwowe. Bili się o Odrę, walczyli w Saksonii, Berlinie - i zwyciężyli! Ofensywa ta przyniosła wolność całej Polsce. Armia Czerwona wykonała swą misję wyzwolenia.

—

W lipcu 1945 r. rzekł, pierwszym krokiem szły z frontu kolumny żołnierzy, w wypłoniętych bluzach wojskowych i wytartych pilotkach. Opalone twarze oświetlały wiatrem. To żołnierze armii gen. Korownikowa wracali do domu, do Ojczyzny - Związku Radzieckiego przechodząc ulicami Gliwic, Zabrze, Chorzowa, Sosnowca, Katowic. Tysięcami rzesze mieszkańców śląskich witały ich entuzjastycznymi okrzykami. Żołnierzom i oficerom w szeregach podawano wiązanki kwiatów.

Śląsk witał i żegnał swych wyzwolicieli

STANISŁAW ZIELEZIŃSKI
major Gwardii Armii Czerwonej

MARSZAŁEK KONIEW NA PUNKCIE OBSERWACYJNYM

Od maja 1944 roku I. S. Koniew dowodził wojskami I-go Ukraińskiego Frontu, który wówczas rozpoczął natarcie na jednym z ważniejszych odcinków. Oto szlak tego natarcia: najpierw ogromny kocioł urządzony Niemcom pod Brodami, potem oswobodzenie Lwowa, Przemyśla, Jarosławia, Rzeszowa, zdecydowane natarcie od Bugu do Sanu, od Sanu do Wisły, potężny skok przez Wisłę na karku odступającego wroga i zajęcie sandomierskiego przyczółka. Ten przyczółek stał się trampoliną dla skoku wojsk I-go Ukraińskiego Frontu przez całą zachodnią Polskę aż do Odry. Sforsowawszy Odrę i Nisę Jednostki frontu wdarły się do Saksonii, zajęły Drezno i współdziałając z sąsiednimi oddziałami I-go Białoruskiego Frontu szturmowały w kierunku Berlina.

się do drugiej linii okopów. Od pierwszej do drugiej linii umocnień ciągnęły się same pola minowe. I tu dużo pracy mieli saperzy gen.-lt. Galickiego.

W drugiej połowie dnia szturmowe bataliony radzieckie, wspomagane czołgami i ogniem artylerii opanowały trzecią linię nieprzyjacielskich okopów. W powietrzu zawarkotały radzieckie samoloty, bombardując cofającego się wroga. Przez powstały wyłom ruszyła lawina czołgów, działa samopodohodowe, zmotoryzowana piechota, oddziały motocyklowe itd.

Niemcy ponosili ogromne straty. Tysiące trupów, rozbity sprzęt, amunicja i materiały wojenne zaczęły się rozlewać po polu. Wzięty do niewoli dowódca 575-go pułku 304-ej niemieckiej dywizji piechoty płk. Stresner oświadczył: „Rosyjska artyleria biła dokładnie. W ciągu 15-tu minut cała łączność została przerwana. Na swoim stanowisku dowódcy nie mogłem podnieść głowy. Dowodzenie pułkiem było niemożliwe. Wszystkie pododdziały poniosły wielkie straty od ognia artylerii. Pozostali przy życiu żołnierze rozbiegli się”. Inny fentec, Obergefreiter 188-go pułku, 88-ej niemieckiej dywizji piechoty Willi Heintz opowiedział: „Żołnierze ze strachem oczekiwali rosyjskiej ofensywy. 18 grudnia oficerowie zobowiązali każdego żołnierza do odczytania i podpisania specjalnej kartki, na której było wydrukowane: „Dowództwo powiadomiło mnie, że w razie mojego przejścia na stronę Rosjan cała moja rodzina -

wojska radzieckie posunęły się o 40 km naprzód i rozszerzyły wyłom do 60 km wzdłuż frontu. Szturmem zdobyły miejscowości: Szydłowiec, Stopniew, Chmielnik, Busko-Zdrój, Wislicę i ponad 350 innych miejscowości.

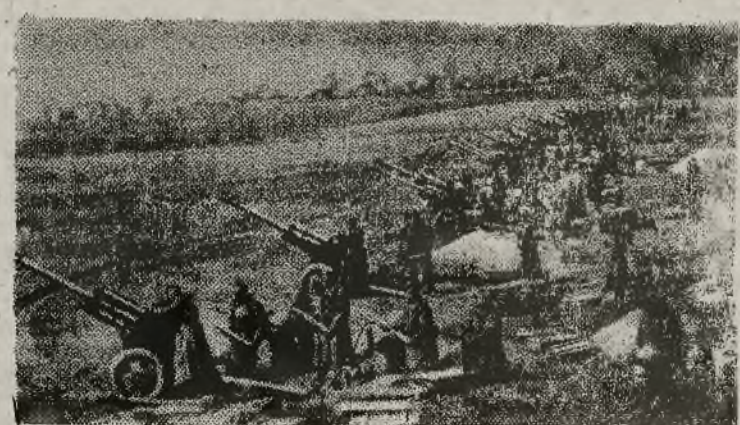
13 stycznia 1945 r. wódz naczelny generalissimus Stalin wydał rozkaz Nr. 219 do dowódcy I-go Ukraińskiego Frontu marszałka Koniewa i szefa sztabu frontu gen. armii Sokolowskiego, w którym wyrażał podziękowanie żołnierzom i oficerom za tak wspaniałe zwycięstwo. A wieczorem o godz. 21.30 stolica Moskwy salutowała bohaterów wojsk I-go Ukraińskiego Frontu 20-ma salwami artyleryjskimi z 224 dział.

Rozwijając ofensywę, 15 stycznia 1945 r. dywizje gen. płk. Gordowa i gen. płk. Puchowa wyzwoliły Kielce i ponad 400 innych miejscowości.

Na Śląsk do Odry!

Rozwijała się wielka ofensywa Armii Czerwonej i Wojska Polskiego. 14 stycznia wojska I-go Białoruskiego Frontu, dowodzone przez marsz. Żukowa przeszły do natarcia i 17 stycznia wspólnie z I Armią Wojska Polskiego wyzwoliły Warszawę. W ten sam dzień rozpoczął ofensywę II Białoruski Front pod dowództwem marsz. Rokossowskiego, a nazajutrz i IV Ukraiński Front, na czele którego stał gen. armii Pietrow.

Od morza Baltyckiego aż po Dunaj wojska radzieckie, polskie i czeskie ruszyły na zachód.

— OGNIA!

KATIUSZE W AKCJI

była płacówka. Boje toczyły się dniami i nocami. Każdy zdobyty metr umacniał się natchem. Dowódca 168-ej niemieckiej dywizji piechoty gen. mjr Schmidt hammer nazwał przyczółek sandomierski „urzędem na ciele obrocy niemieckiej”.

Próby Niemców rzucenia nas do Wisły spętzły na niczym. Z końcem listopada linia frontu na przyczółku mniej więcej ustabilizowała się. Niemcy budowali nowe linie obrony, podciągali rezerwy, natomiast nasze wojska przygotowywały się do nowej ofensywy. Niemcy wyczuwając to, robili wszystko, ażeby ją udaremnić.

A tam, na zachodzie...

Na wyzwolonych terenach Polski pod kierownictwem Rządu Tymczasowego ludność usuwała bolesne ślady hitlerowskiej okupacji i rozpoczynała swe nowe życie. Uruchamiano fabryki i elektrownie, tartaki i młyny. Otwierano szkoły, gimnazja i uniwersytety. Po pięciu latach niewoli dzieci znów rozpoczęły naukę w swym języku ojczystym. W Lublinie odbył się zjazd chłopów, który obradował w sprawie reformy rolnej Rosyjskiej Armii Czerwonej. W Sandomierzu, który był oddalony od linii frontu zaledwie 4 km, dnia 1-go października

ko ożyło. Szturmowe baterie ruszyły na pozycje wyjściowe. Artylerzyści przygotowywali działa, piechota uzupełniała zapasy naboju.

Rozpoczął się mroźny, styczniowy ranek. O 5.40 artyleria otworzyła ogień, celnie bijąc po okopach niemieckich. Przy pomocy artylerii oddzielne bataliony radzieckie przeprowadziły wywiad w boju. Główne siły artylerii nie były jednak jeszcze wciągnięte w akcję. Stały w pogotowiu, lecz milczały. A Niemcy już nie wytrzymywali siły ognia. Sądząc, że zaczęła się ofensywa radziecka otworzyli wściekły ogień zaporowy ze wszystkich rodzajów broni, wprowadzając do boju nawet te działa, które były do tej pory starannie zamaskowane. Dowódcy i zwiadowcy radzieccy z powodzeniem notowali na mapie nieprzyjacielskie punkty ogniowe. Niemcy bili ponad godzinę. Potem prawie wszystko uciekło. Artylerzyści radzieccy jeszcze raz sprawdzili sytuację. Nagle młot artyleryjski pierwszej, potężnej salwy zwałił się na wroga. Ziemia nadwiślańska zdrzątała w powietrzu zaświatały pociski i młoty. „Katusze” na ośmiu kilometrach wylądowały w niemieckich pozycjach. Woda artyleryjskiego ognia, który powoli posu-

NIEZLICZONE SZEREGI CZ OLGÓW NA PRZYZCÓŁKU SANDOMIERSKIM

Program uroczystości II rocznicy wyzwolenia Warszawy

(Dz.) Warszawa. (SAP). — W związku z drugą rocznicą oswobodzenia Warszawy, przypadającą 17 bm., utworzony został w stolicy Komitet Organizacyjny Obchodu Rocznic Wyzwolenia, w skład którego wchodzi przedstawiciele Wojska. Stołecznej Rady Narodowej, partii politycznych organizacji społecznych i młodzieżowych

Młodzież warszawska, zorganizowana w OM TUR, ZWM, ZMD, ZHP, Związku b. Więźniów Politycznych i Związku Uczestników Walki Zbrojnej — rozłoży opiekę w 109 punktach miasta, nad miejscami straceń.

Dnia 15, 16 i 17 bm. będą ogłoszone w zakładach pracy, w szkołach i w referaty okolicznościowe

Dnia 16 bm o godz. 16.30 odbędzie się w całym mieście

capstrzyki, w których masowy udział weźmie młodzież warszawska.

Dnia 17 bm., o godz. 10-ej delegacje społeczeństwa warszawskiego złożą wieńce na Grobie Nieznanego Żołnierza, przy pomniku Braterstwa Broni na Targowej, przy pomniku żołnierzy polskich i radzieckich na Rondzie Waszyngtona, na przyczółku mostu Poniatowskiego, na przyczółku mostowym przy ul. Solec i na grobie żołnierzy AL na Krak. Przedmieściu.

O godz. 11-ej odbędzie się w Teatrze Polskim nadzwyczajne posiedzenie Stołecznej Rady Narodowej polaczone / akademiami

O godz. 14-ej syreny fabryczne oznajmia koniec pracy i w zakładach pracy zostaną ogłoszone do pracowników referaty okolicznościowe.

Od kleski do kleski...

O czym mówi „tajkowy list” Lipińskiego do pana Mikołajczyka

W polemice kampanii przedwyborczej — zwłaszcza w połączeniu z wielkimi procesami politycznymi, które toczą się w tej chwili przed sądami Rzeczypospolitej — minęło prawie bez komentarzy opublikowanie listu zjednoczonego podziemia do wicepremiera Mikołajczyka. Jeśli mówiono o nim — to głównie o szczegółach jego odkrycia o pułkownika Lipińskiego i o dziwnej zgodności zasadniczej tendencji tego listu z tendencjami pana wicepremiera, jakie ujawniły się w rozmowach z korespondentami zagranicznymi i w wypowiedziach radia brytyjskiego. Pominięto niemal milczeniem samą treść tego listu — a szkoda, bo treść ta zasługuje na uwagę. Trudno o bardziej wyraźne przyznanie się do bankructwa, jakie sformułowane jest w tym dokumencie, ułożonym przez zespół nadający sobie szumną nazwę „komitetu porozumiewawczego organizacji i stronnictw Polskiej podziemnej”.

O co słoń panom z „komitetu”. „Nie można depuścić, aby tymczasowy rząd władzę swą wzmocnić i swe tymczasowe pełnomocnictwa zamienić na stałe” — mówi autorzy listu. Innymi słowy chodzi o utrzymanie nastroju niepewności, nastroju tymczasowości, braku stabilizacji w kraju.

Cały kraj, cały naród pragnie normalizacji stosunków. Cały kraj chce właśnie spokoju, możliwości podniesienia dobrobytu ludności tak ciężko doświadczonej przez lata wojny, możliwości zaleczenia ran zadanych przez wojnę. Panom z podziemnego „komitetu” kierowanego przez pana Wacława Lipińskiego — czołowego samantora, czołowego publicystę „Gazety Ludowej” we własnej osobie — chodzi o coś wręcz przeciwnego. Im chodzi właśnie o „tymczasowość” o zamęt w kraju, o atmosferę walki wewnętrznej i nastroj wojny domowej. Im chodzi o taki stan rzeczy, przy którym by każdy Savory czy Mc Kay, każdy przyjaciel Niemców na zachodzie mógł powołując się na niezakończoną wojnę, niechęć do polskiej ugrupowania, mieszać się w nasze polskie sprawy, aranżować ku uciesze wszelkich Szumacherów antypolskie wystąpienia.

Czy panowie z podziemia rozumieją, że te ich dążenia są sprzeczne z dążeniami i tęsknotą najszerszych mas narodu.

Odpowiemy na to ich własnymi słowami:

„Udział w wyborach ułatwiłby rzadowi zrealizowanie jego zamiarów doprowadzając do zniszczenia opozycji z powołaniem się na wyrażoną w wyborach wolę ludności, w znacznym stopniu utrudniłby walkę z nim zarówno na płaszczyźnie wewnętrznej jak i międzynarodowej”.

Zwróćmy uwagę na dwie rzeczy:

Panowie z podziemnego „komitetu” piszący poufny list do p. premiera Mikołajczyka — no więc piszący szczerze, to co myślą — nie ukrywają, że PSL czeka klęska wyborcza. Nie mają pod tym względem żadnych złudzeń. — Panowie z podziemnego „komitetu” piszący poufny list do p. wicepremiera Mikołajczyka — a więc piszący szczerze, to co myślą wcale nie próbują „bujać” adresata lub siebie samych jakimś historyjkami o „terrorze wyborczym”, czy innych działaniach rządu, które im uniemożliwiły osiągnięcie zwycięstwa PSL — Przeciwnie, mówią wyraźnie o powołaniu się rządu na „wyrażoną w wyborach wolę ludności”. Panowie z podziemnego „komitetu” wiedzą, że wola ludności da w wyborach drugą, zwycięską przewagę Blokowi Demokratycznemu. I właśnie dlatego panowie z podziemnego „komitetu” proponują bojkot wyborów.

Dlaczego bojkot? Dlaczego wydaje się im, że bojkot mógłby zmniejszyć wolę ludności, mógłby

dać korzystniejsze dla nich rezultaty wyborów?

Próżno szukalibyśmy odpowiedzi w ich liście. Ale odpowiedź nasuwa się sama przez się: panowie z podziemnego „komitetu” liczą na jeden czynnik, na zastraszenie Kłedy reakcja proklamuje bojkot wyborów — wiadomo, kto nie usłucha ich wezwania — jest obiektem dla automatów podziemia.

Dlatego można zastraszyć ludzi, odstraszyć ich od głosowania. Oto sens hasła bojkotu wyborów dla naszego podziemia. „Komitet” przestał być podziemnym a znalazł się za kratkami. Pan Stanisław Mikołajczyk wycofał się z hasła bojkotu. Po co więc powracamy do całej afery? Z dwóch przyczyn.

Po pierwsze dobrze i pożyteczne jest, pokazać z cytatami w ręku, że panowie z obozu reakcji nie liczą już na większość narodu, nie liczą już na „wolę ludności”, że liczą już tylko na automaty i terror swoich bojówek.

Po drugie dlatego, że nie jest wykluczone, że w jakichś innych okolicznościach ta sama koncepcja może powrócić w ciągu najbliższych kilku dni, że możemy stać się w obliczu jakiejś, inaczej nieco przeprowadzonej próby terrorystycznego wyborów przez bojówki PSL i reakcyjnego podziemia i trzeba abyśmy na to byli przygotowani i wiedzieli jak na to odpowiedzieć.

Odpowiedź może być tylko jedna: „Masowe demonstracyjne głosowanie na Blok Demokratyczny i na listę nr. 3. Właśnie masowo i właśnie demonstracyjnie, aby pokazać następcom pana Lipińskiego, że mają rzeczywistość do czynienia z wolą ludności, z wolą, z którą niezdrowo jest zadzierać i której nie uda się zmniejszyć nawet „strzelającymi” argumentami.

W „liście z fajki” czytamy w jednym z końcowych ustępów: „Społeczeństwo nie może iść od klęski do klęski, coraz bardziej załamującej jego siły”.

„Społeczeństwo” — to w żargonie p. Lipińskiego właśnie podziemie w odróżnieniu od pogardliwie traktowanej „ludności”, której wola jest wypowiedzieć się za demokracją. „Społeczeństwo” — to ci wszyscy, którzy znaleźli się poza nawiasem polskiego życia: „rozparcelowani” obszarnicy i „znacjonalizowani” kapitaliści, rozczarowani kandydaci na starostów i sanacyjni ekswojewodowie. To właśnie „społeczeństwo” bankrutów idzie w tej chwili rzeczywistość od klęski do klęski i każda kolejna klęska rzeczywistości coraz bardziej załamuje jego siły, pozbawia je zdolności szkolenia rzeczywistości społeczeństwu, narodowi polskiemu, budującemu wśród olbrzymich trudności i kosztem młodych ofiar swoją lepszą przyszłość. Trzeba aby dzień 19 stycznia przyniósł — z woli narodu, z woli ludności kraju — ostatnią klęskę PSL-owsko-reakcyjnym bankrutem, zapewnił pokojowy rozwój kraju po drodze demokracji.

R. Łysiak

Wielkie wiece przedwyborcze w kraju

Na wielkich wiecach przedwyborczych, zorganizowanych przez Blok Stronnictw Demokratycznych i Związków Zawodowych, które odbędą się w niedzielę, 12 stycznia br. przemawiać będą członkowie kandydaci Bloku:

W Warszawie — gen. Spychalski, tow. poseł Gajewski (PPS), poseł Korzycki (SL), prof. Michałowicz — (SD), w Łodzi — pos. Witaszewski (KCZZ), tow. pos. Wachowicz (PPS), min. Kowalski (SL), min. Chajni (SD), w Kielcach — tow. Wiślicz (PPR), tow. Kazimierz (PPS), ob. Baranowski (SL), ob. mec. Gout, w Krakowie — tow. Strzelecki (PPR), tow. dr. Drobner (PPS), ob. rektor Goetel (SD), w Olsztynie — plk. Koraj (PPS), prezes Janusz (SL), min. Rabanowski (SD), pos. Szyzner (SP), w Białymstoku — tow. min. Sztachelski, tow. Krzewniak (PPS), min. Grubecki (SL), w Lublinie — tow. pos. Bielek (PPR), tow. pos. Baranowski (PPS), mec. Sładowski (SD), we Wrocławiu — tow. pos. Sokorski (KCZZ), tow. pos. Siomak (PPS), min. Rzymowski (SD), pos. Wyrzykowski (SL), pos. dr. Lipiński

(SP), ob. Oleszczak (PSL „Nowe Wyzwolenie”), w Poznaniu tow. pos. Bienkowski (PPR), tow. wiceamin. Leszczycki (PPS), tow. Sobaczok (SD), w Gdańsku tow. min. Jedrychowski (PPR), tow. pos. Wolek (PPS), ambasador Wende (SD), w Szczecinie tow. marsz. Rola-Zymierski, tow. min. Dąbrowski (PPS), w Rzeszowie — tow. min. Tkaczow (PPR), tow. Mirek (PPS), wiceprezydent KRN Barcikowski (SD), min. Widy-Wirski (SP), w Opolu tow. Rapacki (PPS), dr. Tilgner (SP), ob. Kurkiewicz (PSL „Nowe Wyzwolenie”), w Radomiu tow. premier Osóbka-Morawski (PPS), red. Radziwiłł (SD).

Stypendia Min. Obrony Narodowej

Ministerstwo Obrony Narodowej przyznało 20 studentom Uniwersytetu Warszawskiego bezwzględne stypendium w wysokości 3.500 zł miesięcznie. Lista stypendystów znajduje się w Kwesturze Uniwersytetu Warszawskiego. Kwoty pieniężne za październik, listopad i grudzień 1946 r. są już do odebrania.

HRABIA GROCHOLSKI — warszawski agent Gestapo przed sądem

Warszawa, 10. I. PAP. Akt oskarżenia w sprawie hr. Ksawerego Grocholskiego, b. urzędnika M. S. Z. — Waldemara Baczaka, lekarza z K. B. W. — Witolda Kalickiego oraz Krystyny Kosiarek, członków komórki WIN wylicza szereg zbrodni popełnionych przez oskarżonych.

Akt oskarżenia

Jak wynika z aktu oskarżenia, osk. Baczak był w stałym kontakcie z „Witkiem”, szefem obszaru centralnego WIN.

Baczak utrzymywał również kontakt z osk. Grocholskim. Jak ustalono w toku śledztwa — w październiku 1939 r. Grocholski został aresztowany przez Gestapo i przekazany do „Zentrale Ost Gestapo” w Pile, gdzie zwerbowano go jako agenta i wysłano z listem polecającym do warszawskiej centrali Gestapo, przy Al. Szucha.

Grocholski musiał być dobrze notowany przez swoich „pracodawców”, gdyż po przypadkowym aresztowaniu go w grudniu tegoż roku przez szefa warszawskiego Gestapo Meisingera, hrabia został natychmiast zwolniony.

Działalność hr. Grocholskiego powoduje, iż zaczyna go dokładnie obserwować podziemie. Wobec otrzymywanych ostrzeżeń i anonimów, Grocholski w obawie o własne życie oraz celem zamaskowania swej działalności, wstępuje do AK.

Grocholski wkrótce otrzymuje pracę oficera wywiadu AK w V rejonie — Czerniaków i pozostaje w AK do samego powstania, współpracując m. in. z Paszkiewiczem. Odnawia z nim kontakt po powstaniu dopiero w listopadzie 1945 r. i przyjmuje je

Szczególnie mocno obciążony jest hr. Grocholski — znany ludności Warszawy agent Gestapo, który po wyzwoleniu kontynuował swą zdradziecką robotę w służbie wywiadu jednego z obcych mocarstw i utrzymywał bliiski kontakt z ambasadorem tego państwa w Warszawie dostarczając mu żądanych wiadomości.

go propozycje wstąpienia do WIN.

Punktem kulminacyjnym powojennej działalności hr. Grocholskiego jest koniec czerwca r. ub., kiedy spotyka się on w hotelu „Polonia” w Warszawie z ambasadorem jednego z obcych mocarstw. Dyplomata prosi Grocholskiego o skontaktowanie jego przyjaciela, korespondenta jednej ze znanych gazet zagranicznych z kierownictwem WIN, celem „zebrania wiadomości o sytuacji w Polsce”.

Do spotkania jednak nie doszło. Dalej okazuje się, iż w celu wywołania presji i nacisku ze strony obcego rządu na rząd polski, „Witek” przekazuje przez Grocholskiego ambasadorowi szereg materiałów wywiadu, rzekomo mających na celu skompromitowanie rządu polskiego — dla wywołania w ten sposób obcej interwencji w sprawie wyborów.

Nadchodzi kres całej tej wrogiel interesom państwa roboty. Około 10 listopada r. ub. Baczak widzi się z Grocholskim ponownie i wręcza mu materiały dla ambasadora, otrzymane od „Witka”. Grocholski odwozi ten „skarb” do Brwinowa, dokąd przyjeżdża 20 listopada ambasador, by materiałami odebrać. Zamiar jego spełnił na niczym, gdyż akurat w tym momencie wkroczyli funkcjonariusze Bezpieczeństwa.

kreślono mu jako panu X, a po tem jako Haline. Od niej dowiedział się, że najbliższym tematem jego referatu będzie referendum na podstawie materiałów dostarczonych mu przez organizację. Temat został opracowany i podany dalej. Na tym Baczak kończy zeznania dotyczące jego pracy w WIN i przystępuje do omówienia drugiego punktu oskarżenia, dotyczącego przekazywania materiałów zebranych za pomocą sieci organizacyjnej WIN pewnej placówce dyplomatycznej w kraju. Baczak opowiada, że z końcem czerwca lub z początkiem lipca kolega jego z Uniwersytetu Jagiellońskiego, Tadeusz Paszkiewicz, również członek WIN, poprosił go o umożliwienie mu ponownego nawiązania kontaktu z „Witkiem”, który uległ zerwaniu. Paszkiewicz przedstawił mu również oskarżonego Grocholskiego, jako tego, który ma ważną sprawę organizacyjną do załatwienia, a której nie może załatwić, wobec zerwania kontaktu organizacyjnego. Paszkiewicz oświadczył oskarżonemu, że Grocholski jest człowiekiem pewnym do którego może mieć zaufanie.

Grocholski stara się nawiązać kontakt między obcą ambasadą i podziemiem

Grocholski przedstawił oskarżonemu swoją sprawę w sposób następujący: Przyjaciel jednego z ambasadorów, akredytowanych przy Rządzie Jedności Narodowej, który przyjechał na krótko do Polski, życzy sobie nawiązać kontakt z kims z podziemia, w celu zorientowania się jak ten problem wygląda. Chodziłoby o kontakt jednorazowy, gdyż korespondent (przyjaciel ambasadora), bardzo się śpieszy i w najbliższych dniach miał Polskę opuścić.

Zeznający obiecał Grocholskiemu, że skontaktuje się w tej sprawie z kims z organizacji, a następnie przedstawi sprawę „Witkowi”.

Korespondent ów proponował, ażeby spotkanie odbyło się w ten sposób, że on będzie jechał sam chodem i skądś szosa, grupa członków organizacji podziemia napadnie na niego i uprowadzi go do lasu, gdzie odbędzie się spotkanie między nim, a członkami organizacji. „Witek” potraktywał te historie jako „romantyczno-zbójce” i oświadczył, że nie życzy sobie organizować tego spotkania.

Nastąpił okres półtoramiesięcznej przerwy, jeśli chodzi o sprawę kontaktu organizacyjnego z

obcą ambasadą. Paszkiewicz użył stały kontakt z WIN-em przez „Halinę”.

W drugiej połowie sierpnia 1946 r. zgłosił się do oskarżonego Grocholski, stwierdzając, że spr

wa kontaktu obcej ambasady z organizacją WIN ponownie stała się aktualna, z tą różnicą, że tym, który chce nawiązać kontakt jest teraz nie przyjaciel ambasadora, ale sam ambasador.

„Szlachećne” intencje hr. Grocholskiego Wykreśne zeznania oskarżonego

Zeznaje drugi oskarżony hr. Ksawery Grocholski. Zeznaje on, choć i rozwiłkłe, jak gdyby chcąc zgubić w szczegółach nieprzyjemną dla siebie prawdę. Po polsku mówi niezbyt poprawnie, z wyraźnym cudzoziemskim, jakby niemieckim akcentem.

Przewodniczący wzywa oskarżonego, aby przedstawił w krótkość czym się zajmował w czasie okupacji, a zwłaszcza, aby wypowiedział się na temat przyjęć, które urządzał dla Niemców. Dalsze zeznania oskarżonego są jeszcze bardziej wykreśne i mętne. „Zorientowałem się dokładnie w sytuacji tak rodzinnej, jak i ogólnej i przyszło mi na myśl, że trzeba by było wykorzystać sytuację. Jeżeli Werner doprowadził do tego, że mnie zwolniono z Gestapo, to nie będę z nim zrywał stosunków, a to z dwóch przyczyn — przede wszystkim może to być pożyteczne dla organizacji z tego czy innego powodu, który mi organizacja później określi, a po drugie, że mogło to być zabezpieczeniem, gdyby któryś z nas, brat, czy ja, czy ktokolwiek z rodziny został aresztowany”.

W tak szlachetnej intencji spotkawszy przypadkiem Wernera na ulicy zaprosił tego Gestapowca do siebie do domu.

Jak wynika z dalszych zeznań oskarżonego, Werner okazywał mu niezwykłą uczynność. Gdy

tylko aresztowano kogoś z otoczenia czy znajomych oskarżonego, Werner zaraz go zwalniał. Wskazywał dalej o owym roku wydanym na Wernera. O toż Werner zatelefonował do niego, żądając aby natychmiast się zjawił i oświadczyć, że przysysła samochód.

Werner był ogromnie wzburzony i wołał, że to jest skandal i zażalenie, że jemu za jego dobro dla Polaków przysysła wyrok śmierci. Werner zagroził Grocholskiemu aresztowaniem jego i jego rodziny i zażądał, aby Grocholski drogą organizacyjną spowodował anulowanie wyroku. Grocholski wyszedł od Wernera zadowolony nie wiedząc co robić. Przypomniał sobie, że przed kilkunastu dniami rodzina adw. Stypulkowskiego (jeden z twórców NSZ, obecnie przebywa w Andersa — przyp. red.) została aresztowana. Grocholski przedstawił sprawę Stypulkowskiemu a ten oświadczył, że porozumiewa się z wyższymi czynnikami organizacyjnymi i zobaczy co będzie mógł na zrobić. Wkrótce potem powiadził Grocholskiego, że uzyskał warunkowo anulowanie wyroku.

Wręczając przy tym listę składającą się z 12 czy 15 nazwisk (wśród nich członkowie rodziny Stypulkowskiego) i powiedział, że Werner musi zwolnić te osoby, a wówczas wyrok będzie definitywnie anulowany i Werner dostanie na to dowód.

Nie wiedział, że pracuje dla WiN-u?

Zeznania osk. Kalickiego

Sąd przystępuje do przesłuchania osk. kpt. Kalickiego, lekarza KBW.

Humorystyczne wrażenie sprawiła twierdzenie oskarżonego, kapitana będącego dłuższy czas lekarzem KBW, iż nie tylko Paszkiewicz nie podał mu nazwy organizacji WIN, ale że Kalicki dopiero w czasie śledztwa dowiedział się w

ogóle o istnieniu takiej organizacji.

Na czym miała polegać działalność informacyjna Kalickiego? Na terenie o tym Paszkiewicz zapomniał oskarżonego z instrukcją, która domagała się zbierania wiadomości również z terenu Rządu Jedności Narodowej, życia partii, Urzędów Bezpieczeństwa, Milicji Obywatelskiej itd.

Józef Dubiel

NASZE MIEJSCE

Wykazywaliśmy już nieraz na tych łamach głęboką zgodność, jaka istnieje między polityką demokracji polskiej, a podstawowymi dążeniami ludu śląskiego: dążeniem do zjednoczenia całego Śląska w granicach państwa polskiego oraz dążeniem do zniesienia kapitalistycznego wyzysku. Od tow. Wiesława pochodzi stwierdzenie, że demokracja polska zrealizowała testament powstańców śląskich. Istnieje ścisły i nierozwalny związek między tym, że nasi powstańcy mogą się dzisiaj zbierać na górze św. Anny, a tym, że demokracja polska skierowała politykę polską na nowe tory.

Byłoby nieprawdą, gdybyśmy napisali, że świadomość tej prawdy była na Śląsku od samego początku powszechnie uznawana. Kiedy dwa lata temu, bezpośrednio po wyzwoleniu Śląska, naturalne i nieuniknione dolegliwości okresu wojennego zostały jeszcze powiększone przez zbrodniczą działalność reakcyjnych, kryminalnych elementów, niejedni Opolańscy stwierdzali: „Inaczej wyobrażaliśmy sobie nasz powrót do Polski”. Nie wszyscy zdawali sobie sprawę z tego, że w chwilach tak przełomowych, jak ta, którą Śląsk przeżywał dwa lata temu, historia rzadko przychodzi jak strojna pani, a prawie zawsze przychodzi w ogniu wojen, w gorączce wielkich przemian.

W ciągu dwu ostatnich lat w świadomości politycznej Śląska dokonały się głębokie przemiany. Najlepiej wiedzą chyba o tym poselstwowcy przed którymi zamyka się coraz więcej mieszkań śląskich. Śląsk, który umie pracować i który umie pracę oceniać, poszedł za tymi, którzy Polskę budują, a nie za tymi, którzy w ludowej przeszkażają. Przekonanie o nierozdzielności losów Śląska z losami własnej Demokracji polskiej staje się coraz bardziej powszechną własnością ludu śląskiego. Wymownym wyrazem tego jest stanowisko, jakie w sprawie wyborów zajęli powstańcy śląscy oraz członkowie działające na Opolszczyźnie. Nie jest to tylko stanowisko „góry śląskiej”. Na wielu wiecach przedwyborczych z prawdziwą radością widzimy szeregowców powstańczych, jak z najgłębszym przekonaniem dowodzą, że droga ludu śląskiego — to droga polskiej demokracji.

Zamalo, podkreślamy i zamalo uświadamiamy sobie jak wiele osiągnęliśmy już na Śląsku w dziedzinie społecznej — awansu Ślązaków — Awans społeczny robotników

i chłopów jest dzisiaj w Polsce zjawiskiem powszechnym. U nas jednak, na Śląsku, zagadnienie to występuje szczególnie wyraźnie, ponieważ tu od wieków ci co panowali i ci co sprawowali władzę byli nie tylko ludźmi innej klasy, ale także ludźmi obcego narodu. Polska przedwzrośnięta nie zrobiła nic, ażeby ludowi śląskiemu utworzyć drogi społecznego awansu. Ci nieliczni synowie robotników i chłopów śląskich, którzy przed wojną dobili się do szkół wyższych walczyli musieli z wielkimi trudnościami. Ślązaków niekiedy poklepano po ramieniu, pochwalono za pracowitość, ale Ślązak na odpowiedzialnym stanowisku w administracji czy przemysle, to był obraz, który nie mieścił się w ramach rzeczywistości Polski przedwzrośniętej.

Dzisiaj pod tym względem sytuacja zmieniła się poważnie, zmieniła się zasadniczo. W wydanej do ludu śląskiego odezwie, stronnictwa tworzące Blok Stronnictw Demokratycznych i Związków Zawodowych mogły napisać: „Dzisiaj na czele województwa stoi jako wojewoda gór-

nik z pobliskiego Zagłębia. Ślązakiem jest przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej, Ślązakami są trzej wicewojewodowie śląscy oraz 9 starostów i 34 prezydentów i wiceprezydentów miast. Na dzień 15 grudnia 1946 r. liczba robotników-ślązaków, wysuniętych na kierownicze stanowiska wynosiła w przemyśle górniczym i hutniczym: dyrektorzy, zawiadowcy 72 kierownicy działów 117 sztygarzy zmianowi 674 majstrowie, nadgórniczy urzędnicy 1.528 kierownicy personalni 47

Ogółem w przemyśle górniczym, hutniczym i chemicznym wysuniętych zostało na kierownicze stanowiska 2.994 robotników-ślązaków.

Te dane przecie o czymś mówią. Świadcza one o tym, że położenie ludu śląskiego w Demokratycznej Polsce zmieniło się zasadniczo.

Nie są te dane wynikiem stosowania przez nas jakiegoś „klucza dzielnicowego”, wynikiem uprzywilejowania Śląska i Ślązaków.

Zwalczamy i zwalczać będziemy wszelkie objawy dzielnicowości. Jednym z podstawowych celów naszej demokratycznej polityki na Śląsku jest wytworzenie ze wszystkich Polaków jednolitego, zgodnie współpracującego i współpracującego społeczeństwa. „Problematyka” — „tu-tejsi i przybysze”, która przed wojną tak pasjonowała wielu ludzi na Śląsku, która dawała „pożywkę” całemu partiom politycznym, ta problematyka dla dzisiejszego Śląska jest problematyką przebrzmiałą. Inne, ważniejsze sprawy skupiają dzisiaj naszą uwagę. — Ostatni Mohikanie śląskiego PSL-u, którzy gdzieś niedaleko usiłują przygrzewać starą pieczęć swarów dzielnicowych składają jeszcze jeden dowód, jak bardzo we wszystkim kim co robia i myślą, są ludźmi dnia wczorajszego, który na Śląsku tak jak w całej Polsce minął i nie wróci. Życie nowego Śląska przelewa się ponad ich głowami.

To, że dla robotników i chłopów śląskich — narówni

z robotnikami i chłopami z innych dzielnic Polski — o-tworzyli się drogi awansu społecznego jest prostym wynikiem podstawowych założeń politycznych demokracji polskiej. W Polsce, w której do władzy doszedł lud, w tej Polsce do władzy, do rozlicznych funkcji rządzenia musiał dojść także lud śląski. A im większe w tej dziedzinie były dotąd zaniedbania na Śląsku, tym większy musi być teraz uczyniony krok naprzód.

Wybory niewątpliwie pogłębiają jeszcze na Śląsku świadomość tej prawdy, że Śląsk może się pomyślnie rozwijać tylko w granicach Demokratycznej Polski, że tylko w ramach naszej demokracji lud śląski może dojść do pełnego udziału w naszym życiu państwowym.

W wyborach lud śląski da jeszcze raz wyraz temu, że jego miejsce w Polsce jest tam, gdzie jest miejsce ludu pracującego całej Polski: pod sztandarem polskiej demokracji.

JOZEF DUBIEL

Członek PPR demaskuje aferzystów

Kradzione tłuszcze nie tuczą

Delegatura Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami przeprowadziła ostatnio dochodzenie w skomplikowanej sprawie kradzieży nadużyć, oraz wykorzystania urzędowego stanowiska dla osiągnięcia nieuczciwych zysków.

Jednym z oskarżonych jest niejak PRAWEL SZARY, b. nacz. dyr. Państwowego Zjednoczenia Przemysłu Olejarskiego Rejonu Górnośląskiego w Zabrze.

Zgrupowaną kompanię stanowili: MIECZYSEAW TRYBULSKI i BOLESŁAW MORAWSKI właściciele „Biura Przemysłowo-Handlowego — Inż. Morawski i S-ka”, oraz STANISŁAW SZYMKO-WIAK, kierownik transportu Państwowego Fabryki Mydła „Kollataj” w Brynowie.

Trybulski i Morawski nabyli w maju ub. roku w Gdyni 4 tony oleju palmowego, wartości około 1 miliona zł. Olej ten pochodził z kradzieży w Państwie. Olejarni „Union”, o czym oskarżonym było wiadomo, gdyż olej taki podlega reglamentacji.

W dniu 7. czerwca 1946 sprzedali ten olej dyr. handlowemu Zjedn. Przem. Olejarskiego w Zabrze ob. ALEKSANDROWI KOPECIOWI, oświadczając, że olej ten stanowi ich własność.

Mimo to ob. Kopeć nie chciał oleju kupić, a dokonał tej transakcji na polecenie nacz. dyr. Szarego.

Oprócz tego w dniu 18. VI 46 r. usiłował sprzedać fabryce czer. „F. Stral” w Szopienicach 899 kg oleju palmowego za 216.000 zł., twierdząc, że jest to ich własność. Olej ten pochodził również z oleiarni „Union” w Gdyni i był przeznaczony dla fabryki Państw. Zjedn. Przem. Olejarskiego w Zabrze. PRAWEL SZARY, jako naczelny dyrektor, nadużył swej władzy, gdyż uczestniczył w zawarciu umowy między Zjednoczeniem, którym kierował a Trybalskim i Morawskim, ułatwiając im sprzedaż skradzionego towaru. Ze towar ten był kradziony, było Szaremu wiadomo, ponieważ — jak już wspomnieliśmy — olej podlegał reglamentacji. Szary, jako nacz. dyrektor nie tylko nie donosił władzom o kradzieży, lecz pośredniczył w zbyciu skradzionego mienia państwowego.

STANISŁAW SZYMKO-WIAK oskarżony jest o to, że jako kierownik transportu Państw. Fabryki Mydła „Kollataj” nie zorganizował należytego transportu 2 cystern oleju z Szopienic do fabryki, skutkiem czego około 3 t. oleju zostało skradzione „wzgl. rozlane” — jak mówi akt oskarżenia.

Główną sprężyną w całej sprawie był „naczelny dyrektor” Szary. Jeszcze w roku 1945, kiedy był kierownikiem działu tłumaczeniowego w Państwie Zjedn. Przem. Spożywczoego w Zabrze, poznał dyr. handlowego TADEUSZA BOGUSZEWSKIEGO. Boguszewski poruszył w międzyczasie pracę, uznając, że na własną rękę będzie mógł robić lepsze interesy. Wszedł on w porozumienie z Morawskim i Trybalskim, zakładając firmę handlową „Ziarno” z siedzibą w Poznaniu. Firma ta prowadziła interesy wyłącznie z Zjednoczeniem Olejarskim w Zabrze, a raczej z „dyr. nacz.” Szarym. Firma ta nie posiadała żadnego biura. Akta przechowywane w domu.

Dyr. Szary udzielał Boguszeowskiemu wszechstronnej pomocy. Między innymi zawarł z nim umowę na dostawę rzepaku z Dolnego Śląska. Realizację umowy opłano przez kilka dni. Firma „Ziarno” dostarczała wprawdzie rzepaku, lecz za zgodą dyr. Szarego przemyciła większą ilość

własnego rzepaku, który został przerobiony na olej w fabrykach państwowych podległych Szaremu.

„Ziarno” zarobiło na tym interesie około 1 mil. zł. W maju 1946 r. ob. Szary zrobił z firmą „Ziarno” dalszy interes, powierając jej transporty oleju palmowego, który Min. Aprow. i Handlu przydzieliło z państwowej oleiarni „Union” w Gdyni, dla Zjedn. Przem. Olejarskiego w Zabrze.

Pierwszy transport oleju nadjechał do Zabrze w początkach czerwca 46 r. Wagi kolejowe w Szopienicach i Bielsku wykazały, że cysterny zawierają o cztery tony oleju więcej, niżli wykazano w listach przewozowych.

Ten właśnie olej, Morawski i Trybalski usiłowali sprzedać dyr. handlowemu ob. Kopeciowi, mówiąc, że nabyli takowy na wolnym rynku.

Jako cenę sprzedaży ustalili 300 zł. za kg., czyli 1.200.000 zł. za cały transport.

Dyr. Kopeć odmówił kupna, przyczyniając, że sprawa nie jest czysta. Po interwencji dyr. Szarego, który wydał decyzję nabycia oleju, takowy został zakupiony po 240 zł. za kg.

Dyr. Kopeć był jednak niepokojny i chciał wyjaśnić sprawę zakupu oleju bezpośrednio w Gdyni.

Szary stawia mu różnego rodzaju przeszkody. Wreszcie w dniu 18. czerwca 1946 r. dyr. Kopeć JAKO CZŁONEK P. P. R. składa doniesienie swym WŁADZOM PARTYJNYM, które przekazały całą sprawę Komisji Specjalnej.

Oszuszczy osadzeni zostali w więzieniu w Sosnowcu. Rozprawa główna odbędzie się przed Sądem Okręgowym w Gliwicach (Sk.).

Nauczyciele głosują na listę Nr. 3

Koleżanki i Koledzy!

Omawiając na wiecach, przez prasę i radio następującą wiadomość: ZNP przy poparciu bezpośrednim KCZZ (zwiazkami ob. ob. Witaszewskiego i Rusinka) uzyska...

Państwowe Muzeum Zoologiczne

Państwowe Muzeum Zoologiczne w Warszawie rozwija się pomyślnie, mimo trudności lokalowych i technicznych. Obecnie prace w muzeum polegają głównie na porządkowaniu zbiorów ocalałych przed zniszczeniem oraz otrzymanych na drodze rewindykacji z Niemiec.

Muzeum opracowuje szereg wydawnictw naukowych oraz utrzymuje stosunki z 433 placówkami zagranicznymi i 42 krajowymi.

W związku z projektowanymi rejsami szkolnego statku „Der Pomorza” przygotowywane są naukowe wyprawy zagraniczne, które wyruszą na tym statku.

skął w Ministerstwie Skarbu zaakceptowanie postulatów nauczycielstwa w sprawie:

BEZPŁATNOŚCI NAUCZANIA I REGULACJI UPOSAŻEN.

Koleżanki i Koledzy! Nie pierwej to już nas KCZZ specjalnie zajęła się losem nauczycielstwa, szkoły i oświaty w Polsce. Dziś jak w 1905, 1919 i 1935 roku dzięki poparciu robotników utrwała się w Polsce wspólny front nauczycielstwa i związków zawodowych w walce o niezależność, dobrobyt i prawa świata pracy.

ZNP jest popierany nie tylko przez KCZZ, ale i partie polityczne Bloku Stronnictw Demokratycznych.

Zarejestrowano u nas nauczycieli na listach Stronnictwa Ludowego 8-mis, Stronnictwa Demokratycznego 17, Polskiej Partii Socjalistycznej 16-tu, Polskiej Partii Robotniczej 23-ch.

Wykazy te nie są jeszcze kompletnie, ale świadczą o stosunku demokracji polskiej do nauczycielstwa.

IDZIEMY WIĘC RAZEM Z

Życie kulturalne w ZNR

NOWY MONUMENTALNY FILM RADZIECKI

Na ekranach kinoteatrów Moskwy wyświetlany jest film radziecki „Admirał Nachumow”, poświęcony jednemu z największych strategów rosyjskich zwycięzcy w bitwie morskiej pod Synopą i bohaterowi obrony Sewastopola w wojnie krymskiej.

Film ten, który reżyserował Puddowkin przy udziale akademika Tarlego, a w którym rolę Nachumowa gra wybitny aktor Dikij, uznany został za arcydzieło sztuki filmowej, a dzięki wiernemu oddzieleniu prawdy historycznej, posiada wielką wymowę polityczną.

CZASOPISMO RADZIECKIE O WYSTĘPACH ARTYSTÓW POLSKICH W ZSRR

Czasopiśmie „Sowietkaja Muzyka”, pisząc o ub. sezonie koncertowym który stał pod znakami występów artystów polskich, podaje szczególne analizy sztuk wokalną Bwy Bandrowskiej-Turkiewicz, „Stuchacz” — pisał autor artykułu — pokochali śpiewaczką polską za to, że mistrzostwo wokalne nie jest dla niej celem samym w sobie lecz jedynie środkiem dla artystycznego ujawnienia walorów, wykonywanych utworów.

Gościnne występy Bandrowskiej-Turkiewicz w ZSRR — stwierdza „Sowietkaja Muzyka” — oraz koncerty wybitnych muzyków polskich — K. Wilkomirskiego i J. Eklera, którzy wykonali szereg interesujących utworów współczesnych kompozytorów polskich, stanowiły poważny krok naprzód na drodze do zacieśnienia łączności między muzyką polską a radziecką.

WIERZSZE WSPÓŁCZESNYCH POETÓW POLSKICH PRZEZ RADIO MOSKIEWSKIE

Rozgłosna moskiewska nadała w dniu 5-go bm. półgodzinna audycję poświęconą twórczości współczesnych poetów polskich.

Wstęp do audycji pt. „Poeci polscy — dzisiaj” napisał młody krytyk i popularyzator poezji polskiej w ZSRR Marek Żywow. — Autor dał charakterystykę twórczości poetów polskich w okresie ostatniej wojny i w dniu dzisiejszym, po czym wskazał na więzy łączące poezję polską z poezją rosyjską i radziecką kończąc tymi słowami: „W nowej demokracji polskiej rodzi się nowa poezja, pragnąca dać wyraz dążeniom i myślom narodu polskiego”.

Audycję wypełniły recytacje utworów z „Kwiatów polskich” Turwima, wierszy Broniewskiego „Do domu”, „Moja pieśń”, utworów Jastruna, Słobodnika i in. w przekładzie Tichonowa, Żywowa i Pawłowa.

BLOKIEM STRONNICTW DEMOKRATYCZNYCH I ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

GŁOSUJEMY 18-go STYCZNIA NA LISTĘ NR 3.

Dopilnujemy, ażeby całą inteligencją pracującą głosowała wraz z nami na listę Nr 3.

Za Centralny Naukowy Komitet Wyborczy: Stanisław Świdwiński, przewodniczący Komitetu — Weronika Kowalska, sekretarz Komitetu.

Działacze związkowi wyjeżdżają na kongres holenderskich ZZ

Na zaproszenie holenderskiej centrali Zw. Zaw. wyjeżdżają przedstawiciele polskiego ruchu zawodowego, tow. Witaszewski — przewodniczący KC ZZ, tow. Motyka — sekretarz KCZZ i tow. Znamierowski — zastępca kierownika wydziału zagranicznego KCZZ, na kongres holenderskich Związków Zawodowych, który odbędzie się w Amsterdamie od 3 do 6 lutego br.

Chwilowe ograniczenia w ruchu pasażerskim

Wobec trudności technicznych Min. Komunikacji zarządziło z dn. 10 stycznia czasowe ograniczenie ruchu pasażerskiego; w związku z tym skasowano szereg pociągów pasażerskich aż do odwołania. Z dn. 10 stycznia wstrzymuje się kursowanie następujących pociągów:

Pociąg pospieszny nr. 1 Warszawa — Zakopane odjazd z W-wy godz. 18 m 30 i z powrotem, poc. osobowy Warszawa — Kraków odjazd z W-wy godz. 19 m 20 i z powrotem, poc. pospieszny Warszawa — Gdynia odjazd z W-wy godz. 23 m 20 i z powrotem, poc. pospieszny Warszawa — Kłodzko odjazd z W-wy godz. 22 m 10 i z powrotem, W-poc. nr. 601/602 Warszawa — Gdynia — Białogard kasuje się kurs na odcinku od Gdyni do Białogardu (pociąg ten odchodzi z W-wy Wschodnie).

Poc. pospieszny nr. 501 do Jeleniej Góry będzie kursował trzy razy w tygodniu a mianowicie: w poniedziałki, środy i soboty do Kudowy w pozostałe dni do Jeleniej Góry i Karpacza.

W poc. pospiesznym nr. 403 z Warszawy do Gdyni (bez łódzkiej części) kursować będą wagony sygnalne Parę Gdynia, wagon sygnalny „Orbis” oraz 2 razy tygodniowo wagon sygnalny Zebrydowice — Sztokholm i Kudowa — Göteborg.

Poza tym zostaną skasowane pociągi Radom — Wrocław, Chabówka — Nowy Sącz, Nowy Sącz — Zegiestów Zdrój, poc. pospieszny Łódź Kal. — Kutno, dwie pary poc. na linii Częstochowa — Katowice, po jednym pociągu na liniach Poznań — Szczecin, Wałcz — Złociniec i Szczecin — Starogard.

Gen. Gustaw Paszkiewicz

TRZY LEKCJE

II

W numerze wczorajszym podaliśmy wyjątki z broszury gen. Paszkiewicza. Dział podajemy ich dokończenie.

Rok przeszły, jaki spędziłem w Polsce, stał się dla mnie, po wrześniu 1939 r. i latach emigracji, trzecim wielkim doświadczeniem życiowym, stał się trzecim czynnikiem, który wpłynął na wykształcanie się mego stanowiska wobec aktualnych zagadnień polskiej rzeczywistości.

Pierwsze, co mnie uderzyło w Polsce — to była atmosfera panująca w kraju, atmosfera, tak bardzo różna od tej, jaka panowała na emigracji. Czułem się jak człowiek, który długo przebywał w strasznym zaciuku i nagle wyszedł na świeże powietrze.

Nade wszystko dostrzegłem, że obóz, który ujął władzę w Polsce odrzucając, posiada to, czego brak było wszystkim naszym poprzednim grupom rządzącym: jasną i zdecydowaną koncepcję rozwojową Polski, koncepcję, która w całej pełni uwzględniała nasze tragiczne doświadczenia historyczne, koncepcję, której uźródłowienie gwarantuje nam trwałość i wszechstronny rozkwit naszego samodzielnego bytu państwowego i narodowego.

Jedyny realny sojusznik

Po doświadczeniu ostatniej wojny, tylko ślepiec może nie dostrzegać, że jedynym realnym, z punktu widzenia militarnego sojusznikiem naszym — jest Związek Radziecki. Sojusz z oddalonymi mocarstwami zachodu nigdy nie może być efektywny w obliczu niebezpieczeństwa niemieckiego. Bezpośrednią i skuteczną pomoc może otrzymać Polska tylko ze strony naszego wschodniego sąsiada. Widzieliśmy to we wrześniu 1939 roku, kiedy brak tej pomocy spowodował klęskę, w latach 1944-45, kiedy istnienie tej pomocy przyniosło nam wyzwolenie kraju i zwycięstwo nad Niemcami.

O znaczeniu nowych zachodnich granic Polski mówić chyba nie trzeba. Są one najważniejszą gwarancją naszej politycznej, gospodarczej i strategicznej gwarancją naszej niepodległości, naszej siły. Dają one nam wielką szansę historyczną, szansę, która zdarza się tylko raz i której zaprzepścić nie wolno.

Wniosek jasny: sojusz ze Związkiem Radzieckim musi być podstawą naszej polityki zagranicznej. Obóz, który potrafił prze-

zwyciężyć wszystkie przeszkody, zadawnione urazy i przesady w stosunkach polsko-radzieckich — zyskał sobie ogromną zaślęgę — bez współczesnych i przyszłych pokoleń naszego narodu, którzy najlepsze dowody wielkiego rozumienia politycznego.

Zgodnie ze swym sumieniem żołnierza i obywatela uważam, że tylko ten obóz ma moralne prawo do kierowania losami kraju. Uważam, że jedynym obozem, który może zrealizować te postulaty jest Blok Stronnictw Demokratycznych.

Dlaczego nie PSL?

Być może padnie pytanie: — „Czemu nie PSL? Przecież Polskie Stronnictwo Ludowe podpisało się z pewnością pod wszystkimi tymi postulatami!”

Odpowiem krótko: po przeczytaniu ostatniej przedwyborczej odezwy PSL-u, która była hyperdemokratyczna i hyperproradziecka, zacząłem sobie przypominać, czy kiedykolwiek w ciągu ostatniego roku spotkałem w terenie działaczy PSL, którzy głosili program tak pięknie przez ich Naczelny Komitet Wykonawczy sformułowany. Stwierdzam z całą stanowczością: spotkałem się z wieloma działaczami PSL, ale jeszcze nigdy nie widziałem

takiego, który by agitował za swym stronnictwem, jako za partią demokratyczną, pro-radziecką, anty-andersowską. Jest wręcz odwrotnie: i tego nie potrzebuje nikomu udowadniać, bo każdy, kto styka się z działalnością PSL wie o tym sam najlepiej.

Byłem dowódcą dywizji w Białostockim i wiem, że przywódcy band leśnych, świadomi zwolennicy Andersa i niejednokrotnie świadomi agenci obcego wywiadu — mordercy, grabieżcy i podpalacze — wszelkimi siłami popierają PSL. Wiem z drugiej strony, że wielu wybitnych działaczy PSL, to równocześnie aktywni uczestnicy a nieraz i kierownicy działalności terrorystycznej podziemia.

To nie jest i nie może być przyzwołym. Nikt mi tego nie udowodnił. Ja pamiętam jeszcze działalność p. Mikołajczyka w Londynie i wiem, że właśnie od chwili, kiedy on zaczął firmować politykę rządu emigracyjnego, nastąpiły złote czasy dla Andersów, Raczkiewiczów, Bieleckich, Kopalskich et consortes.

Znam aż nazbyt dobrze zgniazłą atmosferę londyńskiej emigracji „zadowej”, faszystowskie metody polityczne tam używane, posługiwanie się sztydami, które

nie mają nic wspólnego z istotną treścią.

I dzisiaj, patrząc na łamańce polityczne stronnictwa p. Mikołajczyka, w powiązaniu z codzienną praktyką jego zwolenników — stało mi przed oczyma jak żywy hotel „Eubens” ze wszystkimi jego atrybutami.

Tylko, że wtedy w Londynie można było ukryć przed krajem swoje istotne oblicze za pajęczyną słów, przenoszonych przez ciemne fale eteru, można było wykreślić się „Chłobem” pod odpowiedzialność za ruiny Warszawy i krew jej mieszkańców. Dzisiaj, z bliską, trudniejszą zachętą tę ulubioną „londyńską” dwulicowość. Dzisiaj coraz powszechniejszą staje się świadomość, że PSL — czy podobna się to komuś czy nie — jest narzędziem w ręku tych samych sił, które patronują Andersowi i kierują jego działalnością. Cele zaś, które przyświecają patronom PSL-u i Andersa nie mają nic wspólnego z interesami Polski, są z naszymi interesami zasadniczo (sprawa Niemiec, granice zachodnie, samodzielnosc gospodarcza) sprzeczne.

Cenię fakty, a nie słowa. Fakty przekonały mnie, że Obóz Demokracji, obóz reformy — prowadził Polskę po szluzach

drodze. Widzę błędy i niedociągnięcia — ale pamiętam, że nie mylił się tylko ten, kto nic nie robi. To, czego dokonano dotychczas w tak trudnych warunkach powojennych świadczy silniej niż wszystko inne, że trudności jakie leżą na naszej drodze, będą przezwyciężone.

Jestem od lat blisko trzydziestu żołnierzem Rzeczypospolitej. Służę Polsce, jak tylko umiałem najlepiej. I dziś przekonany, jestem, że stając zdecydowanie w szeregi Obozu Demokratycznego — służę Polsce i służę Jej dobro.

Cztery wyroki śmierci w procesie szpiegów WiN-u w Katowicach

W sobotę dnia 11 stycznia 1947 r. został ogłoszony wyrok w procesie przedw. szpiegów, członków WiN-u.

Sąd w sentencji wyroku podał charakterystykę WiN-u do którego oskarżeni należeli, jako tajnej organizacji, dążącej do obalenia ustroju demokratycznego

Z Wybrzeża

DWA TRANSPORTY KONI SZWEDZKICH

Do Gdyni przybyły dwa statki szwedzkie z koniami „Phoenix” przywiózł 180 koni i „Dunana” 205 koni.

RUCH PORTOWY W GRUDNIU

Według danych statystycznych w grudniu 1946 r. przybyło do naszych portów 5 statków z repatriantami z zachodu, przywożąc 3.883 osób, które w głąb kraju odjechały w 85 wagonach. Transportów z Niemcami z Odrą było 4. Niemców wywieziono w 80 wagonach w liczbie 6.928 osób. Tranzytem przywieziono w 3 wagonach repatriantów obcych narodowości: Czechów 55, Węgrów 77, Austriaków 18, Szwedów 6.

4.000 GOSPODARSTW ROLNYCH CZEKA NA OSADNIKÓW

Możliwości osiedlenia na terenie województwa gdańskiego są jeszcze bardzo duże. Na terenach powiatów województwa znajduje się 247.404 ha. Dotychczas przydzielono 14.066 gospodarstw o obszarze ponad 201 tys. ha. Wolnych gospodarstw pozostało około 4.000.

Konferencja w Wojewódzkim Wydz. Aprow. i Handlu

Obniżka cen pieczywa, maki, mięsa i nabiału

Z inicjatywy WKPPR i OKZZ w dniu 11 bm. w Wojewódzkim Wydziale Aprowizacji i Handlu odbyły się pod przewodnictwem naczelnika wydziału tow. Garczora trzy konferencje w sprawie cen. Na konferencjach reprezentowani byli przedstawiciele wszystkich trzech sektorów handlowych, konsumentów, Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami, OKZZ i WKPPR.

Na konferencji w sprawie cen mięsa po ożywionej dyskusji, w wyniku której stwierdzono dużą podaż na wniosek przedstawicieli WKPPR tow. Dąbrowskiego, którego w pełni poparł II sekcja OKZZ tow. Borowiak, i sędzia tow. Głowa (Komisja Specjalna do Walki z Nadużyciami) jednomyślnie uchwalono obniżkę o 5 zł. cenę mięsa wieprzowego tak w hurcie jak i w detalu.

Na konferencji w sprawie cen

zboża ogólnie stwierdzono tendencję zniżkową i bardzo dużą podaż przekraczającą popyt. Przedstawiciel Wydziału Rolnego Okręgu „Społem” ob. Wrzesiński podkreślił, że „Społem” jest w stanie kupić ile chce zboża za cenę o 10 — 15% niższą od dotychczas obowiązującej.

Przedstawiciel kupców zbożowych dyr. Orłowski również podkreślił bardzo dużą podaż zgadzając się na ewentualną małą obniżkę cen. Tak przedstawiciel Cechu Piekarzy jak i OKZZ stwierdzili realną możliwość zniżki cen pieczywa. Tow. Dąbrowski zaproponował jako podstawę do dyskusji stwierdzenie 10 — 15%-owej zniżki. Uchwalono jednomyślnie obniżyć cenę chleba żytniego do 23 zł. za kg. a cenę bułek obniżyć o 20%, przez zwiększenie wagi do 60 gramów.

Na trzeciej z kolei konferencji w sprawie cen nabiału po wyjaśnieniu, że ceny zniżkowe, specjalnie na t. zw. masło wiejskie, ustalono maksymalną cenę masła wiejskiego w detalu 400 zł. za kg. masła deserowego 520 zł. Cenę jaj świeżych obniżono do 20 zł. za sztukę, a mleka 30 zł. za litr. Wszystkie ceny posiadają moc obowiązującą od dnia 13 stycznia br. na terenie całego okręgu przemysłowego wraz z miastami wydzielonymi.

Ta obniżka cen posiadająca realne gospodarcze podstawy, jest wielkim osiągnięciem jej inicjatorów — naszej partii i Związków Zawodowych.

Zależy tylko od kupujących, by były one przestrzegane. Należy we własnym interesie wskazywać każdego, kto będzie chciał pobrać wyższą cenę, a zajmą się nim odpowiednie władze.

Dokładne ustalenie nowoobowiązujących cen podajemy w specjalnych komunikatach Wojewódzkiego Wydziału Aprowizacji i Handlu

Komunikat

W dniu 11 stycznia br. odbyła się w Wojewódzkim Wydziale Aprowizacji i Handlu konferencja przy udziale przedstawicieli handlu pa-

stwowego i prywatnego oraz czynników społecznych na której ustalono ceny połówek wieprzowych w hurcie na złotych 245, ceny mięsa wołowego i słoniny pozostają nie zmienione.

Ponadto ustalono ceny detaliczne dla okręgu przemysłowego to jest dla powiatów i miast Katowice, Bedzina, Gliwice, Bytomia, Zabrze, Sosnowca i Dąbrowy Górniczej: kotlet wieprzowy — szab „ 265 boczek świeży, karczek „ 225 żeberka „ 225 golonka „ 165 nóżki „ 115 wieprzowe z szynki „ 275 pozostałe ceny pozostają nie zmienione.

Ceny powyższe obowiązują od dnia 13 stycznia br. aż do odwołania.

Ponadto przypomina się, obowiązek ujawnienia cen to znaczy, że w każdym sklepie na miejscu widocznym winien być wywieszony cennik. Niestosowanie się do tego przepisu będzie surowo karane.

Komunikat

Wojewódzka Komisja Notowania Cen na konferencji w dniu 11 bm. przy udziale przedstawicieli handlu państwowego, spółdzielczego oraz prywatnego i czynników społecznych po-

litycznego ustaliła z ważnością od dnia 13 bm. aż do odwołania ceny: hurtowe maki loco magazynu hurtowni maki żytnia 90 % za 100 kg. zł. 2.350,—, mąka pszenna 80 % za 100 kg. zł. 4.400,—.

Maksymalna marża zarobkowa dla detalisty nie może przekraczać 20 %.

Ponadto zostały ustalone ceny pieczywa loco sklep detalisty: chleb żytni z maki 80 % za 1 kg. zł. 23,—, bułki 60 g. z maki pszennej 80 % zł. 3.50, bułki 60 g. z maki pszennej 70 % zł. 4,—.

Ceny powyższe obowiązują na terenie całego województwa śląsko-dąbrowskiego. Przypomina się również o obowiązku ujawnienia cen. Niestosowanie się do tego przepisu pociąga za sobą surową karę.

Równocześnie ustalono ceny nabiału na terenie okręgu przemysłowego t.j. miast i powiatów katowickiego, bytomskiego, bedzińskiego, gliwickiego, zabrze, Sosnowca i Dąbrowy Górniczej.

Ceny detaliczne: masło osekowe maksymalnie zł. 400,—, masło deserowe maksymalnie zł. 520,—, jajka świeże za sztukę zł. 20,—, mleko za 1 litr zł. 30,—.

Ceny obowiązują również od dnia 13 stycznia br.

Zdemobilizowany żołnierz polski

dziękuje za dar Polaka z Ameryki

Jak swego czasu informowaliśmy, ob. Antoni Zaleski z Chicago (Stany Zjednoczone) przekazał do dyspozycji tow. Ochabę I sekretarza Woj. Komitetu PPR w Katowicach konia z prośbą o przekazanie go zdemobilizowanemu żołnierzowi polskiemu, osiadłemu na roli.

Zgodnie z życzeniem oświadczy, tow. Ochabę przekazał konia ob. Antoniemu Chwili, zam. we

wsi Chałupki w powiecie raciborskim.

W związku z tym ob. Antoni Chwila wystosował do p. Antoniego Zaleskiego w Chicago list z podziękowaniem, którego treść podajemy poniżej

W. Pan

Zaleski Antoni
Chicago

Szanowny Rodaku!

Nie wiem, jak mam Ci dziękować za Twój wspaniały dar.

Jestem głęboko wzruszony, a zarazem wdzięczny bardzo, gdyż koń, który jako bezimienny dar został przez Was wysłany na adres sekretarza PPR tow. Ochabę w Katowicach, został mi przekazany.

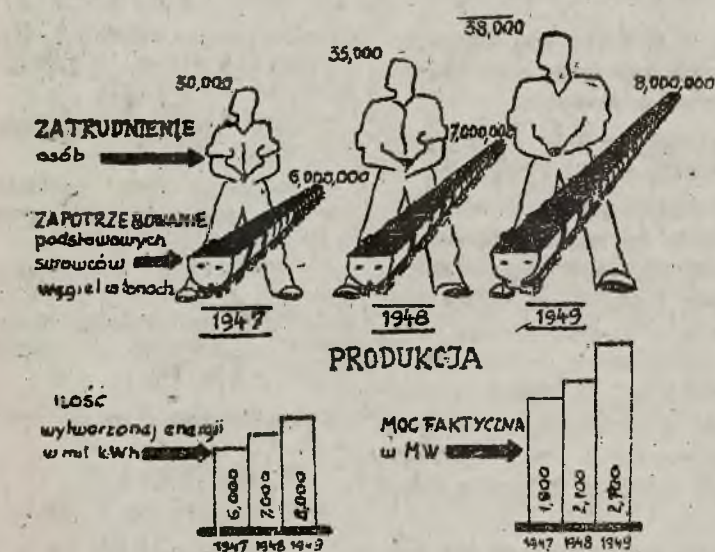
Jestem jednym spośród setek tysięcy repatriantów, którzy tu na Ziemiach Odzyskanych budują szczęśliwą Polskę. Praca jest ciężka, do czego przyczynia się brak inwentarza i duże zniszczenia wojenne. Pracujemy jednak z uporem, tak, jak to Polak potrafi.

Sam jestem synem robotnika i pracy się nie boję, zaś jako żołnierz, który walczył o Polskę (byłem ranny w bitwie o Warszawę 1944) wiem, że krew przelewałmy za Polskę Demokratyczną i taką też Polskę budujemy teraz ciężką pracą. Wiem, że ani przelana krew, ani obecne wysiłki nie pójdą na marne. Toteż tym większa jest nasza radość, kiedy widzimy, że Rodacy na obczyźnie o nas nie zapominają. Jeszcze raz dziękuję, przesyłając serdeczne pozdrowienia

CHWILA ANTONI
Chałupki pow. Racibór

Trzyletni plan gospodarczy (8) w wykresach

Przemysł energetyczny

Plan położył specjalny nacisk na rozwój tych gałęzi, które służąc bezpośrednio potrzebom konsumpcyjnym warunkują jednak w dalszej sytuacji rozwój produkcji na potrzeby konsumpcyjne.

W związku z tym produkcja energii elektrycznej i elektryfikacja kraju ze względu na długą fazę inwestycyjną oraz znaczenie bazy energetycznej dla wszystkich gałęzi produkcji — powinna w polityce inwestycyjnej korzystać z wielkich udogodnień. Inwestycje elektryfikacyjne będą obejmować odbudowę oraz nowe inwestycje, wynikające z konieczności uzupełnienia na nowym terytorium państwa i ze strukturalnego wzrostu zapotrzebowania energii.

Urzednicy państwowi o wybory

W dniu 8 b. m. odbyło się w WARSZAWIE plenarne zebranie Zarządu Okręgu Warszawskiego Związku Zawodowego Pracowników Państwowych wraz z przedstawicielami Kół Związku Zawodowego Pracowników Państwowych m. st. Warszawy. poświęcone sprawom wyborczym.

Głos zabrał wiceprezes Trojański, podkreślając znaczenie wielkiego aktu wyborów do Sejmu Ustawodawczego, które zamknięty okres tymczasowości i wzniosła pozycja Polski na arenie międzynarodowej.

Z kolei przewodniczący Okręgowej Rady Zw. Zaw., ob. Ruściński omówił doniosłą rolę, jaką w walce o demokrację i w pracy nad odbudową kraju odegrał i odgrywa ruch zawodowy.

Po wysłuchaniu szeregu sprawozdań z działalności poszczególnych kół i ożywionej dyskusji — zebrani jednomyślnie postanowili:

wesłać ogół pracowników państwowych do manifestacyjnego głosowania na listę Bloku Demokratycznego Nr. 3, zobowiązać Zarządy Kół Związków Zawodowych Pracowników Państwowych w Warszawie do prowadzenia akcji wyborczej w myśl dyrektyw Centralnej Komisji Związków Zawodowych oraz Bloku Wyborczego Stronnictw Demokratycznych i Związków Zawodowych.

KRONIKA WYBORCZA

Wiedomości nadchodzące z terenu wykazują na wzmożenie akcji przedwyborczej.

Pomyślnie rozwija się działalność

ność Bloku Stronnictw Demokratycznych i Zw. Zaw. w województwach wschodnich. W województwie LUBELSKIM utworzono 176 komitetów gromadzkich, 14 gminnych oraz 1 miejski. W LUBLINIE odbył się olbrzymi wiec kolejarzy, który wypowiedział się za Blokiem.

Podobnie rozwija się działalność Komitetów Blokowych na terenie RZESZOWSKIEGO. Odbyło się już 715 wieców.

W województwie BIAŁOSTOCKIM wiecie przedwyborcze we wszystkich fabrykach przebiegają pod znakiem solidarności z Blokiem. W dniu 7 stycznia br. odbyło się w Białymstoku 7 wieców Bloku Stronnictw Demokratycznych i Zw. Zaw., na które przybyło kilka tysięcy osób.

Akcja przedwyborcza na terenie BYDGOSZCZY znacznie się ożywiła dzięki działalności Komitetów Obywatelskich oraz Bloku Stronnictw Demokratycznych. Akcja propagandowa PSL na terenie woj. pomorskiego — minimalna. PSL nie organizuje wieców, ani zebrań. Ze strony reakcji zdarzają się sporadyczne wypadki terroru w postaci morderstw oraz pobicia członków Komitetów Wyborczych Bloku i urzędników aparatu wyborczego.

Akcja przedwyborcza Bloku Stronnictw Demokratycznych w woj. KRAKOWSKIM postępuje naprzód, i tutaj reakcja dokonuje zamachów na życie członków Komitetów Bloku i urzędników komisji wyborczych. W dn. 7 stycznia w gminie ŁAPANÓW bandyci zabili żołnierza W. P., pełniącego służbę przed lokalem komisji.

Z filmu

„Zakazane piosenki”

Pierwszy pełnometrażowy powojenny film polski

Z ogromnym zainteresowaniem oczekiwany film, pierwszy pełnometrażowy film, wykonany w Polsce powojennej, trzeba to z powściągliwością powiedzieć, niezupełnie usprawiedliwia nadzieje z nim związane. Co prawda sam tytuł tłumaczy poniekąd przyczynę zacieśnienia tematu do pewnego tylko odcinka życia pod okupacją. Ale widzowi z nieprzeparą siłą nawiązują się inne wspomnienia, wspomnienia już nie tylko „aktualnych” ludzi „z piosenką” czy likwidowania konfidentów i zdrajców narodu, która w filmie została potraktowana wyczerpująco, a także wspomnienia bohaterstwa i poświęcenia, zbrojnej walki z okupantem, ludzi innego kalibru — ludzi polskiej, ludowej partyzantki, czego film nie pokazał nam w dostatecznej mierze i w przekonujący sposób.

Środowisko, wśród którego rozgrywa się akcja filmu, robi wrażenie prawie że sielankowe. Na tym tle epizod z wysadzeniem mostu, robi wrażenie jakby sztuczenie naklejonego. Tak samo sztucznie dookreślony wygląda polityczny happy end — marsz Armii Czerwonej — nie zawiązany właściwie kompozycyjnie z resztą filmu.

Pomyśl z wplątaniem w czyjąś opowieść autentycznych scen, przerywanych gładkim zjawianiem się na ekranie opowiadającego, jest stary (do szczytów doprowadził ten rodzaj filmów Saza Guitry) i niestychanie ryzykowny, zwłaszcza jeżeli chodzi o filmy, których akcja jest niska, scen epizodycznych bardzo wiele, konstrukcja — fragmentaryczna. W filmie są niepotrzebne dłużyzny (lecia łuska z drzewa, rewidacja w mieszkaniu Romka, koncert pod Piłharmoni, prawie wszystkie dialogi). Niektóre postacie są zupełnie drewniane (wina scenarzysty! nie aktora lub reżysera) np. matka Romana, Rysiek, Maria Kędziorek. Epizodyczność tych ról odnotować brak aktorów. Z drugiej strony ta sama epizodyczność uwydatnia doskonałe warunki aktorskie Młodnickiego (oficer niemiecki przyjmujący raport o nielegalnej audycji)

oraz Hanny Bielickiej (uliczna śpiewaczka zakazanych piosenek). Od tych dobrych epizodów przejdziemy do plusów pierwszego filmu polskiego.

Bohaterka filmu, zakazana piosenka, brzmiąca bardzo wyraźnie, po raz pierwszy od czasu istnienia polskiej kinematografii. Nic się nie rwało, nie zachęcano — do bra dykcja, synchronizacja i świetny poziom techniczny podkreślił walory naszej, legalnej już gwiazdy.

Jeżeli chodzi o bohaterów — aktorów, na pierwszy plan wybił się bezapelacyjnie Jan Kurnakowicz, wykonawca roli tchórzliwego ślepego. Sukces Kurnakowicza jest tym większy, że rola „ostrożnego” muzyka była niestetycznie trudna. Jeżeli aktor wybrnął z niej zwycięsko, nie wpadając w groteskę w pierwszej części filmu, ani w patos w części drugiej, świadczy to aż nadto dobrze o jego klasie aktorskiej.

Danuta Szaflarska i Jerzy Duszyński, para nowych amantów, jakże różnych od bezstroskich, mydelkowatych, cukierkowych amantów polskiego filmu przedwojennego, zdała egzamin na dobre. Technika zdjęć na poziomie dobrego filmu europejskiego. Dźwięk czysty, statystyka poprawna. Pozostaje życzyć Filmtowi Polskiemu bardziej wnikliwego stosunku do opracowywanych tematów, aby uniknąć nieścisłości, które obniżają artystyczną wartość filmu. Życzymy również normalnej produkcji i sukcesów takich, jakie zdobyły dla Polski filmy krótkometrażowe w Cannes.

J. PRUTKOWSKI

Projekt Miedzysławiańskiego Biura Spółdzielczego

Spółdzielcy Instytut Naukowy w Warszawie otrzymali list od prezesa Słowackiej Centrali Spółdzielczej w Bratysławie — Fedora Bondika, w którym słowaccy spółdzielcy proponują polskiemu spółdzielcom nawiązanie ściślejszej łączności i wyrażają życzenie nadesłania do biblioteki Instytutu słowackich wydawnictw

ICH KANDYDACY Imię pan TWARDOKES

kandydat na posła do Sejmu Ustawodawczego z listy PSL Okręg Nr 41

Mineły setki lat od czasu, kiedy Mikołaj Rey z Nagłowic napisał „Żywot człowieka poczciwego”. Zmieniły się czasy i zmienili się ludzie. Poczciwych ludzi coraz mniej, a jeśli się za chował gdzieś jakiś solidny egzemplarz ludzkiego rodu, to tylko znaleźć go można w PSL.

kierownik szkoły powszechnej w Bobrownikach Śl., pow. Tarnowskie Góry. (Szczęśliwie działki, które mają takich duchowych opiekunów). Nic też dziwnego, że p. Twardokęs został uznany za godnego zasiadania na fotelu sejmowym. Kandydaturę jego zgłosiło oczywiście najbar-

uczytelstwa Polskiego i wielu obywateli i oczarowanych „dobroduszością” Twardokęsa znalazło się w szeregach PSL.

Pan Twardokęs jest wzorem „demokratów” i „patriotów”. Na powiatowej konferencji nauczycielstwa on — i tylko on — wypowiedział się przeciw rezolucji

nie zapominał także i o „leśnych ludziach”, nad którymi rozłożył opiekę. Tym razem w imię miłości bliźniego.

Wizyta „jaimużników” z pepezami zwróciła uwagę odpowiedniej „Instytucji filantropijnej”. — Niespodziewana wizyta u popularnego kandydata do Sejmu wykazała, że do akcji „jaimużniczej” i wyborczej był on należycie przygotowany.

W spartamentach jego znaleziono zapasy, które by wystarczyły do obdzienienia wszystkich nauczycieli pow. tarnogórskiego.

W jednym z pokoiów p. „Polska”, w kamnym dwuszezeregu sioła „dary” UNRRA, w ilości kilkudziesięciu dużych paczek. — Możliwe, że były to przygotowane „argumenty wyborcze”.

Pan Twardokęs nie zapominał także przysłówia, że „szata zdobi człowieka”. Solidny zapasik gar niturów i „tylko” 45 par nowych obuwia spełniały szafy „dobroczynicy” nauczycielstwa.

Jak przystało na przedstawiciela „ludowej inteligencji” p. Twardokęs był bardzo muzykalny. Trzy aparaty radiowe rozgłaszały muzykę szare godziny „bojownika walki o ludzką krzywdę”.

Do batalii wyborczej przystąpił się on również w betonię najprzedniejszych koniaków i winów. Wiadomo — „poknapi się”.

„Trybun ludowy” niekoniecznie musi być wyborowa „gawka” w okresie wyborczym.

Gorzką żywość człowieka walczącego o „praworządność” odczuły swoje konfitury, egzotyczne owoce i tabliczki czekolady.

Na wszelką przykrą ewentualność wyborczą p. Twardokęs zapatrzył się w rezerwową skórę. Znaleziono jej... około 80 kg. Twarda i miękka.

Ponieważ gospodarz lokalu przeczuł wizytę i drapał do lasu, (prawdopodobnie na polowanie, bo uzbrojony) zabierając twarde i miękkie — ale tym razem już nie skóry, lecz dolary, goście uprzyjemnił sobie czas oglądaniem pamiątek rozwieszonych nad łóżem „przywódcy tarnogórskiego ludu”.

Trudno uwierzyć, a jednak to nie bajka. Pamiątki p. Twardokęsa to ordery, odznaki pamiątkowe i wstęgi od przeróżnych „Ritterkreuzów”, którym nadawał Himmler swych słupczy.

W gablotkach znalazł się popiersia i portrety Hitlera, Goebbelsa i Goebbelsa.

To były symbole natchnienia dla kierownika polskiej szkoły i kandydata PSL.

Na ulokowanie około 200 dużych paczek „unrrowskich” mało było miejsca w salonach. Część ich znalazła się w piwnicy, która przedstawiała sobą magazyn młynarstwa parowego. Worki z mąką, kaszą i cukrem stanowiły zapasy „wynędzniałego” nauczyciela.

Na pamiątkę wykonano kilka zdjęć fotograficznych, przy udziale świadków spośród mieszkańców gm. Bobrowniki.

Taki jest fragment życia niejakiego imię p. Fr. Twardokęsa, który żerując na ciężkiej sytuacji całego kraju, udawał przyjaźniela nauczycielstwa. Wielu ludzi potrafiło rozpoznać w nim oszustę i prowokatora.

Tacy ludzie jak p. Twardokęs mają odwagę krytykować Rząd i demokratyczny ustroj w Polsce! Spadkobiercy afery z Dojlidami chcieliby uczynić z Polski teren brudnych spekulacji gospodarczych i politycznych.

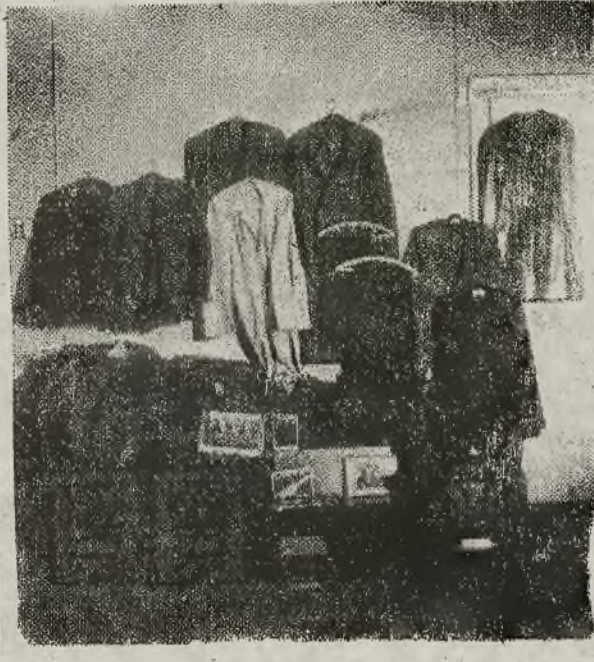
Robotnik i chłop polski poznał dobroczynców z okresu Chjeno Piasta i sanacji.

Dziś zdzieramy maskę z tych, którzy chcą nas uszczęśliwić anarchią, złodziejstwem i brato bójczą walką z obcych agentów, którzy chcą zdobyć władzę za pomocą PSL i takich ludzi, jakim jest jeden z czołowych kandydatów tego stronnictwa w okręgu 41 — Franciszek Twardokęs.

ST. STANISŁAWSKI

„Skromne” zapasy z „darów” UNRRA

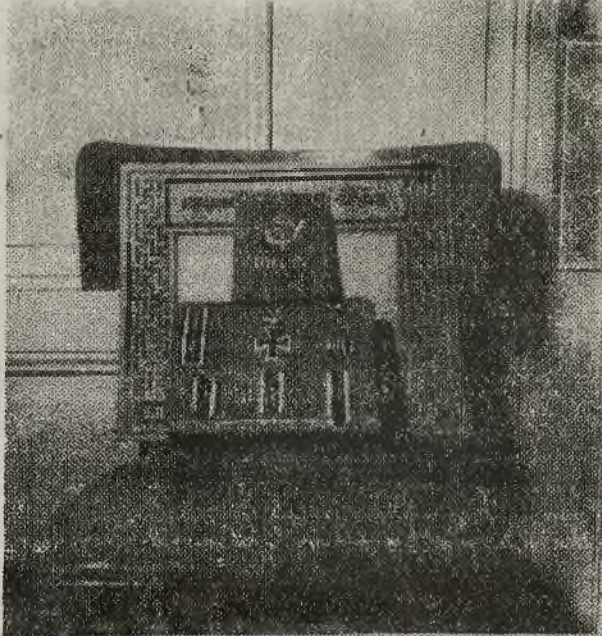
Szata zdobli człowieka

Batalia przedwyborcza

Życie jest słodkie

Hitlerowskie odznaczenia zdoblił pokój p. Twardokęsa.

Czy to młyn?

Reszta, to materialisci, karłowaci i marksisci. Najsolidniejszym człowiekiem doby współczesnej w Polsce stał się niejaki p. Twardokęs Franciszek

dział demokratyczne i „chrześcijańskie” stronnictwo — PSL!

Zasługi p. Twardokęsa są nie małe, i to we wszystkich dziedzinach. Był on żarliwym obrońcą nauczycielstwa, które według niego, znalazło się w trudnych warunkach mater. „Jedynie i wyłącznie” dzięki zwalczeniu przez obecny ustroj inteligencji pracującej. W związku z tym nasz „szanowny kandydat” interweniował często u wojewody śląskiego dąbrowskiego, gen. Zawadzkiego, o poprawę bytu nauczycieli. Nic dziwnego, że stał się on popularny wśród części nauczycielstwa, które podziwiał talent organizacyjny swego przedstawiciela. Był on przewodzącym Pow. Zarządu Zw. Na-

wzywającej do jedności narodowej w okresie wyborów.

Razili go fragment rezolucji, w którym stwierdzono, że rozbijająca polityka p. Mikołajczyka przynosi szkodę interesom państwa. P. Twardokęs był faktycznym przywódcą PSL na terenie powiatu tarnogórskiego.

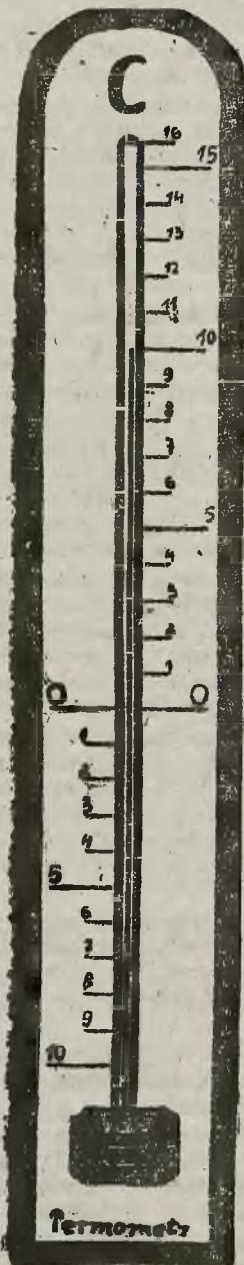
Uważał się on za wielkiego patriotę i działacza społecznego, który pracuje dla odbudowy Polski. Wnosił skargi na skład Komisji Wyborczych, które „obciążone zostały Niemcami”, do których — rzecz jasna — „nauczycielstwo nie ma zaliczenia”.

Wrażliwy na niedolę ludzką w ogóle, wylewał kroksodyla łezki w szczególności gdy szło o nauczycieli. Pan Twardokęs

Kącik rozrywkowy

Termometr — arytmograf

W miejsce stopni temperatury plus i minus wstawić odpowiednie zgłoski, a następnie odczytać zdanie

Wyrazy pomocnicze:

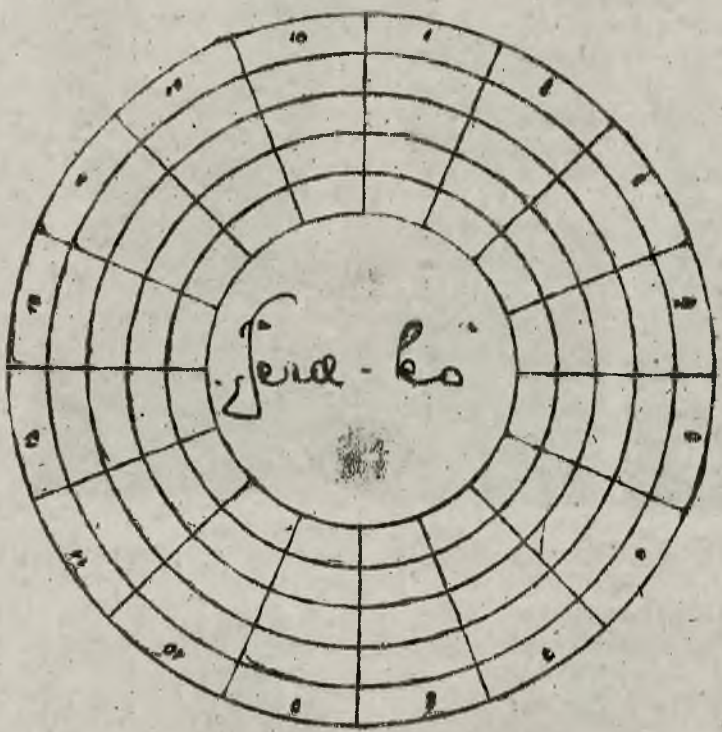
- 1) 12, 5, 14, 15, 5, 12, — imię mężczyzny.
 - 2) —4, —6, 15, 4, 1—ptak hodowany w gospodarstwach.
 - 3) —7, —3, —4, 7, 17, 3 — imię króla polskiego.
 - 4) —4, 5, 11, —2, —10, —9, —3, 7, —4, —6, 3 — nazwa miesiąca.
 - 5) 10, 16, —3 — ptak.
 - 6) 2, 9, 8, 17 — nazwa miesiąca.
 - 7) 6, 5, 13 — zdrobniałe imię męskie.
 - 8) 1, —6, 0 — innej sili.
- Do rozwiązania wyrazów pomocniczych, odczytać:
- 10, 15, —6, 12, —4, —6, 13, 14.
 - 10, —9, —3, 1, —9, —3.
 - 4.
 - 5, —3, 10, 5.
 - 5, —6, —2, 10, 5, 5, 13, 4.

- 0, —7, 5, 7, 5, 3, 5, 3, 7, 9.
- 12, —10, —3, 2, 15, —2, 15, —2, —3, —1
- 1, 2, —9, 11, —4, —9, 0, —7.
- 3, 7, 5, 12, —2, —5 —6

Logogryf

Znaczenie wyrazów: 1) Skrzydlaty koń w mitologii greckiej 2) Potrójna korona 3) Największa z małp człekokształtnych 4) Mieszkaniec Polonii 5) Hałas, harmider 6) Uczta pogrzebowa 7) Inaczej wstyd 8) Rzeka w Polsce 9) Owoc południowy 10) Złoty 11) Inaczej status 12) Starożytnie poetyczne oznaczenie wyrzeczonej woli 13) Brat Lecha i Rusa 14) Imię żeńskie 15) Narzędzie ogrodnika 16) Państwo w Europie

Srodkowe litery wyrazów czytane

Statki widma błądzą po oceanach

W roku 1830 wysłało towarzystwo okrętowe Hudson - Bay - Company wielki statek o pojemności 1300 ton, oznaczony nazwą Baychimo. Kursował on na wodach Oceanu Spokojnego, a dzięki swej stalowej konstrukcji uważany był za twierdzę nie do zdobycia. Podczas jednej z podróży statek dostał się niespodziewanie w okowy lodowe. Kapitan wraz z załogą wyszedł na ląd, gdzie zbudował chatę, czekając na uwolnienie z lodów. Tymczasem statek został porwany przez fale i uniesiony na głębie. Przez długi czas panowało przekonanie, że okręt zatonił, lecz pewnego dnia pojawił się w okolicach Arktydy i do dziś je-

w kierunku ruchu wskazywał zegarowej dadzą nazwisko i imię poety polskiego (1805 — 1834) przyjaciela Adama Mickiewicza

Rozwiązanie

ZAGADKA ZAMIESZCZONYCH W NUMERZE „TRYBUNY ROBOTNICZEJ” Z 5 STYCZNIA 1947 ROKU

KRZYŻÓWKA SYLABOWA — Trypolis, rabunek, nasienie, choroba, Bolesław, patelnia, czasomierz.

TRYBUNA ROBOTNICZA

PRZEMIANY — Sowa, mowa, me, wa, meta, metr.

LOGOGRYF — Gong, rzaz, atom, Nida, tkra, cu(d)ze, elew, plik, orno, laik, susz, klin, idea.

GRANICE POLSKI NA ODRZE I NISIE.

SZACHY

(pod redakcją A. Tarnowskiego)

PARTIA HISZPAŃSKA.

Wiosną z rzędu części wykładu o partii hiszpańskiej przytoczymy najświeższy atak białych 6. Węł (po 1. e4 e5 2. Sd3 Sc6 3. Gb5 a5 4. G4 Sf6 5. 0-0 Gc7).

I. 6. Węł d6 7. c3 0-0 (Słabszym jest 7... Sf7 8. d4 Gf6 9. Sbd2 l. b.) 8. d4 Gd7 9. Sd2 Gc8 (Jest to t. zw. wariant z Keeskemetem. Prawdo podobnie lepsze jest 9... exd4 10. exd4 Sb4 11. Gxd7 Hxd7 12. Sf1 c5 13. b3 d5 n. l. cz. Yates — Romanowski Moskwa 1925) 10. h3 Sd7 11. Sf1 f6 12. d5! (Tym pos. wzmacnia Fine wariant z Keeskemetem, który na tym turnieju dawał czarnym wyrównanie) 12... Sd8 13. Sg3 l. b. Analiza Fines z Brit. Chess Magazine 1938.

II. 6. Węł d6 7. Gxc6 bxc6 8. d4 exd4 (Nleco gorzej jest pos. Czygoryna 8... Sf7) 9. Sxd4 Gd7 10. Sc6 c5 11. Se2 0-0 12. b3 Wc6 13. Gb2 Hb8 14. Hd2 Hb5 15. Sg3 Wd8 16. h3 Gc6 17. Wd1 Ha5 18. a3 Sd7 = Wolf — Marco Monte Carlo 1903.

III. 6. Węł b5 (Najczęściej stosowane pos.) 7. Gb3 d6 (Najlepsze pos. Po 7... 0-0 wskazał Marschal 8. a4 b4 9. d4 d6 10. h3 l. b.) 8. c3 Sa5 (Jest to t. zw. wariant Czygoryna. Drugą odmianą tego wariantu jest 8... 0-0 i dopiero po 9. h3 Sa5. Obydwie te odmiany dzielą się na systemy: otwarty i zamknięty, w zależności od tego czy białe w dalszej grze pozostawiają napięcie w centrum, czy też zamkają centrum pos. d5) 9. Gc2 c5 10. d3 0-0 11. Sd2 Wc6 12. Sf1 Sc6 13. Hc2 Hc7 14. Gg5 Gc6 15. Se3 h6 16. Gd4 b4 17. Wd1 bxc3 18. bxc3 l. b. Hjjn Genewski — Lokalski mecz 1937.

IV. 6. Węł b5 7. Gb3 d6 8. c3 Sa5 9. Gc2 c5 10. d4 Hc7 11. a4 b4 12. cxb4 cxb4 13. h3 0-0 14. Sd2 Gc6 15. Sf1 Wf6 16. Se3 g6 17. h3 Sh5 18. Gb2 Gf8 19. Wac1 exd4 20. Sxd4 Hd7 l. b. Keres — Rzeszewski Olimp. Sztokholm 1937.

VI. do 16 pos. czarnych jak w poprzednim wariantcie 11. Sd2 0-0 12. Sf1 Gg4 13. dxe5 (W partii Alechin — Fine Hastings 1937 nastąpiło 13. Se3 Gxh3 14. Hxh3 exd4 15. Sf5 dxc3 16. Hxc3 l. b.) 13... dxe5 14. Se3 Gc6 15. He2 Wf6 16. Sg5 c4 17. b4 cxb3 18. Sxe6 fxe6 19. axb3 b4 20. cxb4 l. b. Alechin — Flohr A. V. R. O. 1938.

VII. do 11 pos. białych jak w poprzednim wariantcie 11... Se6 (Lepsze 11... Gg4. W następstwie posunięcia w teście czarne muszą po 12. a4 albo oddać białym linie a, albo po 12... b4 zwinąć pole c4 dla Sd2) 12. a4 Wb8 13. axb5 axb5 14. dxc5 dxc5 15. Sf1 Gc6 16. Se3 0-0 17. Sg3 Wd8 18. Hf3 Wd6 19. Sf5 Gxh3 20. exf5 h6 l. b. Ranser — Riumin Leningrad 1935.

VIII. do 10 pos. czarnych jak w poprzednim wariantcie 11. h3 0-0 12. a4 Gd7 13. Sd2 exd4 14. exd4 Wf6 15. Gd3 bxc4 16. He2 Sh5 17. g3

Węł n. 1. cz. Fine — Rzeszewski A. V. R. O. 1938.

IX. do 11 pos. czarnych jak w poprzednim wariantcie 11. Sd2 exd4 13. exd4 Sc6 14. d5 (Jest to t. zw. półzamknięty system) 14... Sd8 15. Sf1 Se6 16. g4 g5 17. Gb5 Sg7 18. Se3 f6 19. Węł Sf7 20. Gd2 Gd7 = Michel — Tylor Blackpod 1937.

X. do 14 pos. białych jak w poprzednim wariantcie 14... Sb4 15. Gb1 a5 16. a3 Sa5 17. b4 Gd7 18. Hb3 Sh5 19. We2 Sf4 20. Wc2 Hd8 l. b. Judowicz — Lewentisz Moskwa 1939.

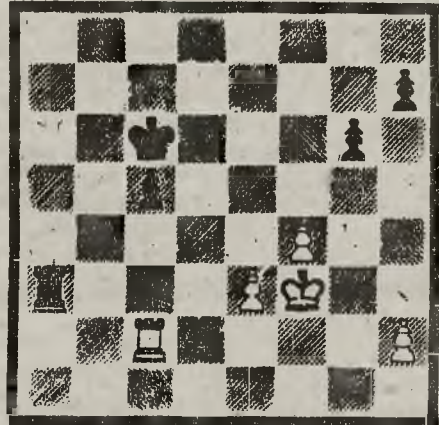
XI. do 15 pos. czarnych jak w poprzednim wariantcie 12. Sd2 exd4 g4 h5 13. Sh2 hxg4 19. hxg4 Sh7 20. Sg3 Sg5 l. cz. Rabinowicz — Flohr Moskwa 1939.

XII. 6. Węł b5 7. Gb3 d6 8. c3 Sa5 9. Gc2 c5 10. d4 Hc7 11. Sd2 Sc6 12. Sf1 exd4 13. exd4 Gg4 14. d5 Sd4 15. Gd3 0-0 16. Gc3 Wac1 17. Gxd4 exd4 18. a4 Hb6 19. axb5 axb5 20. h3 Gxf3 21. Hxf3 Sd7 22. Wfcl Sc6 23. b4 Sa4 24. Wxc6 Wxc6 25. e5 g6 26. e6 l. b. Capablanca — Dus Chotimski Petersburg 1918.

XIII. do 11 pos. białych jak w poprzednim wariantcie 11... 0-0 12. Sf1 Sc4 13. b3 Sb5 14. Sa3 g6 15. h3 Gb7 16. d5 Wd8 17. He2 Gc8 18. Kh2 Gf3 19. Gd2 He7 20. g4 Gg7 l. cz. Michel — Devos Hastings 1937.

XIV. do 11 pos. białych jak w poprzednim wariantcie 11... Sc6 12. d5 Sd8 13. a4 Wb8 14. axb5 axb5 15. c4 b4 16. Sf1 0-0 17. h3 Se3 18. g4 g6 19. Sg3 Sg7 20. Kh1 f6 n. l. b. Reti — Baemisch Berlin 1928.

d. a. n.

KOŃCÓWKA

z partii Bondarowski — Kamysow, moskiewski półfinał.

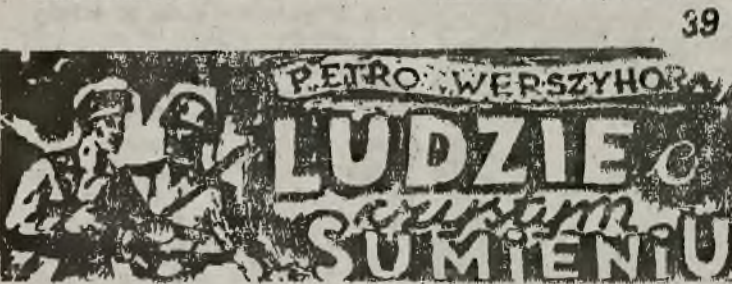
W pozycji na diagramie białe znajdują się jak gdyby w gorszej sytuacji, tymczasem czarne nieuchronnie przegrywają. Nastąpiło 1. h4 Kb5 2. Wb2 + Kc4 3. Wb7 Kd3 4. Wd7 + Kc2 5. h5 c4 6. h6 c3 7. Wxb7 Kd2 8. Wd7 + (Wszystkie poa.

czarnych są teraz musowa. Do odgroczenia remisu im brakuje jednego tempa) 8... Ke1 9. h7 Wb8 10. Wc7 Kd3 11. Kg4 c3 12. Kg5 c1H 13. Wxcl Kxcl 14. Kxg6 Kd2 15. K5 czarne poddały się.

15 tys. sobowótów Rudolfa Valentino

Zmarły przed dwudziestu laty „gwiazdor” filmowy Rudolf Valentino dotąd jeszcze żyje we wspomnieniach swych walczylieli. Reżyser Small, który zamierza nakręcić film „Życie Rudolfa Valentino” poszukiwał typu męczyzny, który objąłby rolę głównego bohatera. Otrzymał aż 15 tysięcy ofert. Oto niektóre z

nich: „Myślę, że mu dorównam. I Rudolf Valentino nie był na pewno lepszym amantem, niż ja”. Albo: „Mówiono mi wiele razy, że mój sposób bycia przypomina Rudolfa V.” Inny kandydat twierdził: „Jestem z pochodzenia Grekiem o rysach greckiego boga”.

przełożył Leopold Lewin

Kowpak i Bazyma spojrzeli na siebie. Rudniew bez słowa pogrzał w kieszeni bluzę i wyciągnął do Fiodora złożony we czworo arkusz papieru. Karpenko wstał. Patrzył Rudniewowi w oczy i nie brał arkusza. Również milcząc wyciągnęli arkusze Kowpak i Bazyma.

— Bierz! — rzekł poważnie komisarz. — Tylko uważaj, w ciągu dwudziestu pięciu lat ani ja sam, ani mnie nikt przed partią nie shańbił.

Karpenko bez słowa wziął rekomendację i cicho wyszedł.

Mine'o pół godziny, i bokiem do chaty wsunął się Mądry.

— Podanie pisze — oświadczył w sekrecie. — Czwarty zeszyt już wykańcza. Napisze, podrze i znowu pisze. Och, i przyskrzyniliście wy go, towarzyszu komisarzu. Aż dziwnie bierze, jaką to moc ma ta partyjność nad człowieczą duszą.

— Znowu ten Mądry filozofuje. — powiedział Bazyma, przerzucając w zadumie jakieś papiery. — Jednym słowem — Kolka Schopenhauer.

— Mam syna. Liczy teraz zaledwie cztery latka. Życze mu lepszego losu i życia, aniżeli miał Fiodor Karpenko. Ale jeżeli kiedyś zbłądzi, a potem będzie musiał naprawiać uchybienie, błąd albo winę, niechaj to robi tak jak Karpenko. Nic lepszego nie mogę mu życzyć.

XV.

24 listopada 1942 roku zajęliśmy dużą wieś Stodolicze. Wieś dzieliła się na dwie połowy: stara część — to typowa polska wioska, którą stanowiło kilka krzywych ulic, a nieco dalej na wzgórzu, po obu stronach dobrej drogi wznosiły się nowe standardowe domy, wybudowane na kilka lat przed wojną.

Wieś znajdowała się o dwanaście kilometrów od ośrodka okręgowego Lelczyca. Przed wojną była tu elektryczność i miły parowóz. Kończoz miał samochody i słynął z hodowli bydła.

W noc na 27 listopada wyruszyliśmy po śniegu dobrą drogą w kierunku Lelczyca. Plan operacyjny przewidywał całkowite okrążenie i zniszczenie przeciwnika, który z Lelczyca swoim maczakiem opłatał cały ten duży rejon, zamieszkały przez bolszewików.

Rudniew mówił żartem do dowódców:

— No, trzymajcie się, chłopcy! Wiedziecie, że Lelczyce to nasze partyzanckie „Kanny”!

O dwunastej w nocy kompania zajęła pozycje wyjściowe, i rozpoczęła się walka. Przesunięcia na peryferiach odbyły się pomyślnie. Większa część miasteczka została szybko zajęta, lecz potem natarcie zaczęło słabnąć. Centralna ulica Lelczyca, na której mieściły się urzędy, była już częściowo przez nas zajęta, lecz przeciwnik wzmógł nagle opór. Duży dwupiętrowy budynek zandarmerii, otoczony drutem, murem i gmach Gebietskomissariatu, park na wzgórzu w centrum miasta ze zbiegającym się ze wszystkich stron ulicami, gmach więzienia i inne murowane domy były silnymi punktami oporu Niemców. Kowpak, który umieścił swój punkt dowodzenia na skraju miasta, postanowił rzucić do walki artylerię.

Osiemniac baterię posłała nasza trzynasta kompania.

Pierwszym naszym zadaniem było wyparcie nieprzyjaciela z dwupiętrowego budynku zandarmerii — wystarczyło do tego dziesięciu 76 mm pocisków. Wdarliśmy się do gmachu, nabitego po brzozi karabinami, nartami, workami z cukrem, bielezną. Wnętrze przypominało dom

towarowy. W ślad za pierwszymi śmiakami wdarło się jeszcze do gmachu stu — stu pięćdziesięciu ludzi.

Wyjrzałem z narożnego okna na ulicę. Po drugiej stronie, trochę na ukos, stał ładny pałacyk gebietskomissarza. Ulica tu się kończyła, a dalej ciągnął się niewielki park, otoczony ze wszystkich stron parkanem. Wkoło wykopane były okopy. Koło parku wznosiła się wielka kamienna bryła ze strzelnicami, z których wyglądały lufy kaemów, a niedaleko stała armatka przeciwpancerna, ostrzeliwująca ulicę. Bataliony, walczące na przedmiejskich ulicach, zamknęły już pierścień okrążenia, i nieprzyjacieli nie miał dokąd uciekać. Dlatego się zajądło ostrzeliwać.

Miałem pod sobą tylko osiemnastu ludzi z trzynastą kompanią. Zawołałem do Bereźnego: „Obejdź z prawej strony i nacieraj na park z boku!” Potem wypadłem na korytarz domu „gebiets-komissarza” i krzyknąłem:

— Wyjść, wszyscy wyjść na ulicę i naprzód!

Atak zaczął się znowu.

Z okien gmachu gebietskomissariatu wyskoczyła na szturm parku pięta i szósta kompania, trzynasta zachodziła od strony ogrodów warzywnych, ja z trzecią szedłem na wprost na kamienną bryłę. W ciągu kilku minut wszystko się skończyło, koło działa leżeli zabici Niemcy, a nasi chłopcy wyciągali z okopów żywych hitlerowców, którzy ukrywali się między trupami.

Jak dowiedzieliśmy się później, kamienna bryła o stożkowej formie była piedestałem pomnika Lenina, który Niemcy zamienili w improwizowany bunkier. Zdjęli z pomnika postać, a w kątach wydułabali gniazda dla kaemów. W kilka minut po zakończeniu ataku i dobitcu ostatnich Niemców, nadciął dwa niemieckie myśliwce. Zatrzymali trzy kręgi i obniżyli lot. Kiedysmy je zaczęli ostrzeliwać, szybko uszły na południe. Wkrótce nadeszły ze strony Żytomierza nieprzyjacielskie posiłki: dwie pancerk i około trzystu piechurów na samochodach. Spaliliśmy pancerk i posiłki rozgromiliśmy.

c. d. n.

Perspektywy rozwojowe fabryki silników we Wrocławiu

Państwowa Fabryka Silników we Wrocławiu jest jednym z największych obiektów przemysłowych na Ziemiach Odzyskanych. Niemcy zbudowali ją w roku 1940, stosując najnowsze zdobycze techniki. Fabryka posiada również własne bocznicę i rampy kolejowe. Należała ona do wielkiego niemieckiego koncernu „Borsig” i zatrudniała ponad 13 tys. robotników.

W maju 1945 r. władze polskie przejęły hale bez maszyn i urządzeń. W krótkim czasie uporządkowano teren i doprowadzono do stanu używalności budynki. Maszyny sprowadzono z zakładów na Dolnym Śląsku. Zakładów Przemysłu Zbrojeniowego. Obecnie fabryka zatrudnia już 800 pracowników. Produkcja jest uruchomiona tylko w niektórych działach. Pracuje cała para dział remontu, obrabiarek, który w najbliższej przyszłości obsługiwać będzie i inne fabryki Dolnego Śląska. Uruchomiono również dział obróbki mechanicznej, który wytwarza części do maszyn włókienniczych oraz montuje silniki benzynowe dla Łodzi. Rozpoczęto także produkcję obrabiarek z wałami giętkimi, które

mają duże zastosowanie w przemyśle węglowym, metalowym i drzewnym. Podkreślić należy, że w Polsce dotychczas nie wytwarzano w ogóle tych wałów.

W programie przewiduje się produkcję pławców o konstrukcji mieszanej metalowo - drewnianej, maszyn włókienniczych i ich części oraz silników lotniczych i motocyklowych. Przy fabryce czynna jest trzyletnia szkoła przemysłowa oraz kursy dokształcające, które przygotowują do egzaminów czeladniczych. Obok fabryki jest kolonia mieszkaniowa, składająca się z 500 mieszkań.

Zuchwały rabunek sklepu w śródmieściu Bytomia

(s) Przed kilku dniami w godzinach wieczornych (przed zamknięciem sklepu) zajęło przed sklepem epizodyczny przy ul. Dworcowej nr. 23 auto, z którego wyskoczyło kilku osobników, uzbrojonych w krótką broń palną i ręczne granaty.

Teoretyczne kursy szybowcowe

Aeroklub Śląski organizuje teoretyczne kursy szybowcowe w trzech miastach województwa śląsko-dąbrowskiego: w Katowicach, Bytomiu i Sosnowcu. Kursy, które będą się odbywały w godzinach popołudniowych i obejmą około 30 godzin wykładów, rozpoczną się dnia 21 stycznia br.

Zgłoszenia na powyższe kursy przyjmuje Aeroklub Śląski w Katowicach, ul. Mariacka 2 II. p. godz. 9 — 16, do dnia 18. I br. Ponadto można zasięgnąć informacji w Sosnowcu — Ośrodek Szkolny Szybowcowy, ul. 3 Maja 22 w godz. od 16 — 18, oraz w Bytomiu ul. W. Nowacki, ul. E. Streicher 2 I. p. godz. 15 — 16.

Działalność kulturalno - oświatowa Związków Zawodowych na Dolnym Śląsku

Związków Zawodowych na Dolnym Śląsku, rosnące nieustannie w siłę liczebna i krzepnące ideowo, rozwijają ożywioną działalność kulturalno - oświatową. Celem wyszkolenia jak najliczniejszych kadr aktywistów związkowych, OKZZ we Wrocławiu organizuje wojewódzką Szkołę Związków Zawodowych. W szkole tej kształcą się kierowników świetlic, prelegentów i działaczy oświatowych. W miesiącu grudniu w kursach dla działaczy oświatowych i członków Rad Zakładowych wzięło udział około 150 osób. W najbliższym czasie wojewódzka Szkoła Związków Zawodowych we Wrocławiu rozpocznie kształcenie robotniczych zespołów tańców ludowych i reżyserów dla świetlic. Szkoła posiada duży budynek z internatem na osiemdziesiąt osób, świetlicę i klub.

Na całym terenie Dolnego Śląska Związki Zawodowe prowadzą około 350 świetlic przy zakładach pracy. Zorganizowane przy świetlicach zespoły teatrów ochotniczych oraz orkiestry przygotowują się z wielkim zapałem do ogólnopolskiego konkursu zespołów świetlicowych. Specjalni instruktorzy wydziału Kulturalno-Oświatowego OKZZ we Wrocławiu

pomagają im w tej pracy. Najczynniejsze i najlepiej prowadzone świetlice na Dolnym Śląsku posiadają Związki Zawodowe Górników, Kolejarzy oraz Pracowników Przemysłu Chemicznego. Przy wielu świetlicach robotniczych prowadzone są specjalne przedszkola dla dzieci. W czasie minionych świąt ok. 20.000 dzieci robotników Dolnego Śląska zostało obdarzonych w świetlicach i przedszkolach w czasie opłatki podarunkami gwiazdkowymi.

Także akcja biblioteczna rozwija się na terenie Związków Zawodowych Dolnego Śląska po-

myślnie. Istnieje bowiem dziś tutaj ok. 200 bibliotek, liczących od 100 do 400 tomów każda.

W związku z najaktualniejszymi zagadnieniami życia odrodzonej Polski Związki Zawodowe prowadzą zakrojoną na szeroką skalę akcję wykładów popularnych w świetlicach i zakładach pracy, współpracując z TUR-em oraz Wydziałem Oświaty dla Dorosłych przy Kuratorium szkolnym. Regularnie wykłady takie odbywają się w największym zakładzie przemysłowym na Dolnym Śląsku we wrocławskiej Państwowej Fabryce Wagonów.

Podwyżka płac dla pracowników przemysłu budowlanego i pokrewnych zawodów

Z uwagi na wzrost kosztów utrzymania Zarząd Okręgowy Zw. Zaw. Rob. i Prac. Przem. Budowlanego i pokrewnych zawodów, wypowiedział lokalne obowiązujące stawki płac w budownictwie z miesiąca czerwca 1946 roku.

W sprawie tej obradowała w dniu 23 listopada i 9 grudnia 1946 roku. Wojewódzka Komisja Mieszaną Płac, która na wniosek Związku ustaliła nowe stawki, podwyższając dotychczasowe wynagrodzenie dla pracowników li-

zycznych i umysłowych w przemyśle budowlanym Uchwała Wojewódzkiej Komisji Mieszaną Płac została w dniu 20 grudnia ub. r. zatwierdzona przez Centralną Komisję Mieszaną Płac z ważnością wprowadzenia w życie nowych stawek od dnia 1 grudnia 1946 r.

Wszystkie przedsiębiorstwa budowlane zobowiązane są do wyrównania zarobków od 1 grudnia ub. r. Dokładnych informacji zwalniających z wyjaśnieniem nowej umowy zbiorowej, udziela sekretariat okręgowy Zw. Zaw. Prac. Przem. Budowl. i pokrewnych zawodów z siedzibą w Katowicach, przy ul. Wandy 7, tel. 343-01.

Podobnie dla ceramiki czerwonej wprowadzona została również nowa stawka płac z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

Ponadto Zarząd Okręgowy podaje do wiadomości, że pracownicy sezonowo bezrobotni z zakładów pracy, które wykonywały roboty państwowe w 75 proc., są uprawnieni do korzystania z kart żywnościowych w miesiącach: styczniu, lutym i marcu br. Pracownikom tychże firm zostało również przedłużone prawo do korzystania z ulgowych przejazdów tramwajami.

O poprawę bytu nauczycielstwa

Na jednym z ostatnich swych zebrań Wojewódzka Rada Narodowa w Kielcach uchwaliła jednomyślnie zwrócić się do Prezydium K. R. N. z umotywowanym wnioskiem o poprawę bytu i podniesienie stopy życiowej nauczycielstwa polskiego — też to w interesie upowszechnienia kultury, oświaty i nauki w Polsce.

Szpital USC powstanie w Piekarach Śląskich

(s) Informują nas, że ekipa lekarska, która z ramienia amerykańskiej organizacji „United States Service Committee” chce wziąć pod swój zarząd i opiekę jeden z najmniejszych szpitali na terenie naszego województwa, zrezygnowała po konferencji z Zarządzeniem Miejskim w Bytomiu ze szpitala w naszym mieście i zdecydowała się na objęcie szpitala w Piekarach Śląskich, będącego własnością Spółki Brackiej.

Kierowniczka ekipy, przedsta-

wicielka U. S. C. p. Jones, która przed niedawnym czasem wyjechała do Ameryki, zapowiedziała swój powrót w połowie lutego br. i od tej daty prawdopodobnie rozpoczyna się prace nad uruchomieniem szpitala.

Szpital po remoncie otrzymał wyposażenia, którego ma dostarczyć U. S. C. będzie dysponował 300 łóżkami i pełną przyrządami plany zostaną urzeczywistnione.

Napastnicy sterroryzowali personel sklepowy, zabrali ze sklepu znaczną ilość towarów i papierosów oraz 5 tys. zł. gotówką i odjechali przez nikogo nie zatrzymani.

Notujemy ten fakt z uwagi na to, że od dłuższego czasu stan bezpieczeństwa w Bytomiu uległ znacznej poprawie, toteż ostatni napad wywołał raczej zdziwienie, a nie zaniepokojenie, i na pewno spowoduje wzmocnienie ochrony mienia obywateli przez nasze władze bezpieczeństwa.

Pomoc dla szkół powszechnych pow. pszczyńskiego

(Pb) W miesiącu październiku ub. r. zarządził starosta tow. Marek pobieranie dodatkowych, dobrowolnych składek od imprez rykowych na popieranie szkolnictwa. Z opłat tych uzyskano do końca grudnia ub. r. kwotę 105 tys. zł, która w całości przeznaczona została na pomoc dla szkół powszechnych powiatu pszczyńskiego.

Transporty repatriantów pod opieką PCK

(s) Podróż sanitarny Polskiego Czerwonego Krzyża nr. 3 wyjechał z Krakowa w szóstą podróż zagraniczną. W Legnicy i Dzierżynie na Dolnym Śląsku załadował chorych Niemców, a to 163 mężczyzn, 401 kobiet i 58 dzieci, razem 622 osoby, które wyładowano na stacji kolejowej Falken-

stein w Saksonii.

Po przeprowadzeniu dezynfekcji pociągu, załadowano w miejscowości Heffkrug k. Lubeki, 58 dzieci polskich oraz w dniach następnych na stacji Wolfsburg 191 mężczyzn, 186 kobiet i 150 dzieci — sierot, razem 583 polskich repatriantów ze strefy brytyjskiej.

W dniu 24 grudnia br. przekazał pociąg sanitarny PCK nr. 3 na stacji kolejowej Pole Pole miejscowej placówce Państwowego Urzędu Repatriacyjnego wszystkich repatriantów oraz w Koźlu dzieci od lat 6 do 16-tych i wreszcie w dniu 25 grudnia 1946 przekazano w Katowicach Okręgowi Śląskiemu PCK 54 dzieci w wieku do lat sześciu.

Opóźniony pociąg powrócił do Krakowa w dniu 25 grudnia 46.

W dniu 4 stycznia udał się pociąg sanitarny Polskiego Czerwonego Krzyża w siódmą podróż zagraniczną.

Z akcji przedwyborczej Pracownicy PCH głosują na listę nr. 3

W dniu 10. bm. w Katowicach przy ul. 3 Maja 10 odbyło się wielkie zebranie przedwyborcze pracowników PCH.

Zebrań zgłosił przewodniczący Rady Zakładowej p. Holoń. Dłuższe przemówienie wygłosił oacz. dyr. ob. Hilger Ludwik, podkreślając wszystkie zdobycze oświaty, osiągnięte w ustroju demokratycznym - ludowym. Następni mówcy: ob. ob. Piłarski, Monasterski, i dyr. Kwiatkowski poruszyli całokształt spraw w dziedzinie polityki wewnętrznej i zagranicznej.

Dr Zankler odczytał rezolucję, którą zebrani przyjęli entuzjastycznie. Rezolucja ta brzmi jak następuje:

„W dniu 19 stycznia 1947 roku wśród polski staje po raz pierwszy w wyzwolonej z pęt okupacji Ojczyźnie, do wyborów do sejmiku ustawodawczego.

Wszystkie czynniki postępowe i demokratyczne zjednoczone są w Bloku Stronnictw Demokratycznych, który występuje z listą nr. 3. Pracownicy PCH świadomi są

na równi z masami pracującymi całej Polski że jedynie sejm z większością stronnictw zblokowanych może:

1) Ugruntować i rozwinąć zdobyte klasy pracujące.

2) Wykonać plan 3-letni i podłożyć podwaliny pod dobrobyt

przyszłych pokoleń.

3) Ugruntować mocarstwo Polski i jej pozycję w stosunkach międzynarodowych

4) Scementować z resztą Polski i zagospodarować Ziemię Odzyskaną.

5) Zaprowadzić w Polsce ład i

porządek, spokój i poszanowanie praw.

Pracownicy PCH oświadczają w swoim — i swych rodzin imieniu — że w dniu wyborów manifestacyjnie i solidarnie głosować będą na listę nr. 3 zablokowanych Stronnictw Demokratycznych. (s).

Wiece przedwyborcze Bloku Demokratycznego

w niedzielę, dnia 12 stycznia br.

Rybnik godz. 17.00 Świerkianiec — hotel ul. Sobieskiego tow. tow. Dubiel PPR, Moron PPS, i ob. Rosiecki S. L.

Zory godz. 15.00 Sala Gimnazjum. Wodzisław godz. 11.30 — tow. Wo-

jas PPR.

Wieliczka godz. 16.00 ob. Czuba-

Maciejewice godz. 16.00 ob. Wo-

źniak.

Czerwionka godz. 11.30 Dom Kul-

tury — tow. Ganna PPR.

Nowy Bytom godz. 16.00 Kasyno

Hutnicze — tow. Nowak PPR.

Janów godz. 15.00 Dom Kultury —

tow. Lach PPR.

Prądkowice tow. Ferensko PPR. Łabędy tow. Kowalczyk PPR.

Głucholazy ob. Pasek S. L. i ob. Koj Jan.

Kluczbork godz. 13.00 Dom Kul-

tury — tow. tow. Mrocheń

PPR i Affa PPS.

Grodzów godz. 18.00 Sala Teatru

— tow. Malik PPR i tow. Pod

górze PPS.

Bieczyna godz. 13.00 Dom Kul-

tury — tow. Bukowski PPR i

ob. Mrówczyński SL.

Lubliń godz. 12.00 tow. Laskow

ski PPS.

Pow. Racibórz — Chatupki godz.

11.00, Rudyszwałd godz. 11.00.

Zabielów godz. 11.00, Krzyża

nowice godz. 11.00, Tworów

godz. 11.00.

Koźle godz. 12.00 Kino „Hel” wi-

cewojew. Arka Bożek, tow.

Kita PPR i ob. Rycheł SD.

Strzelce godz. 17.00 Sala Zw. Zaw.

wicewojew. Arka Bożek i tow.

Kita PPR.

Ujazd godz. 14.30 Dom Kultury —

tow. tow. Czech PPR. Enap

Zawadzkie godz. 14.00 ob. Barto-

cha Jerzy.

Kietrz godz. 16.00 ob. ob. Kolo-

dziejczak, Szczepny SL.

Prądnik godz. 14.00 Dom Kultury

— tow. Kupeżyński Zw. Zaw.

i ob. Dubiel Paweł SD.

Opole godz. 12.00 Teatr Miejski

— tow. Zasad PPS, Skład-

kowski PPR, Rapacki PPS.

Niemodlin tow. Bendek PPR.

Pow. Racibórz — Bolesław godz.

11.00 — tow. Berek PPR, Ra-

szków godz. 11.00 ob. Knap

SL i tow. Olesiowa PPR,

Owaszyce godz. 11.00 — ob.

Bolek SL, Piotrowice godz.

11.00 tow. Stasiowski PPR, i

ob. Jakubowski SL.

Kop. Prezydent — tow. 16.00 tow.

Musiel Zw. Zaw.

Chorzów I. godz. 10.00 Kat. Dom

solleki — tow. Wojda PPS,

tow. Botur PPR i ob. Jan-

czak SD.

Chorzów I. godz. 10.00 Kat. Dom

Związkowy ul. Wolności 47

tow. Hanke PPR.

* * *

Akcja przedwyborcza nabiera na sile. W ostatnich dniach odbyły się masowe wiece, na których zapadły jednomyślne rezolucje wzywające do zachowania jedności narodowej, przez głosowanie na listę Bloku Demokratycznego.

W dniu 9 bm. odbył się wielki wiec w Bierunku - Starym, pow. Pszczyna. Do zgromadzonych w ilości 1.500 osób przemawiali tow. Nieszporek — CZZG i Szostak. W Lędzinach, kop. „Piast” przemawiał starosta Masek i ob. Bialek.

W dniu 10 bm. odbył się szereg wieców w powiecie Oleśno. W

(Sk.)

Robotnicy rolni w akcji przedwyborczej

Robotnicy rolni zatrudnieni w majątkach państwowych oraz w majątkach przydzielonych przemysłowi węglowemu i hutniczemu biorą czynny udział w akcji przedwyborczej.

Wojewódzki Zarząd Zw. Zaw. Rob. i Prac. Rolnych w Katowicach zorganizował ostatnio szereg wieców na których uchwalono manifestacyjnie głosować na listę Bloku Demokratycznego.

Wiece odbyły się w majątkach: Szalsza, Czekanów, Ziemieć, Kamiec, Książ, Las Jastona, Łubie, Górne, Lubie, Dolne, Swibie, Swinice, Pacyna, Wielka Pacyna, Mała Pacyna, Nitrowice, Julianów, Kiech, Lubotyń i Wieszowa.

W pow. Tarnowskie - Góry odbywają się stałe zebrania komite-

tów folwarcznych i cących załóg. Na wiecach przemawiali: tow. Gabrys — Zw. Rob. Rol., ob. Wawrzynek — B. Demok., ob. ob. Gylment, Swiży Kubicki, tow. Sieracki — PPR ob. Miromienko, ob. Bala, oraz tow. Morga — Zw. Rob. Rol.

Wojewódzki Zarząd Zw. Zaw. Rob. Rolnych wzywa cały aktyw do czynnego i ofiarnego udziału w kampanii wyborczej celem zapewnienia zwycięstwa w wyborach dla Bloku Demokratycznego i Związków Zawodowych.

Zwycięstwo Bloku Demokratycznego zagwarantuje pokój i dobrobyt dla ludu pracy i odbuduje szybko zniszczone dokonane przez hitlerowskiego okupanta.

KALENDARZYK NIEDZIELNYCH IMPREZ SPORTOWYCH NA ŚLĄSKU

W Katowicach: hala wystawowa godz. 11.30 spotkanie z cyklu rozgrywek o drużynowe bokserskie mistrzostwo Polski między OM TUR Rzeszów a RKS-em z Chorzowa — Batory. O godz. 9.30 przedmecz Ruch — RKS Batory rez.

MISTRZOSTWA KLASY A

W Michałowicach: RKS Wyzwolenie — Naprząd Janów.

W Chorzowie III: KS Kresy — Pogoń Katowice.

W Hajdukach: Ruch — Kop. 20 Katowice.

MISTRZOSTWA Z. P. M. N.

W Siemianowicach: Siemianowiczanka — Walcownia Dziedzice.

W Katowicach: KS Baildon — HKS Katowice II.

W Łagiewnikach: RKS Batory — Huta Pokój.

W Brzezinach: RKS Batory — Orzeł Brzeziny SL.

MECZE TOWARZYSKIE

W Chorzowie: stadion na Górze Wyzwolenia AKS — Naprząd Lipi ny.

Chorzów Azoty: RKS Chorzów — Śląsk Świętochłowice.

W Szopienicach: HKS — Iskra Siemianowice.

Mecz kwalifikacyjny o reprezentowanie Śląska w walkach o wejście do Ligi.

OGÓLNOPOLSKI PROGRAM POLSKIEGO RADIA

na niedzielę, dnia 12 stycznia 1947 r.

6.57 Sygnał czasu. 7.05 Muzyka poranna. 9.00 Dziennik poranny. 8.25 Muzyka. 9.00 Nabożeństwo. 10.00 Audycja regionalna. 10.45 Koncert. 11.20 Koncert reklamowy. 11.47 Z życia Rad Narodowych woj. śląsko-dąbrowskiego. 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.06 Koncert rozgrywek wy. 12.30 „Niemcy po wojnie” — feleton. 13.40 Audycja dla świetlic wiejskich. 14.25 Recenzja. 14.35 Biuro Studiów 14.40 Teatr Wyobraźni: „Homer i Orchidea” 15.20 Koncert. 16.00 „Ryzyk Fernando” — audycja dla dzieci. 16.15 Koncert dla świata pracy. 18.15 5 minut poezji. 18.20 Audycja wojskowa. 18.50 Z życia kultury. 19.00 Uśmiech i piosenka. 19.30 Przegląd tygodnia. 19.40 Aktualności dźwiękowe. 20.25 Koncert rozgrywek. 20.55 Wiadomości sportowe. 21.05 Ciekawostki literackie. 21.15 U naszych przyjaciół. 21.45 Audycja rozrywkowa. 22.00 Kwadrans prozy „Lalka” Bolesława Prusa. 22.25 Koncert. 23.10 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego. 23.35 Muzyka taneczna. 24.00 Zakończenie programu.

ZJEDNOCZENIE FABRYK MASZYN I SPRZĘTU GÓRNICZEGO W ŚWIĘTOCHŁOWICACH

poszukuje

- 1 lekarza na stanowisko kierownika wydziału zdrowia,
- 1 sanitariusza pielęgniarskiego,
- 1 ekonomistę wzgl. prawnika do wydziału pracy i płacy,
- Dyrekcji Zjednoczenia,
- 1 technika mechanika biegłego w zagadnieniach pracy i płacy,
- kilku wykwalifikowanych pracowników biurowych.

Warunki pracy i płacy dla lekarza zostaną ustalone według indywidualnej umowy. Dla pozostałych stanowisk według umowy zbiorowej Przemysłu Węglowego.

Kandydatów uprasza się o kierowanie odpowiednich wniosków o adres: Zjednoczenia Fabryk Maszyn i Sprzętu Górniczego, Odział Administracji Świętochłowice, ul. Armii Czerwonej 30.
(PAP) 72kr

FABRYKA NACZYŃ I ROWERÓW „ŚWIATOWIT“ poszukuje 5-ciu ślusarzy narzędziow.

lub dobrych maszynowych, oraz
1-go rutynowanego SZOFERA MECHANIKA.
Zgłoszenia do F-ki „ŚWIATOWIT” w Myszkowie. 71kr

PAŃSTWOWA FABRYKA PRZEMYSŁU WĘGLIANEGO NR. 10 W MYSZKOWIE

zatrudni od zaraz

jednego palacza kotłowego wykwalifik.

Zgłoszenia należy kierować
do Wydziału Personalnego 62 kr

Ogłoszenie

W DNIU 15 STYCZNIA RB. URUCHAMIANY NASTĘPUJĄCE
LINIE AUTOBUSOWE:

a) Katowice—Bielsko

przez Mikołów, Kobiór, Pszczynę, Dziedzice.
Odjazd autobusu z Rynku w Katowicach o godz.: 6.30, 11.00 i 15.00.

Odjazd z Bielska o godz.: 8.30, 13.00 i 17.30.

Autobus kursuje na razie tylko w dni robocze.

b) Katowice — Bogucice — Mała Dąbrowka

Odjazd autobusu z Rynku w Katowicach o godz.: 6.30, 8.05 itd. co dwie godziny do godziny 20.05, w niedzielę i święta począwszy od godz. 12.05.

Odjazd z Małej Dąbrowki o godz.: 6.40, 8.30 itd. co dwie godziny do godziny 20.30, w niedzielę i święta począwszy od godz. 12.30.

c) Katowice — Nikiszowiec przez Szopienice, Janów

Odjazd autobusu z Rynku w Katowicach o godz. 7.05, 8.05 itd. co dwie godziny do godziny 19.05, w niedzielę i święta począwszy od godziny 13.05.

Odjazd z Nikiszowca (kościół) o godz.: 7.30, 9.30 itd. co dwie godziny do godziny 19.30, w niedzielę i święta począwszy od godziny 13.30.

Z DNIEM TYM WSTRZYMUJEMY CZASOWO RUCH AUTOBUSU NA LINII KATOWICE — SIEMIANOWICE.

101 kr ŚLĄSKIE LINIE AUTOBUSOWE

ZJEDNOCZENIE FABRYK MASZYN I SPRZĘTU GÓRNICZEGO W ŚWIĘTOCHŁOWICACH

poszukuje

73 kr

rutynowanych buchalterów

Podaje się do wiadomości, że Fabryki Sukna, Gustaw Molenda i Syn pod Zarządem Państwowym oraz K. Bachrach i R. Deutsch pod Zarządem Państwowym,

zostają z dniem 1 I. 1947 r.

skomasowane

Nowo utworzona jednostka występować będzie pod nazwą:

G. MOLENDĄ I K. BACHRACH, FABRYKA SUKNA, POD ZARZĄDEM PAŃSTWOWYM KAMIEŃNICA, POW. BIELSKO. (PAP) 68 kr

PAŃSTWOWY BANK ROLNY ODDZIAŁ W KATOWICACH ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY

na wykonanie robót:
1) ziemnych, murarskich, żelbetowych, ciesielskich i blacharskich; 2) stolarskich — przy odbudowie i nadbudowie domu mieszkalnego Państwowego Banku Rolnego przy ul. Krakowskiej 48 w Katowicach.

Podkładki kosztorysowe oraz warunki przetargowe wydaje i informację udziela Sekretariat Oddziału Banku w Katowicach ul. Warszawska 14 w godzinach urzędowych.

Składanie ofert do dnia 22 stycznia br. do godz. 10-ej, otwarcie ofert nastąpi tegoż dnia o godz. 11-ej w lokalu Oddziału Banku w Katowicach. Wymagane wadium wynosi: dla robót budowlanych zł 150.000, dla robót stolarskich zł 50.000.

Państwowy Bank Rolny zastrzega sobie prawo: zwiększenia lub zmniejszenia ilości robót, wyłączenie pewnych pozycji robót i powierzenia innemu przedsiębiorstwu, wyboru oferenta bez względu na wysokość oferowanej sumy, unieważnienia przetargu bez podania przyczyn, jak również prawo uznania, że przetarg nie dał wyniku. (PAP) 99kr

Technik mechanik

Do prac ogólnie konstrukcyjnych (narzędzia kuźnicze, instalacje gazu, pieców), pożądana znajomość nowoczesnej organizacji pracy, celem objęcia w późniejszym czasie biura fabrykacyjnego.

SPAWACZ AUTOGENICZNY-SŁUSARZ

POTRZEBNI DO NOWEJ FABRYKI KOS, WAPIENICA 98 KOŁO BIELSKA. 92 kr

Górnośl. Fabryka Żarówek „HELIOS“

pod Zarządem Państwowym
Katowice, ul. Krakowska 11

zatrudni 94 kr

1 wykwalifik. kucharza 1 dozorcę domu

Centrala Zaopatrzenia Materialowego Przemysłu Węglowego w Katowicach

z a a n g a ż u e:

1. TECHNIKÓW BUDOWLANYCH, elektrycznych i maszynowych,
2. RUTYNOWANYCH KSIĘGOWYCH,
3. KSIĘGOWYCH(E) MASZYNOWYCH(E)
4. 1 REFERENTA z znajomością sprzętu teletechnicznego, sygnalizacyjnego, radiowego i liczników elektrycznych,
- 1 REFERENTA z znajomością art. elektroinstalacyjnych, opraw oświetleniowych i porcelany elektrotechnicznej,
- 1 REFERENTA z dziedziny cementu, szkła i papy dachowej, kitu, lepiku i smoły,
- 1 REFERENTA z dziedziny ceramiki czerwonej, szlachetnej, mat. ogniotrwałych i trzciny sufitowej,
5. STENOTYPISTKI oraz biegłe maszynistki,
6. MAGAZYNIERÓW z znajomością art. elektrotechnicznych i maszynowych.

87 kr

Podania wraz z życiorysami z dokładnym podaniem przebiegu dotychczasowej pracy zawodowej należy wnieść do C. Z. M. P. W. Katowice, Plebiscytowa 36, Biuro Pers., pokój 9.

UWAGA!

KRAWCOY, SZEWCY, RYMARZE, TAPICERZY!
N I C I krawieckie, rymarskie, techniczne itp.
Centrala Zbytu Wyrobów Włókienniczych
K A T O W I C E, ULICA OPOLSKA 15, m. 1.
140 kr

PAŃSTWOWA FABRYKA MOTOCYKLI NOWA WIEŚ K. CHORZOWA, UL. PONIATOWSKIEGO 3 zaangażuje

- 1 BUCHALTERA-BILANSISTĘ, obznajmionego z jednolitym planem kont,
- 1 RUTYNOWANĄ STENOTYPISTKĘ maszynistkę,
- 4 TECHNIKÓW WARSZTATOWYCH,
- 1 MAJSTRĄ DO REMONTU OBRABIAREK.

Zgłoszenia osobiste w biurze fabryki w każdy piątek w godz. 11—13. 95 kr

Zakupimy

sprężarkę powietrzną

2 cylindrowa, 2 stopniowa o ciśnieniu roboczym 8 atm. wydajność 8—10 m³ min. — pożądana o układzie pionowym, wraz z silnikiem. (PAP) 96 kr

Oferty nadsyłać na adres: PAŃSTWOWE ZAKŁADY LOTNICZE, RZESZÓW — HETMAŃSKA NR. 120.

ZARZĄD MIEJSKI W TOSZKU ogłasza

PRZETARG publiczny na sprzedaż drewna kłowego i tarcice

Informacji udziela Zarząd Miejski. Oferty należy składać w Zarządzie Miejskim do dnia 15 stycznia 1947 r. do godz. 12-tej.

Zarząd Miejski zastrzega sobie wolny wybór oferenta wzgl. unieważnienie przetargu bez podania powodów. 83 kr

SPRZEDAMY

kilka samochodów ciężarow.
i osobowych w dobrym stanie

Blisze informacje w dziale transportowym „TRYBUNA ROBOTNICZEJ” KATOWICE, UL. OPOLSKA 20.

PRZEMYSŁOWO BUDOWLANA SP. AKC. pod Zarządem Państwowym BIELSKO, UL. PIASTOWSKA 16 TEL. 2403-2404

zaangażuje na kierownicze stanowisko
energicznego

inżyniera budowlanego lub ARCHITEKTA

Mieszkanie zapewnione. (PAP) 97kr

BYTOMSKIE ZAKŁADY BUDOWY MASZYN podają do wiadomości swych odbiorców, że z dn. 1. I. 1947 r. całkowitą sprzedaż wyrobów Bytomskich Zakładów Budowy Maszyn przejęło

Biuro Sprzedaży

Zjedn. Przemysłu Maszynow.
w Gliwicach, ul. Zwycięstwa 7

Prosimy naszych odbiorców o kierowanie swych zapytań i zamówień dla naszych Zakładów do Biura Sprzedaży Zjednoczenia Przemysłu Maszynowego pod w/w adresem. (PAP) 65 kr

PAŃSTWOWA KOMUNIKACJA SAMOCHODOWA

Stacja nr. 1 Katowice

ogłasza

PRZETARG

na dzierżawę kiosku
żywnościowego

mieszącego się na terenie Stacji (przedłużenie ul. Mickiewicza, baraki). Oferty należy przysyłać do dnia 15 stycznia br.

Bliszych informacji udziela sekretariat. 85kr

Stenotypistka biegła

o ile możliwości ze znajomością języków poszukiwana od zaraz, zgłoszenia

ZJEDNOCZENIE PRZEMYSŁU METALI
NIEŻELAZNYCH, KATOWICE, UL.
PODGÓRNA 4, Biuro Personalne. (PAP) 66 kr

ZJEDNOCZENIE FABRYK CEMENTU R. P. WYDZIAŁ TECHNICZNY

W SOSNOWCU, ULICA 3-go MAJA 22
poszukuje:

1 inżyniera mechanika-konstrukt.

1 inżyniera mechanika

z praktyką warsztatową i montażową

1 inżyniera mechanika

2 techników mechaników

Warunki finansowe, mieszkaniowe itp. do omówienia na miejscu. (PAP) 98kr

HUTA „STASZIC” SOSNOWIEC

TELEFON 624-84

ZAKUPI W KAŻDEJ ILOŚCI

kulki stalowe łożyskowe okrągłe

Ø 11 mm, 10 mm, lub 12 mm,

łożyska rolkowe

55/Ø 100 Nr. łożyska katalogowego

30211

60/Ø 110 Nr. łożyska katalogowego

30212

Zgłoszenia osobiste w Dyrekcji Huty lub telefonicznie 624-84. 93 kr

PAŃSTWOWY MŁYN ELEKTRYCZNY W TYCHACH

zatrudni od zaraz

Księgowego

obznajmionego z księgowością przemysłową. 165 g

Zgłoszenia osobiste w biurze młyna celem omówienia warunków pracy.

ZARZĄD MIEJSKI W OPOLE

poszukuje natychmiast

1 inżyniera lub technika dróg.

2 buchalterów kwalifikowanych

Wynagrodzenie według umowy.

Zgłoszenia kierować pod ZARZĄD MIEJSKI — Referat Osobowy. (PAP) 75 kr

CENTRALA ZBYTU

PAŃSTWOWEGO ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU CUKIERNICZEGO
Zabrze, ul. Wolności 293, tel. 22-72

poleca

doskonałe pod względem jakości i smaku cukierki mleczne, mandarynki, miodowe i inne wyroby cukiernicze

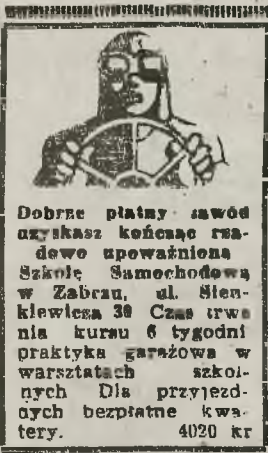
Państwowej Fabryki Cukrów

„DELICJA“

w BIELSKU, ul. Batorego 6, tel. 12-81

89 kr

Zjednoczenie Przemysłu Motoryzacyjnego, Fabryka Maszyn — Karol Ochsen i Syn pod Zarządem Państw. Bielsko, ul. Partyzantów 44, zatrudni na: techniki konstruktorów na silniki spalinalne i pompy osrodkowe; kalkulatorów warsztatowych; 1 technika na opracowanie warsztatowe; 1 technika do planowania i statystyki; tokarzy na roboty precyzyjne; slusarzy; slusarza monter na instalacje wodne i parowe; 1 wykadowce organizacji przedsiobiorstw kalkulacji warsztatowej z księgowości; 1 wykadowce chemii; 1 wykadowce technologii; 1 wykadowce fizyki z maszynoznawstwem i elektrotechniką; 1 wykadowce pomiarów warsztatowych. Podania z życiorysami i wyszczególnieniem kwalifikacji kierować należy pod adresem firmy Karol Ochsen i Syn, Bielsko. (PAP) 74kr

Dobre platy sawod
okularow kończaco rade
dowo spowadniona
Szkoła Samochodowa
w Zabrze, ul. Sienkiewicza 30. Czas trwania kursu 6 tygodni. Praktyka garażowa w warsztatach szkolnych. Dla przyjezdnych bezpłatne kwatery. 4020 kr

Wolno posady
Chłopak do poszytek potrzebny zaraz „ARGUS” Katowice, Mariacka 5. 108 g

Administracja „Trybuny Robotniczej” w Katowicach poszukuje zdolnych i uczciwych konwojentów na trasę samochodową. Zgłoszenia kierować należy do „Trybuny Robotniczej” Katowice, ul. Mickiewicza 9, dział kolportażu. Referencje pożądate.

Poszukiwana jest biegła maszynistka - sekretarka. Pożądana stenografia. Zgłoszenia — oferty: Państwowa Filharmonia w Katowicach, ul. Sokolska 1. 2. codziennie w godz. 10-13, 15-17-taj. Posada do objęcia od zaraz. 81kr

Krawiec pierwszorzędny i podroczna zaraz potrzebni Katowice, ul. Zwirki Wigury 7. 178 g

„SAM” Münstermann Katowice, Raciborska 8 przyjmuje: 4 buchalterów bilansistów, 15 slusarzy, 20 tokarzy wykwalifikowanych, 2 modelarzy, 2 odlewników na metal, 1 pomocnika kierownika technicznego, 2 techników kalkulatorów, 1 referenta szkolnictwa zawodowego, 1 majstra slusarsko tokarskiego na wyjazd. Zgłoszenia przyjmują biuro personalne. 187g

Pańienke do sklepu galanterijnego przyjmie. Zgłoszenia do „Trybuny” Katowice, 3-go Maja pod „Inteligentna”. 168 g

Potrzebna służąca z gotowaniem do dwójga osób, Gliwice, Malinowskiego 10, m. 6, Mgr. Urlich. 183 g

Poszukuje się buchaltera (ki) na popołudniowe zajęcie. Bytom, Dworcowa 6, firma Dobrucki. 159g

Przedstawiciel zaprowadzony branży spożywczej na teren Górnego Śl. poszukiwany. „Maltre” Kraków, Zwierzyniecka 35. 4 kr

Poszukuje samodzielnego czeladnika piekarskiego: Chmiel, Siemianowice Matejki 14. 184 g

Potrzebni: 2 stolarze do wykonania pewnych prac w garażu „Trybuny Robotniczej”. Zgłoszenia osobiste u kierownika transportu — garaż, Opatowska 20. 179 g

Posed poszukuj
Poszukuje pracy buchaltera dla mniejszych przedsiobiorstw handlowych miasta Bytomia, poprowadzę według przep. obw. od 1. 1. 1947 r. zestawiam bilanse. Oferty pod „Buchalter” do oddziału „Trybuny Robot.” Bytom, Pokoju 1. 179 g

Czeladnik piekarski poszukuje pracy, najchętniej w mieście. Wiadomość pod „Edmund Cichon, Wiry, ul. Jana 3. 178 g

Administracja rolnik, wykształcenie średnie, 17 lat praktyki, obeznany we wszystkich gałęziach rolnictwa, szuka pracy najchętniej na Śląsku. Zgłoszenia kierować do: „Książka” Cieszyń. 186 g

KUPNO! SPRZEDAŻ!

Okulary, lufy, termometry, instrumenty miernicze, aparaty, materiały fotograficzne „O P T Y K A” BYTOM, ul. Dworcowa 7, telefon 51-66. 86 kr

Kupno

Olej kokosowy i inne tłuszcze techniczne kartony UNRR-a nawet w najmniejszych ilościach po najniższych cenach stale zakupuje Fabryka Chemiczna „Zenit” Sosnowiec, ul. Naftowa 6, telef. 613-86. 86g

Radioaparaty, lampy, płyty gramofonowe, maszynę do szycia kupię, Kukulski, Katowice, 3 Maja 20. 80 kr

Kupię maszynę do szycia. Zgłoszenia do „Trybuny” Katowice, 3-go Maja pod „Maszynę”. 170g

Sprzedaż

Sprzedam 55% udziału w sklepie galanterijnym — centrum ruchu handlowego w Sosnowcu, telefon 612-45.

Silnik Ford V 8 po remoncie sprzedam zaraz. Siemianowice, Bytomska 7. 89 g

Uwaga Rolnicy! Miał w pianny dla celów rolniczych wagonowo, detalicznie sprzedaję Zakłady Wapienne „Eltes” Będzin ul. Sialecka 15. 13kr

Wielka moda dla pań — eleganckie drewniane na wysokich, średnich i turystycznych obcasach wykonuje Wojewódzkie Zjednoczenie Przemysłu Drzewnego Bytom, Walo-wa 9, tel. 22-07 — sprzedaż hurtowa, eksport, detaliczna sprzedaż w sklepie „Polski Metal” Bytom, Krakowska 1. 3309kr

Sprzedaż Wyrobów Szkłanych „Kryształ” Ska z o. o. Katowice, Francuska 4, tel. 333-82. Wypożyczanie szkła i nakryć na uroczystości, zabawy i wesela. 81 kr

KOSCI
wszelkiego rodzaju również wygotowane

ZAKUPUJE
„BACUTIL” BYTOM, ul. Chrzanowskiego 12, Telefon 50-75

SPRZEDAJE
szeregowe kółkowe.

Polecenia

Siemle kauczukowe wykonuje „El-Cha-Film” — Warszawa, Jerozolimskie 27. Prowincje informujemy listownie. 28kr

Reflektory samochodowe — odnawianie trwa w soki polsk. — Niklowania Bytom, Moniuszki 7. 4509kr

Fotografie nagrobkowe (porcelanowe) wykonuje „El-Cha-Film”. Warszawa Jerozolimskie 27. Prowincje informujemy listownie. 29kr

Kit saklarski, — kit mi-niowy poleca: Wytwórnia Artykułów Chemicznych K. Drozdek, Katowice, ul. Mińska 19. Telefony: 350-60 i 343-92. 125 g

Najlepszy barwnik do wszelkich materiałów, to „Orion”, Składnica Fabryczna, Katowice, ul. Starowiejska 3. telefon 354-64. 82kr

Gruczoł bronchit, astmę zadawnioną, zaflegmienie, kaszel, katar chroniczny leczę pod gwarancją „Pimlana”. Do naby-cia w aptekach. Wytwórnia Farmaceutyczna-Chemiczna Katowice, War-szawska 56. 178g

Zamienie dwupokojowe mieszkanie w Chorzowie na takie samo w Katowicach. Zwrot kosztów remontu i przeprowadzki. Zgłoszenie pod „Płone mieszkanie”. 129 g

Zemiany
Zamienie dwupokojowe mieszkanie w Chorzowie na takie samo w Katowicach. Zwrot kosztów remontu i przeprowadzki. Zgłoszenie pod „Płone mieszkanie”. 129 g

Nauka
Stenografia łatwym systemem. maszynopismo Katowice, Mickiewicza 20, m. 2. 180 g

OGŁOSZENIA

WIELKA ZNIŻKA CEN

NOWY SYSTEM OGŁOSZEŃ

z dniem 15 stycznia 1947 r. wprowadzamy

Wprowadzenie NOWEGO SYSTEMU OGŁOSZEŃ umożliwi nam równocześnie zastosowanie

WYDATNEJ ZNIŻKI CEN OGŁOSZEŃ!

NOVY CENNIK przedstawia się następująco:

KAT. 1. OGŁOSZENIA SZPALTOWE W WYDANIACH:

a) „Śląsk” (miasta Katowice i Chorzów, powiaty Katowice, Tarnowskie Góry, Lubliniec),
b) „Głos Zagłębia Dąbrowskiego” (miasta Sosnowiec, Będzin, Dąbrowa Górnicza, pow. Będzin i Zawiercie),
c) „Kraków” (miasto Kraków i najbliższe okolice),
d) „Bytom, Zabrze, Gliwice” (Bytom, Zabrze, Gliwice, powiaty Bytom, Gliwice),
e) „Na Ziemach Odzyskanych” (cały teren wojew. dąbrowskiego)

za 1 mm 1 szp. 25 zł, ogłosz. drobne 15 zł za jedno słowo

KAT. 2. OGŁOSZENIA SZPALTOWE W WYDANIACH:

a) „Śląsk Opolski” (miasta i powiaty: Opole, Niemodlin, Głubczyce, Strzelce, Grodków, Prądków, Kluczborek, Oleśno, Nisa, Koście),
b) „Rybnik — Poczesna — Racibórz” (miasta i powiaty: Rybnik, Poczesna, Racibórz),
c) „Na Śląsku Cieszyńskim” (miasta i powiaty: Bielsko — Cieszyń),
d) „Kraków — Rzeszów” (cały teren wojew. krakowskiego i rzeszowskiego),
e) „W Częstochowie i województwie kieleckim” (cały teren wojew. częstochowskiego i kieleckiego)

za 1 mm 1 szp. 15 zł, ogłosz. drobne 10 zł za jedno słowo

KAT. 3. OGŁOSZENIA SZPALTOWE W WSZYSTKICH WYDANIACH WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO:

(wydania: Śląsk, Zagłębie Dąbrowskie, Bytom — Zabrze — Gliwice, Śląsk Opolski, Na Śląsku Cieszyńskim, Rybnik — Poczesna — Racibórz)

za 1 mm 1 szp. 40 zł, ogłosz. drobne 15 zł za jedno słowo

KAT. 4. OGŁOSZENIA WE WSZYSTKICH WYDANIACH „TRYBUNY ROBOTNICZEJ” (12 wydań)

rosprowadzanych w całym kraju i za granicą — z zakładem powyżej 300.000 egzemplarzy dziennie.

za 1 mm 1 szp. 75 zł, ogłosz. drobne 30 zł za jedno słowo

OGŁOSZENIA PRZYJMUJĄ: wszystkie Oddziały i Kioski „Trybuny Robotniczej”, wszystkie Oddziały P.A.P. Sp. Wydawnicze „Książka” i „Czytelnik”, oraz specjalnie do tego upoważnieni przedstawiciele.

Przy zamówieniu ogłoszeń należy BEZWZGLĘDNE podać numer kategorii ogłoszeniowej.

ADMINISTRACJA „TRYBUNY ROBOTNICZEJ”

DZIAŁ OGŁOSZEŃ

NOWOZWARTA SZKOŁA SAMOCHODOWA
ZABRZE, pl. Traugotta 1
budynki Sakoty Przemysłowej — ogłoszenia wplaw 3723 kr

Fotografie nagrobkowe na porcelanie wykonuje: Foto Sztuka, Bytom, Jan-ty 27. 107 g

Pokoje
2 pokoi umeblowanych razem lub oddzielnie w Katowicach, poszukiwają 2 inżynierów. Zgłoszenia Gmach Wojewódzki, V. piętro, drzwi 615, tel. 349-21, wewn. 317. 79 kr

Składnica Dentystyczna
BYTOM, ul. JAGIELLOŃSKA 3
m. 6, tel. 50-21.
Kupno — Sprzedaż 4309kr

Dzierżawy
Szukam dzierżawy domu z ogrodem w okolicy Katowic, Ligoty, Mikołowa w pobliżu stacji kolejowej lub przystanku autobusowego. Oferty do Działu Ogłoszeń „Trybuny Robotniczej” Katowice, Mickiewicza 9, pod „Dom”. 177 g

Lokale handlowe
Poszukuje dobrej piekarni do kupienia względnie dzierżawy. Zgłoszenia do „Trybuny” Katowice pod „Piekarnia”. 129 g

Zemiany
Zamienie dwupokojowe mieszkanie w Chorzowie na takie samo w Katowicach. Zwrot kosztów remontu i przeprowadzki. Zgłoszenie pod „Płone mieszkanie”. 129 g

Nauka
Stenografia łatwym systemem. maszynopismo Katowice, Mickiewicza 20, m. 2. 180 g

Hurt:
Okr. Oddz. Mleczarsko-Jajczarski
CHORZÓW-BATÓRY
ul. Piaskarska 14-15
Tel. 449-66/8

Zamienie dwa pokoje — kuchnię, skład z magazynami w Ligocie na dwa pokoje, kuchnię w Katowicach. Zgłoszenia do „Trybuny” Katowice, pod „82”. 177 g

Specjalista chorób wewnętrznych
DR. KAROL KUHL
przeniósł swą ordynację ze Lwowa do BYTOMIA, ul. Janty 97, tel. 50-82.
od 3-5 popoł.
Prześwietlanie Roentgen. Elektroterapia. 5768 s

Poszukiwania
Mieszkaniec Kazimierz wrócił z Francji d. 15. 1. 1946 r. i poszukuje rodziny. Matkę Urszulę, młodszą Pierkowską, brata Andrzeja i siostrę Annę ostatnio zamieszkałych w Wilnie przy ul. Wielkiej nr. 27. Proszę znajomych, wiedzających o mojej rodzinie, o poinformowanie mnie na adres: Mieszkaniec, Katowice, ul. Mickiewicza Nr. 9. 175 g

Poszukiwania
Mieszkaniec Kazimierz wrócił z Francji d. 15. 1. 1946 r. i poszukuje rodziny. Matkę Urszulę, młodszą Pierkowską, brata Andrzeja i siostrę Annę ostatnio zamieszkałych w Wilnie przy ul. Wielkiej nr. 27. Proszę znajomych, wiedzających o mojej rodzinie, o poinformowanie mnie na adres: Mieszkaniec, Katowice, ul. Mickiewicza Nr. 9. 175 g

Poszukiwania
Mieszkaniec Kazimierz wrócił z Francji d. 15. 1. 1946 r. i poszukuje rodziny. Matkę Urszulę, młodszą Pierkowską, brata Andrzeja i siostrę Annę ostatnio zamieszkałych w Wilnie przy ul. Wielkiej nr. 27. Proszę znajomych, wiedzających o mojej rodzinie, o poinformowanie mnie na adres: Mieszkaniec, Katowice, ul. Mickiewicza Nr. 9. 175 g

Poszukiwania
Mieszkaniec Kazimierz wrócił z Francji d. 15. 1. 1946 r. i poszukuje rodziny. Matkę Urszulę, młodszą Pierkowską, brata Andrzeja i siostrę Annę ostatnio zamieszkałych w Wilnie przy ul. Wielkiej nr. 27. Proszę znajomych, wiedzających o mojej rodzinie, o poinformowanie mnie na adres: Mieszkaniec, Katowice, ul. Mickiewicza Nr. 9. 175 g

Chemicy!

ukończona studia — do Państwowych Zakładów Olejarskich, BIŁSKO (Śl.) poszukiwani — warunki dobre, mieszkanie.

Zgłoszenia: Państwowe Zjednoczenie Przemysłu Olejarskiego WAR-SZAWA, ul. Chocimska 14. PAP 103 kr

Poszukuję Bronisławy Szmarla ze Lwowa, zam. domu kolejarzy przy ul. Grodeckiej oraz, moim tożym Marię Skobielę właścicielka domu na Le-wandowie we Lwowie, poszukuje rodzina z Ame-ryki, Tłappa, fryzjer, Gli-wice, Krupnicza 19. 163 g

Poszukiwani przez rodzinę: Helena Lindowa ur. 1886 we Lwowie, Manue-la Kitz vel Zofia Lopoto ur. 16. XII. 1895 we Lwo-wie, Wiktor Raps ur. 1899 we Lwowie. Zgłoszenia: Bielsko, Skut, Stalina 14. 157 g

Proszę o udzielenie wiadomości o sobie: Dawid Franciszek ur. w 1892 r. był urzędnik Izby Skarbowej we Lwo-wie, Dawid Zofia z d. Kadzidło ur. w 1892 roku Dawid March ur. 1926 r. Dawid Irena ur. 1923 r. zamieszkał w 1939 r. we Lwowie, ul. 29-go Listopada 2b na adres: Pasek Jan, Katowice II, ul. Bo-gucka 1 m. 8. Mam wiadomości o Józefie Dawidzie. 18kr

Poszukuję Eugeniusza Da-browskiego zamieszkałego w Skale, repatrianta, który wyjechał w 1945 r. do Lublina lub Bydgoszy. Wiadomość: Bytom Akacjowa 8, Ostrowski 21g

Uwaga! Szukam żołnierzy polskich, którzy pracowali w roku 1939-40 w Niemczech w Dornbusch pow. Glogau, Bartfeld-Franziska Zdzisławowie pow. Strzelce. 33g

Poszukuję Drobisza, Mar-cina zawiadowcę Miła-nowskiego Zenona Ka-towice II, ul. Miroszew-skiego 11/2. 5421 g

Ududa Władysław z Lub-kowic pow. Sniatych poszu-kuje Chajupowa Stefania, Królów, poczta Łysocice, powiat Głubczyce — Górny Śląsk. Mam ważne wiadomości. 4486kr
Poszukuję męża Rembi-aza Józefa i dwóch braci Koltawskiego Jana i Ka-rola. Mąż ostatnio prze-býwał w Turczkach Ni-żnych pow. Turka (kole-jarz). Bracia przebywali we Lwowie na ul. Biliń-skich 8. Wiadomości kie-rować: Działdowa, domek kolejowy nr. 9 do ob. Magdoń. 6005g

Strasak Paweł lat 6 wywieziony przez Niem-ców a Cieszanów po-powrócie do kraju po-szukuje rodziny. Zgło-szenia PCK Katowice, Kościelna 8. 5748 g

Kto wracający z Rosji zba-losy byłych polskich wojskowych Jerzego Chybowski i Witolda Stypkińskiego proszony powiadamia Nowicka, Katowice Bogucka 2. 5973g

Poszukuję zaginionego me-ża Klimka Huberta z Świętochłowic. Wiado-mości kierować: Święto-chłowice, Hutnicza 1. Ju-lia Klimka. 44g

Repatrianta z Tarnopola (Zagrobela) Maczka Anto-niego, Genowefę i Kazi-mierza poszukuje dr. Frydman, Katowice, Wod-na 12. 46g

Poszukuję Maczka Józefa przebywającego ostatnio we Francji, schronisko — La Bastide, Szymik Fran-ciszek Gliwice, Pszczyń-ska 24b. 58g

Bajor Roman umysłowo chory, brunet, lat 18 wy-jechał z domu 27 listopa-da 1946 r. wieszorem i dotychczas nie wrócił. Ubrany był lekko, boso. Ktośkolwiek wiedziałby o miejscu pobytu jego pro-szony jest zawiadomić matkę Justynę Bajor-wię Jaźwiny, poczta Matów. 46 kr

Uwaga! Szukam żołnierzy polskich, którzy pracowali w roku 1939-40 w Niemczech w Dornbusch pow. Glogau, Bartfeld-Franziska Zdzisławowie pow. Strzelce. 33g

Poszukuję Drobisza, Mar-cina zawiadowcę Miła-nowskiego Zenona Ka-towice II, ul. Miroszew-skiego 11/2. 5421 g

Poszukuję Eugeniusza Da-browskiego zamieszkałego w Skale, repatrianta, który wyjechał w 1945 r. do Lublina lub Bydgoszy. Wiadomość: Bytom Akacjowa 8, Ostrowski 21g

Uwaga! Szukam żołnierzy polskich, którzy pracowali w roku 1939-40 w Niemczech w Dornbusch pow. Glogau, Bartfeld-Franziska Zdzisławowie pow. Strzelce. 33g

Poszukuję Drobisza, Mar-cina zawiadowcę Miła-nowskiego Zenona Ka-towice II, ul. Miroszew-skiego 11/2. 5421 g

Poszukuję Eugeniusza Da-browskiego zamieszkałego w Skale, repatrianta, który wyjechał w 1945 r. do Lublina lub Bydgoszy. Wiadomość: Bytom Akacjowa 8, Ostrowski 21g

Uwaga! Szukam żołnierzy polskich, którzy pracowali w roku 1939-40 w Niemczech w Dornbusch pow. Glogau, Bartfeld-Franziska Zdzisławowie pow. Strzelce. 33g

Poszukuję Drobisza, Mar-cina zawiadowcę Miła-nowskiego Zenona Ka-towice II, ul. Miroszew-skiego 11/2. 5421 g

Poszukuję Eugeniusza Da-browskiego zamieszkałego w Skale, repatrianta, który wyjechał w 1945 r. do Lublina lub Bydgoszy. Wiadomość: Bytom Akacjowa 8, Ostrowski 21g

Uwaga! Szukam żołnierzy polskich, którzy pracowali w roku 1939-40 w Niemczech w Dornbusch pow. Glogau, Bartfeld-Franziska Zdzisławowie pow. Strzelce. 33g

Poszukuję Drobisza, Mar-cina zawiadowcę Miła-nowskiego Zenona Ka-towice II, ul. Miroszew-skiego 11/2. 5421 g

Poszukuję Eugeniusza Da-browskiego zamieszkałego w Skale, repatrianta, który wyjechał w 1945 r. do Lublina lub Bydgoszy. Wiadomość: Bytom Akacjowa 8, Ostrowski 21g

Uwaga! Szukam żołnierzy polskich, którzy pracowali w roku 1939-40 w Niemczech w Dornbusch pow. Glogau, Bartfeld-Franziska Zdzisławowie pow. Strzelce. 33g

Poszukuję Drobisza, Mar-cina zawiadowcę Miła-nowskiego Zenona Ka-towice II, ul. Miroszew-skiego 11/2. 5421 g

Poszukuję Eugeniusza Da-browskiego zamieszkałego w Skale, repatrianta, który wyjechał w 1945 r. do Lublina lub Bydgoszy. Wiadomość: Bytom Akacjowa 8, Ostrowski 21g

Uwaga! Szukam żołnierzy polskich, którzy pracowali w roku 1939-40 w Niemczech w Dornbusch pow. Glogau, Bartfeld-Franziska Zdzisławowie pow. Strzelce. 33g

Poszukuję Drobisza, Mar-cina zawiadowcę Miła-nowskiego Zenona Ka-towice II, ul. Miroszew-skiego 11/2. 5421 g

Poszukuję Eugeniusza Da-browskiego zamieszkałego w Skale, repatrianta, który wyjechał w 1945 r. do Lublina lub Bydgoszy. Wiadomość: Bytom Akacjowa 8, Ostrowski 21g

Uwaga! Szukam żołnierzy polskich, którzy pracowali w roku 1939-40 w Niemczech w Dornbusch pow. Glogau, Bartfeld-Franziska Zdzisławowie pow. Strzelce. 33g

Poszukuję Drobisza, Mar-cina zawiadowcę Miła-nowskiego Zenona Ka-towice II, ul. Miroszew-skiego 11/2. 5421 g

Poszukuję Eugeniusza Da-browskiego zamieszkałego w Skale, repatrianta, który wyjechał w 1945 r. do Lublina lub Bydgoszy. Wiadomość: Bytom Akacjowa 8, Ostrowski 21g

Uwaga! Szukam żołnierzy polskich, którzy pracowali w roku 1939-40 w Niemczech w Dornbusch pow. Glogau, Bartfeld-Franziska Zdzisławowie pow. Strzelce. 33g

Poszukuję Drobisza, Mar-cina zawiadowcę Miła-nowskiego Zenona Ka-towice II, ul. Miroszew-skiego 11/2. 5421 g

Poszukuję Eugeniusza Da-browskiego zamieszkałego w Skale, repatrianta, który wyjechał w 1945 r. do Lublina lub Bydgoszy. Wiadomość: Bytom Akacjowa 8, Ostrowski 21g

Uwaga! Szukam żołnierzy polskich, którzy pracowali w roku 1939-40 w Niemczech w Dornbusch pow. Glogau, Bartfeld-Franziska Zdzisławowie pow. Strzelce. 33g

Poszukuję Drobisza, Mar-cina zawiadowcę Miła-nowskiego Zenona Ka-towice II, ul. Miroszew-skiego 11/2. 5421 g

Poszukuję Eugeniusza Da-browskiego zamieszkałego w Skale, repatrianta, który wyjechał w 1945 r. do Lublina lub Bydgoszy. Wiadomość: Bytom Akacjowa 8, Ostrowski 21g

Uwaga! Szukam żołnierzy polskich, którzy pracowali w roku 1939-40 w Niemczech w Dornbusch pow. Glogau, Bartfeld-Franziska Zdzisławowie pow. Strzelce. 33g

Poszukuję Drobisza, Mar-cina zawiadowcę Miła-nowskiego Zenona Ka-towice II, ul. Miroszew-skiego 11/2. 5421 g

Poszukuję Eugeniusza Da-browskiego zamieszkałego w Skale, repatrianta, który wyjechał w 1945 r. do Lublina lub Bydgoszy. Wiadomość: Bytom Akacjowa 8, Ostrowski 21g

Uwaga! Szukam żołnierzy polskich, którzy pracowali w roku 1939-40 w Niemczech w Dornbusch pow. Glogau, Bartfeld-Franziska Zdzisławowie pow. Strzelce. 33g

Poszukuję Drobisza, Mar-cina zawiadowcę Miła-nowskiego Zenona Ka-towice

Z WESOŁEJ

GOSPODOWY DODATEK SATYRYCZNY

TRYBUNY

RED. JOZEF PRUTKOWSKI

Jacek Lond

Dlaczego wszyscy...

(Rozmowa autentyczna)

Ja: Proszę pani, jak długo w tej kantine trzeba czekać na szklankę kawy?

Ja: Nie kantine? To dla-

Ona: Przepraszam bardzo, czego robisz tu tyle kantonów?

Z pełnym żołądkiem i pełnym trzosem
Zaciąga się cygarem albo popielosiem.
I wędkę z kuszącą przynętą — dolarem
Zarzuca, by złowić naiwną ofiarę.

W cichej kawiarni, w Manili, Lotosie
I w wielu innych panoszy to zło się.
Puchną portfele, pęcznieją kiesy —
Przy czarnych kawach, czarne interesy.

Przy czarnej — rój tych insektów się zalagł.
Przy czarnej — czyha napęczniały pajak.
Zarobi przy czarnej, weale się nie spiesząc.
Więcej niż tuzin górników na miesiąc.

Płyną przez morze czarnych kaw korsarze
Zagle obrusów rozjaśniają twarze.
W każdym stoliku upragniony masz port,
W którym sprzedadzą ci złoto i paszport.

Oto nadpływa trzepotem kalekim
Król spekulantów dolarowy rekin.
Kiedy ląduje wielki i przemądry,
Drżą wśród balwanów malowane fladry.

Ona: Wypraszam sobie coś podobnego. Ja jestem uświadomioną obywatelką. Ja się poskarzę gdzie trzeba.

Ja: A gdzie trzeba?

Ona: Ja się poskarzę gdzie trzeba, samemu panu prezesowi, a on się poskarży gdzie trzeba, bo nasza partia jest największa...

Ja: Tak, siedzenie w Warszawie, a język za granicą.

Ona: Dość tej dyskusji. Pan zamawiał kawę i ciastko. Pan sam wybierze?

Ja: Nie, nie sam. Cały naród wybierze. 19 stycznia. Wie pani ja z moimi przyjaciółmi idziemy na listę trzy!

Ona: A ja idę na jeden!

Ja: Proszę bardzo, niech się pani nie krępuje.

Ona: Co za impertynent. Panie mecenasie, czy pan słyszał? Panie mecenasie. Na co pan głosuje?

On: Na j.....

Ona: Na jedynekę oczywiście. Nasza kawiarnia głosuje tylko na jedynekę!

Ja: Niech pani da panu mecenasowi skończyć.

On: Na j.....

Ona: To jasne, że na jedynekę. Wiedziałam...

Ja: Dlaczego pani przerywa?

On: Na j.....

Ona: Co przerywam? Nie słyszy pan? Mecenas mówi zupełnie wyraźnie.

On: Na j... lepiej... głośno... walczyć na trójkę!

Ona: Ach, to pan taki? Zdrajca. A ja zawsze panu

dawałam podwójny cukier... A pan, panie Jürku? Jak pan będzie głosował?

On: Ja myślę, że to wszystko jedno, co może znaczyć jeden głos. Czy go oddam na jedynekę, czy na dwójkę, czy na trójkę czy wreszcie na czwórkę.

Ja: Mylicie się obywatelu. Zaraz wam wytłumaczę. Blok to jest mur przeciwko zakusom niewinnych Schumacherów i bewinnych macherów. W tym murze nie powinno być żadnej wyrwy, żadnej szpary. Czytał pan pewnie tę anegdotę z kanarkiem?

W knajpie siedzi zalany gość a nad nim w klatce śpiewa kanarek. Gość powiada do kelnera proszę mi go zaraz zarządzić i usmażyć. Kelner mówi: Panie, ależ to kanarek, ozdoba lokalu, to nie do jedzenia. Gość na to: No to go kupię. Ile to kosztuje? 5.000 złotych powiada kelner. Dobra! Zarządzić i usmażyć. Cóż miał zrobić kelner. Wziął kanarka, zabił i usmażył. Po chwili go przyniósł na talerzu. A co to takiego pyta gość. Kanarek, którego pan szanowny zamówił. Acha, powiada gość, to ten kanarek. Proszę mi odkroić kawałek za sto złotych.

Otóż, rozumie pan, Blok nie ma żadnych kawałków, Blok jest jeden: twardy i spisty. Blok jest murem nad Odrą i Nisą. I za tym murem my stoimy murem.

DLATEGO

Aby nam więcej nie groził: „heil Sieg!”

Ni Schumacherów z Bevinem trik

Ani ten wąsik strzyżony i lok.

Wszyscy będziemy głosować na Blok.

Sport zimowy

Bez słów.
(Saturday Evening Post)

Katastrofa na lodowisku

— Przepraszam, czy to wasze nogi?

(Smichoty)

Kacik lekarski

— No, trudno, jeśli macie świadectwo lekarskie, muszę was zwolnić.

(London Opinion)

— Proszę się rozebrać!
— A pan doktor?

(Szpilki)

Pacjent reporter
(Everybody's, Londyn)

...a dlaczego ja?

Ach, te wybory już mi blokiem wylażą. Wszyscy do mnie, panie Fajarkiewicz proszę na wiec, a ja już z niejednego wieca chleb jadłem.

Pyta mnie mój przyjaciel: na co ja głosuję.

— Jakto na co? Żeby Sejm wybrać. Wszyscy obywatele powinni głosować. A on mówi nie wykręcaj się do góry ogonem i nie rób Greka mów otwarcie. A ja na to: Gdybym udawał Greka, to bym wcale nie głosował, bo by za mnie Anglicy głosowali, a gdybym tam głosował otwarcie, to bym był w zamknięciu.

On na to: Z tobą to się i Schumacher nie dogada. A ja: A coż to ja Bevin? Grunt, żeby się z Bevinem nie dogadał. A on mi znowu przery-

wa: Ale na co będziecie głosować.

Jakto na co? Na Blok.

Zrobił taką minę, że chętnie bym ją przydeptał, ale by wybuchła. Niemcy podkładali takie miny, kiedy szli na raka, to znaczy w tył.

— A dlaczego właściwie na ten Blok.

Dlatego, że ten Blok, no...

Po pierwsze — najszerszy

Po drugie — bardzo długi

Po trzecie — Niemców zgniecie

Po czwarte — najwięcej warty.

Po piąte... w ogóle, nie chodzi o matematykę. I w ogóle nie udawaj, że nie umiesz do

trzech zliczyć. I w ogóle trzy to taka kabalistyczna liczba no, Trójca Święta, trzej królowie, trzy razy księżyc odmienił się złoty, trzymaj fason, trzywiki, trzynadłe — to takie ptaszki. Bardzo ładne. Bo poza tym są u nas jeszcze inne ptaszki niebardzo ładne. Takie co się lubią stroić w cudze piórka i ptak co własne gniazdo kala, i niebieskie ptaki. ptaki co krąca, że dawniej przed wyborami dawali kiełbasę, a dzisiaj dają tylko kartki wyborcze.

Ale za to dostaniemy takie kartki, na które można będzie nareszcie coś dostać bez żadnej lipy. Na numer trzy dostaniemy 19 stycznia nowy Polski Sejm.